[illegible]

V561,l47L25
M79
11@1ന

…க்கிளைவ் சரித்திர…

The Life of Lord Clive,

Translated into Tamil

FROM MACAULAY'S ESSAY,

BY

[illegible] CATHERAVELOO PILLAI.

[illegible] EDITION.

MADRAS:

PUBLISHED BY THE MADRAS SCHOOL BOOK AND VERNACULAR LITERATURE SOCIETY AND SOLD AT THEIR DEPOSITORY, OLD COLLEGE.

Price One Anna. 1860. விலை அணா 1.

COPY RIGHT.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]	0	1
[illegible]	0	1
[illegible]	0	1
[illegible]	0	1
[illegible]	0	1
[illegible]	0	1
[illegible]	0	2
[illegible]	0	2
[illegible]	0	2
[illegible]	0	2
[illegible]	0	2
[illegible]	0	2
[illegible]	0	2
[illegible]	0	2
[illegible]	0	2
[illegible]	0	3
[illegible]	0	3
[illegible]	0	3
[illegible]	1	
[illegible]	2	

லார்ட் கிளைவ் சரித்திரம்.

The Life of Lord Clive,

Translated into Tamil

FROM MACAULAY'S ESSAY,

BY

J. A. CATHERAVELOO PILLAI.

SECOND EDITION.

MADRAS:

PUBLISHED BY THE MADRAS SCHOOL BOOK AND VERNACULAR LITERATURE SOCIETY, AND SOLD AT THEIR DEPOSITORY, OLD COLLEGE.

1880.

COPYRIGHT.

S. P. C. K. PRESS, VEPERY, MADRAS, 1880

THE LIFE OF LORD CLIVE.

லார்ட் க்ளைவ் சரித்திரம்.

இங்கிலாந்தில் எலிசபெத் ராணியும், இந்தியாவில் அக்பர் ராஜனும் அரசுபுரியுங்காலத்தில், 1600-வது வருஷம் லண்டன் நகரத்திலுள்ள சில வர்த்தகர் வியாபாரநிமித்தம் சமூகமாய்ச் சேர்ந்தனர். இவர்களுக்கு அங்கிலேய கிழக்கு இந்திய வர்த்தகசங்கத்தார் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. இவர்கள் ஆரம்பத்தில் சோழமண்டலத்திலுள்ள மசுலிப்பட்டணத்திலும், பின் சென்னையிலும், காலஞ்செல்லச்செல்ல பொம்பாய், கல்கத்தா என்னும் இடங்களிலும் குடியேறி, அவைகளில் கோட்டை கொத்தளங்கள் கட்டியும், வர்த்தகபண்டசாலைகளை எழுப்பியும், வர்த்தகமுயற்சிகளைப் பெருக்கினர். அக்காலத்தில் இவர்களுக்கு ராஜாதிகாரம் கிஞ்சித்தேனும் இல்லை. தங்களையும் தங்கள் பொருள் உரிமைகளையும் காப்பதற்குச் சுதேச ராஜசகாயம் பெற்றிருந்தனர்.

அங்கிலேயர் இந்தியாவுக்கு வந்தகாலத்திலேயே பிரான்ஸிய வர்த்தகக் கூட்டத்தாரும் சிலமுறை இந்தியாவுக்குப் போக்குவரவுபண்ணி, பின்பு 1644-வருஷத்தில், பிரான்ஸிய கிழக்கு இந்திய சங்கம் என்று ஒன்றை ஏற்படுத்தினர். இவர்களும் புதுச்சேரி, மாஹி, காரைக்கால், சந்தனநாகூர் முதலிய இடங்களைப் பிடித்து, அவற்றில் கோட்டை கொத்தளங்களும், வர்த்தகசாலைகளும், களஞ்சியங்களும் எழுப்பி, வர்த்தகத்தொழிலில் முயன்றனர்.

சங்கத்தின் காரியங்கள் இவ்வாறு நடந்துவருங்காலத்தி
ஐரோப்பாவிலுள்ள இங்கிலாந்தில் க்ளைவ் என்னும் வாலி
ஒருவர் இருந்தார். இவரது முன்னோர்கள் பன்னிரண்ட
சதாப்தம் முதல், அவர்களுடைய பாரம்பரிய பூமியில்
சுசெய்து வந்தார்கள். இப்பூமி மொத்த விலைபெறாதவ
முதலாவது ஜார்ஜ் அரசன் காலத்தில், இப்பூமி ரிச்சா
க்ளைவுக்கு உரிமையாய்க் கிடைத்தது. இவர் வித்தியாசா
தியம் இல்லாதவர். இவர் நீதிசாஸ்திரம் கற்றிருந்தமைய
நியாயவாதியாகவும், நிருவாகியாகவும் காலங்கழித்து வ
கஸ்கில் என்னும் புண்ணியவதி இவருக்கு மனைவி. இவ
வருக்கும் பிள்ளைகள் பலர். அவர்களுக்குள் ராபர்ட் க்ளை
தலைமகன். இவரே பிரிட்டிஷ் இந்திய ராஜ்யத்தி
அஸ்திவாரம்போட்டவர். இவர் மேற்சொல்லிய பூமி
1725-ம் செப்டம்பர் 29உ பிறந்தார்.

"விளையும்பயிர் முளையிலே தெரியும்" என்பதற்கேற்ப, இ
ருடைய பெருமைப்படுவதற்குரிய லக்ஷணங்களில் சில பா
யத்திலேயே காணப்பட்டன. ஏழாம் வயதில் இவ
குறித்து இவர் சுற்றத்தார் எழுதிய கடிதங்கள் சில இன்
இருக்கின்றன. அதில் இவருக்கு இளமையிலேயே து
வும், அடக்கமையும், கோபமும் அதிகமென்றும், ஆதல
இவருடன் காலங்கழிப்பது சுற்றத்தாருக்கு மிகப் பிர
மென்றும் விளக்கும். இவருக்கு இளமையில் சண்டை
மிகப் பிரீதியென்றும், அற்புதகாரியங்களைப்பற்றியும்
பித்தர்கொள்வது இவருக்கு வழக்கமென்றும் இவருடை
மாமனார் எழுதியிருக்கின்றார். இவர் சில தருணங்கள்
தம் ஊரிலுள்ள உன்னதமான கோபுரச் சிகரத்தின் நு
னில் ஏறி, அக்கோபுர முனிகளில் சற்று முன்னே குறுக்க
நீண்டிருக்கிற கற்களில், கண்டோர் நெஞ்சு கலங்கத் தத்த
கத்தக்கதாக உட்கார்ந்திருப்பதுண்டு. இவர் குடியிருந்த
டணத்தில் வேலையற்றுத் திரிந்த பயல்களைக் கூட்டி, அவ
ளைத் தன்கீழ் ஒரு சிறுசேனையாக்கி, அங்குள்ள பண்ட
லைகளின் சொந்தக்காரர்களைத் தாங்களாவது பிறராவது உ

யாதபடிக் காப்பதற்கு, அப்பண்டசாலைக்காரரிடத்தில் அத்திப்பழங்களும் *அரைப்பென்னிகளும் பலாத்காரமாய்த் திறைவாங்கிவந்தனர். கல்விகற்கும்படித் திரும்பத்திரும்ப அநேகம் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அனுப்பியும் இவர் கல்வி பயிலவில்லை. இவருடைய உபாத்தியாயருள் ஒருவர்மாத்திரம் இவ்விளைஞன் ஒருகாலத்தில் பிரபலனாக வருவானென்று சொல்லியிருந்தார். மற்ற யாவரும் இவனை ஒரு கெட்ட மூடப்பயல் என்றே தீர்மானித்துக்கொண்டார்கள். இவர் படிப்பில்லாமல் அகங்காரியாயிருந்தமையால், இவர் அப்பிரயோசகனென்று இவர் சுற்றத்தாரும் யோசித்து, இவருக்கு அங்கிலேய கிழக்கு இந்திய வர்த்தகசங்கத்தார் ஊழியத்தில் [illegible] வேலையொன்று வாங்கிக்கொடுத்து, இதனால் அதிர்ஷ்டம் பெற்று நீ ஆளாயினும் ஆகுக, அதன்றிச் சுரத்தினால் இறந்து போயினும் போகுக, என்று இவரைக் கப்பலில் ஏற்றி, சென்னைக்கு அனுப்பினார்கள். இவர் குணலக்ஷணங்களைப் பார்த்தால், இவர் சுற்றத்தார் இவருக்குச் செய்தது ஆச்சரியமன்று.

முற்காலத்தில் க்ளைவினுடைய நிலைமை, தற்காலத்தில் இங்கிலாந்து கல்விச்சங்கத்திலிருந்து அங்கிலேய இந்திய ராஜ்ய பிரெவிடென்ஸிகளுக்கு வருடாந்தரம் அனுப்பப்படும் வாலிபர்கள் நிலைமைபோன்றதன்று. முற்காலத்தில் கிழக்கு இந்திய சங்கத்தார் வர்த்தகமாத்திரம் செய்துவந்தார்கள். அவர்கள் கையாதீன நிலம் சொற்பம். அந்நிலத்திற்காகச் சுதேச அரசருக்குத் திறைகொடுத்து வந்தார்கள். அவர்கள் சேனை சிறிது. பண்டசாலைக் காவலுக்காக நாலு மூன்று கோட்டைகளில் வைத்திருந்த பீரங்கிகளைப் பிரயோகிக்கவும், அதிலுள்ள வீரர் போதுமானவர்களல்லர். இச்சிறு காவற்சேனைகளில் சேர்ந்திருந்த சுதேசிகள் இன்னும் ஐரோப்பிய முறையாய்ப் பயிற்றப்படவில்லை. இவர்களில் சிலருக்கு வாளும் பரிசையும், வேறு சிலருக்கு வில்லும் அம்புமே போராயுதம். சங்கத்தின் வேலையில் ஏற்பட்டோருடைய தொழில்கள், இக்காலத்துத் தொழிலைப்போல் பெரிய ராஜ்யத்திற்குரிய

* அரைப்பென்னி=இரண்டு துட்டு.

நீதிவிசாரணை, அரசிறை, நாணயத்தியம் என்பவற்றிற்கடுத்த பெருமுயற்சிகள் அல்ல; பண்டங்கொள்ளல், செய்கிறவர்களுக்கு முன்பணங்கொடுத்தல், வர்த்தகப்பொருள்களைக் கப்பலிலேற்றல் முதலியவைகளே. இவற்றிற்குமேல் தாங்கள் கொள்ள விற்கவேண்டிய பொருள்களைப் பிறர் யாவராவது ரகசியமாய்க் கொண்டு விற்றுத் தங்கள் வர்த்தகவிருத்தியைக் குறைக்காமலும் பார்த்துக்கொண்டார்கள். புதியராய் நியமனம்பெற்ற வியாபாரிகளுடைய சம்பளம் கொஞ்சம்; அவர்கள் கடன்படாமல் இருக்க முடியாது. பழைய வியாபாரிகள் தாங்களாய்த் தங்கள் [illegible]டிக்கு வியாபாரஞ்செய்து செல்வர்களானார்கள். சாமர்த்தியமாய் உத்தியோகத்தில் உயர்ந்துகொண்டவர்களில் பெரும்பான்மையோர் கனதிரவியம் சம்பாதித்துப் பெருஞ்செல்வர்களாயினர்.

முற்காலத்தில் சங்கத்தாருடைய ஆதினங்கள் அனைத்திலும் சென்னையே முக்கிய ஸ்தானம். இதற்கே கிளைகள் வந்தன. இத்தேசங்களில் பட்டணங்களுண்டாவது மிகவரிது. முன் சதாப்தத்தில் கடல் அலைகளால் கரையுண்டு, புல்லும் முள்ளுமாய்க் கிடந்த உயர்நிலத்தில் ஸேன்ற் ஜார்ஜ் கோட்டை தோன்றிற்று. அதற்கடுத்தாற்போல் கிட்டத்தட்ட நூறு வருஷத்துக்குள் அநேகமாயிரம் ஜனங்கட்கு வாசமான பட்டணம் உண்டாகிச் சென்னையென்று பெயர்பெற்றது. இதன் பேட்டைகளில் செவ்வகை நிர்த்திய மண்டபங்களும், அவற்றைச் சூழ நந்தனவனங்களும் உண்டாயின. சங்கத்துச் சேவகர் தத்தம் சரக்குச் சாமான்களையும், வரவு செலவு கணக்குகளையும் குறித்த வேலைகள் முடிந்தபின்பு, இம்மண்டபங்களில் போய்ப் பங்காளத் தடாக்கடலில் படிந்துவரும் குளிர்ந்த இளங்காற்றுத் தங்கள்மேல் வீச வீற்றிருப்பார்கள். இக்காலத்திலுள்ள நீதிவிசாரணை, அரசிறைகளுக்குரிய சிரேஷ்ட உத்தியோகஸ்தர்களிலும், அக்காலத்திலுள்ள வர்த்தக சிரேஷ்டர் மிகுந்த செலவுபண்ணி வெகு வைபவமாய் நடந்தனர்; ஆகிலும் அவர்களுக்குச் சுகானுபவம் மெத்தக் குறைவு. இக்காலத்தில் உஷ்ணத்தைச் சாந்திபண்ணி, சுக

தைப்பேணி, வாழ்நாளை விருத்திபண்ணும்படியான வழிவகைகள் அக்காலத்தோருக்கு விளங்காதிருந்தது. இக்காலத்தில் ஐரோப்பாவுக்கு அடிக்கடி போக்குவரவுசெய்வதுபோல, அக்காலத்தில் கூடாது. இக்காலத்தில் நன்னம்பிக்கை முனையைச் சுற்றி, ஐரோப்பாவுக்குப் போக மூன்றுமாதம் செல்லும். முற்காலத்திலோ இந்தப் பிரயாணம் ஒரு வருஷம் அல்லது ஆறுமாதத்திற்குள் முடிகிறது மிகப் பிரயாசம். இதனால் இந்தியாவுக்கு வந்த அங்கிலேயர் தங்கள் தேசத்திற்கு மிக அந்நியர்களானார்கள். இத்தேசத்துப் பழக்கங்களே அவர்களுக்குப் பயிற்சியாய்விட்டன. இவர்கள் தங்கள் தேசத்துக்குத் திரும்பிப்போனபோதிலும், அங்குள்ள சஜாதியருடன் கலந்துகொள்வது பிரயாசம்.

தம் கோட்டைகளுக்கும் அவற்றைச்சார்ந்த எல்லைகளுக்கும் உள்ளாகச் சுதேச அதிபதிகளிடத்தில் பெற்ற உத்தரவைக்கொண்டு, அங்கிலேயர் அதிக அதிகாரம் செலுத்திவந்தார்கள்; ஆகிலும் தங்களுக்கு இந்தியாவில் எக்காலத்திலாவது சுவாதிகாரமுண்டாகுமென்று அவர்கள் கனவிலும் எண்ணினதில்லை. ஸேன்ற் ஜார்ஜ் கோட்டையைச் சூழக் கிடந்த தேசத்தைக் கருநாடக நபாபு அரசுபுரிந்தான். இந்த நபாபு தட்சிண நிசாமுக்கு உபஅதிபதி. இந்த நிசாம் மகா மொகலாயர் என்று முன்னோர் கூறிய ராஜேந்திரனுக்கு உபஅதிபதி. முற்காலத்தில் நபாபு, நிசாம், மொகலாயர் என்னும் பெயர்களைக் காதில் கேட்டோர் நெஞ்சு திகில்கொள்ளும். அப்பெயர்கள் இக்காலத்தும் உண்டு. கருநாடக நபாபு இப்போதும் இருக்கிறார். இவரோ தமது முன்னோர் ஆண்ட தேசமுழுவதையும் அங்கிலேயர் சுவாதீனஞ்செய்துகொள்ள, அதில் ஒரு பாகத்தைத் தமக்கு உபகாரச் சம்பளமாய்க் கொடுக்க வாங்கி அதனால் ஜீவனஞ்செய்து வருகின்றனர். நிசாமும் இருக்கிறார். அவருடைய சிரேஷ்ட பட்டணத்தின்முன் அங்கிலேய ராணுவமொன்றிருந்து, அவரை அச்சுறுத்தச் சகித்துக்கொண்டும், அங்கிலேய ரெஸிடென்ற் அவரிடம் இருந்து ஆலோசனை பாவனையாய்க் கட்டளைகொடுக்க

அதைக் கைக்கொண்டும், அதிகாரமின்றி காலங்கழித்துவருகின்றார். இக்காலத்தில் மொகலாயரும் உண்டு. அவரோ சங்கத்தின் வேலையிலுள்ள இந்த உத்தியோகஸ்தனையாவது நயங்கட்டுச்செய்யச் சக்தியில்லாமல், உத்தரவின்மேல் நியாயவிசாரணைசெய்தும், விண்ணப்பப்பத்திரங்கள் வாங்கியும் பொழுதுபோக்கிவருகின்றார்.

கிளைவினுடைய யாத்திரை அக்கால யாத்திரை எவற்றினும் நீண்ட பிரயாணமாயிற்று. இவர் ஏறிப் புறப்பட்ட கப்பல் சில மாதங்களாகப் பிரேஸிலில் நின்றுவிட்டது. அங்கே இவர் போர்த்துகீஸ் பாஷையைக் கொஞ்சம் கற்றுக்கொண்டதோடு, தம் கையிலிருந்த பணத்தை முற்றும் செலவுசெய்துவிட்டார். இவர் இங்கிலாந்தைவிட்டுப் புறப்பட்டபின்பு இந்தியாவில் வந்துசேர ஒரு வருஷத்துக்குமேல் சென்றது. சென்னையில் இவர் சேர்ந்தபோது, கையிலிருந்த பணம் முற்றுஞ்செலவழிந்தது. சம்பளம் மிகச் சொற்பம்; கடன் மிகுந்துவிட்டது. சென்னையில் உஷ்ணம் அதிகமானதால், சீதளதேசத்தினின்று வந்த ஐரோப்பியருக்குக் காற்றோட்டமுள்ள விசால வாசஸ்தலங்கள் அவசியமாயிருக்க, கிளைவுக்கு அப்படிப்பட்ட நல்ல வீடில்லை. இவர் வரும்போது சென்னையிலுள்ள பெரியமனுஷர் ஒருவருக்கு யோக்கியதாபத்திரம் ஒன்று கொண்டுவந்தார். இந்நாளில் அவர் இவருக்கு உதவிசெய்தல் கூடுமாயினும், ஸெயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையில் இவர் வந்து சேருமுன் அவர் இங்கிலாந்துக்குப் பயணமாயினர். சுபாவத்தில் இவர் மானமும் கர்வமும் உள்ளவரானதால், பிறரோடு தாமாய்க் கலந்து நட்புக்கொள்ள இசையவில்லை. இந்தியாவிற்கு வந்து வெகுகாலத்திற்குப் பின்புதான் இவர் இங்குள்ளவர்களோடு சிநேகஞ்செய்யத்தொடங்கினர். தேச உஷ்ணத்தினால் இவருடைய சுகமும், இளமையும் குறைபட்டன. இவருடைய கோபத்துக்கும் கர்வத்துக்கும் ஏற்றவேலை இசையவில்லை. தம் சுதேசத்துக்குத் திரும்பவேண்டுமென்று இவருக்கு எண்ணம் பிறந்தது. இவர் மிகவும் மனமெலிந்து அன்புற்று, தம் தாய்தந்தையருக்கும் உற்றாருக்கும் கடிதங்கள் எழுதினர்.

இவருடைய இளமையின் முரட்டுக்குணமாவது, முதுமையின் இணக்கமற்ற உறுதியாவது இக்கடிதங்களில் தோன்றவில்லை. இவர் எழுதிய வார்த்தைகளில் சில பின்வருவனவே: ஒருமுறை "நான் என் சுதேசத்தைவிட்டுப் பிரிந்தபின்பு, ஒருநாளாவது சுகானுபவத்தை அறிந்திலேன்" என்றார். வேறொருமுறை "என் சொந்த இங்கிலாந்தை நான் நினைக்குந்தோறும் எனக்கு ஏதோ ஒருவிதமாய் இருக்கின்றது" என்று எழுதினார். பின்னொருமுறை "என் ஜநநதேசத்தை, பிரதானமாய் என் விருப்பம் எல்லாவற்றிற்கும் இலக்காயிருக்கிற மாஞ்செஸ்தர் நகரை இன்னும் ஒருமுறை காணும் அதிர்ஷ்டம் பெறுவேனாகில், நான் விரும்பக்கூடியவைகளையெல்லாம் ஒரேமுறையில் கண்டு களிப்பேனே" என்று பிரலாபித்தார்.

இக்காலத்தில் இவருக்கு மேன்மையான இன்பமொன்று கிடைத்தது. சென்னைக் கவர்னர் தமது புஸ்தகசாலையில் இவர் போகவும், அங்குள்ள புஸ்தகங்களை இவர் எடுத்து வாசிக்கவும் இவருக்கு உத்தரவு கொடுத்தமையால், இவர் வேலை ஒழிந்த நேரமெல்லாம் வாசிப்பிலேயே போக்கினர். இச்சமயத்தில் இவர் கற்றுக்கொண்ட புஸ்தகக் கல்வியைவிட, இவர் ஆயுள் முழுவதிலும் எந்தச் சமயத்திலும் இவர் வேறு கற்றதில்லை. இளமையில் வீணாய்த் திரிந்ததனால், இவருக்குக் கல்விகற்க அதிர்ஷ்டமில்லை. சற்று முதிர்ந்தபின் வேலைமுயற்சி அதிகப்பட்டமையால், கற்க நேரமில்லாமற்போயிற்று.

இவருக்கு வாசஸ்தானம் உஷ்ணப்பிரதேசம். வறுமையும் பணவில்லங்கமும் அதிகம். வாசம்பரதேசம். படிப்பு முயற்சி மிகுதி. எண்ணமெல்லாம் சுதேசத்தின்மேல். இப்படியிருந்தும், இவர் முரட்டுக்குணமோ சாந்தமானதில்லை. இங்கிலாந்திலே தமது உபாத்தியாயருக்கு எவ்வண்ணமாய் நடந்துகொண்டனரோ, அவ்வண்ணமே இந்தியாவில் தம்முடைய உத்தியோகத் தலைவருக்கும் நடந்துகொண்டனர். இதனால் இவர் பலமுறை உத்தியோகத்தினின்று தள்ளுண்ணத்தக்கவராய் இருந்தனர். விகிதர் வீட்டில் வாசஞ்செய்யும்போது,

இவர் இரண்டுமுறை தற்கொலை செய்துகொள்ள முயன்றனர். இரண்டுமுறையும் கைத்துப்பாக்கிகளைத் தம்முடைய தலைக்கு இலக்காய்ப் பிடித்தும், அவற்றின் திரிவாய்கள் சுத்தரித்துப்போயின. துப்பாக்கிகளைச் சோதித்து, அவற்றில் மருந்தும் குண்டும் செவ்வையாய்ப் போட்டிருந்து கண்டு, "நான் ஏதோ பெருங்கருமத்திற்காகவே காக்கப்பட்டிருக்கிறேன்" என்றார்.

இவ்வேளையில் இவர் நம்பிக்கை முழுதும் அபத்தமாயிற்று என்று நினைக்கத்தக்கதாக நிகழ்ந்த சம்பவமொன்று இவனை உயர்ந்த நிலைமையில் கொண்டுவைத்தக்க அதிர்ஷ்டமாயிற்று. அவுஸ்திரியதேச அரசன் இறந்துபோக, அவருடைய ராஜ்யத்திற்கு மேரியா திரேசா என்னும் ராக்கினியும், வேறொரு உரிமைக்காரனும் எனக்கு உனக்கென்று வாதுசெய்தனர். இவ்வாதுநிமித்தம் நிகழ்ந்த யுத்தத்திலுள் ஐரோப்பிய ராஜ்யங்கள் இரண்டுகட்சிகளாய்ப் பிரிந்து குழுமின. அங்கிலேய அரசனாகிய இரண்டாவது ஜார்ஜ் மேரியா திரேசா கட்சியைச் சேர்ந்தனர். போர்பன் வம்சத்தாரான பிரான்ஸிய, ஸ்பானிய அரசர் எதிர்க்கட்சியோடு கூடினர்.

இக்காலத்தில் உலகத்திலுள்ள கப்பல்ராணுவமெல்லாம் ஒரு சார்பாய்க் கூடினும், அவைகள் அங்கிலேய மரக்கலப் போருக்குச் சரிக்கட்டமாட்டா. அக்காலத்திலோ, அப்படியன்று; பிரான்ஸிய, ஸ்பானிய கப்பல்ராணுவங்கள் ஒன்றாய்த் திரண்டு நின்றமையால், அவைகளைப் போர்செய்து வெல்லுஞ் சமர்த்து அங்கிலேயருக்கு இல்லை. கீழ்க்கடல்களில் பிரான்ஸிய கப்பல்ராணுவமே தலைமை. லபோர்டனே என்னும் பிரான்ஸியன் மோரிசுக்குக் கவர்னர். இவன் ஒரு நற்குண வீரன். இவன் இந்தியாவுக்குப் படையெடுத்துப் போனபோது, அங்கிலேய கப்பல்ராணுவம் அவனோடெதிர்த்துப் போர்செய்தும், அது அவனைத் தடுக்கக்கூடவில்லை. இவன் இந்தியாவின் கரையில் இறங்கி, ஒரு சேனையைச் சேர்த்துக்கொண்டு, சென்னைக்குச் செல்ல, அங்குள்ள கோட்டையும் பட்டணமும் அவன் கைவசமாயின; சாவிகள் அவனிடம்

கொடுக்கப்பட்டன. ஸேன்ற் ஜார்ஜ் கோட்டையில் பிரான்ஸியகொடி பறந்தது. சங்கத்தாருடைய பண்டசாலைகள் முழுதும் யுத்தப்பரிசாகப் பிடிக்கப்பட்டன. அங்கிலேயர் லபோர்டனேயினிடத்தில் கோட்டையை ஒப்புக்கொடுத்தபோது, இவர்கள் அவனுடனே ஒருடன்படிக்கை பண்ணிக்கொண்டனர். அது யாதெனில்: "சிறைபிடிக்கப்பட்ட அங்கிலேயர் தத்தம் பெயர் கூப்பிடும்போது அங்கே சமுகத்திலிருக்கவேண்டும்" என்பதும், "அங்கிலேயர் மீட்சிப்பணம் கொடுத்து கோட்டையை மீட்டுத் தங்களுடையதாக்கிக்கொள்ளுமட்டும், அது பிரான்ஸியர் வசம் இருக்கவேண்டும்" என்பதுந்தான். மீட்சிப்பணம் அதிகம் கேட்கமாட்டோமென்று லபோர்டனே அங்கிலேயருக்கு வாக்குக்கொடுத்திருந்தான்.

புதுச்சேரிக்குக் கவர்னராயிருந்த டியூப்பிளேயுக்கு லபோர்டனேயின் ஜெயம் எரிச்சலுண்டாக்கிற்று. அதுவுமன்றி, இந்தியாவைப் பிரான்ஸிய ராஜ்யம் ஆக்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்னும் பேரெண்ணமும் அவன் மனதில் பற்றிக்கொண்டது. ஆனபடியால், அவன் மேற்சொல்லிய உடன்படிக்கையளவில் லபோர்டனே தன் அதிகாரத்துக்கு மேற்படச் செய்தனன் என்றும், பிரான்ஸிய போர்வீரர் வென்றவைகள் யாவும் புதுச்சேரி கவர்னராகிய தன்னுடைய யோசனைப்படியே முறைமையும் விடப்படவேண்டும் என்றும், சென்னை அஸ்திபாரத்தோடே நிர்மூலமாக்கப்படவேண்டும் என்றும் தன் கருத்தை வெளியிட்டனன். லபோர்டனே தடைசொல்ல முடியவில்லை. இதன்பின்பு ஸேன்ற் ஜார்ஜ் கோட்டையிலிருந்த கவர்னரையும், அவரோடுகூடிய சிரேஷ்ட உத்தியோகஸ்தர்களையும் டியூப்பிளே அழைப்பித்து, அவர்களைக் காவற்சேனை நடுவே புதுச்சேரிக்குக் கொண்டுபோய், அங்கே தெருவீதியில் தான் செய்த ஊர்க்கோலத்தில் ஐம்பதினாயிரம்பேருடைய கண்களின்முன் இவர்களையும் சிறைகளாக இட்டுக்கொண்டு சென்றனன். இக்காரியங்களைப்பற்றி அங்கிலேயருடைய கோபத்தீ அவன்பேரில் மூண்டெரியத் தொடங்கிற்று. இவ்வண்ணம் டியூப்பிளே நம்பிக்கைத்துரோகஞ்செய்ததனால், லபோர்ட

னேயுடன் தாம் பண்ணிக்கொண்ட உடன்படிக்கை இவ்வளவோடே அழிந்ததென்று சென்னைகாத்தார் தீர்மானித்தனர். டியூப்ளே சென்னபட்டணத்தில் பிடித்து, புதுச்சேரியில் அடைத்துவைத்த சிறைகளில் க்ளைவும் ஒருவர். இவர் மகமதிய வேடந்தரித்துப் புதுச்சேரியிலிருந்து ஒளித்தோடிச் சென்னைக்குக் கீழ்ப்பட்ட ஓர் சிறு அங்கிலேய ஸ்தானமாகிய ஸேன்ற் டேவிட் கோட்டையில் புகுந்துகொண்டனர்.

மேற்சொல்லியபிரகாரம் க்ளைவ் இதுவரைக்கும் விகிதராயிருந்து, சாமான் சிப்பங்களைச் சோதனைபண்ணியும், வரவுசெலவுக் கணக்குவைத்தும் வந்தனர். இப்போது நிகழ்ந்த காரியங்களால், அவருடைய அகங்கார கோபங்களுக்கிசைவான தொழில் ஒன்று இவருக்கு அகப்படச் சமயம் வாய்த்தது. இவர் மன்றாட்டஞ்செய்து சங்கத்தின் உத்தியத்திலேதானே என்ஸைன் கம்மிஷன் பத்திரம் பெற்று, தம்முடைய இருபத்தோராம் வயதில் ராணுவத்தொழிலில் ஏற்பட்டனர். இதற்குச் சிலகாலத்திற்குமுன்பு ஒரு ராணுவவீரன் தன் வீரச் செய்கைகளினால் ஸேன்ற் டேவிட்கோட்டையிலுள்ள யாவர் நெஞ்சிலும் திகிலுண்டாக்கிவந்தான். இவனை இவர் தாம் விகிதராய் இருக்கும்போதே ஜெயித்து வெற்றிபெற்றனர். இதனால் இவர் பராக்கிரமம் எவ்வளவென்று யாவருக்கும் விளங்குமாயினும், இப்போது என்ஸைன் ஆனபோதே இவர் வீரருக்குள் வீரன் ஆயினர். இவ்வூழியம் இவருக்கு நியமனமாகவே, முன்னெப்பொழுதும் காணாத யூகம், உபாயம், அடக்கம் என்னும் குணங்கள் இவரிடத்தில் தோன்றின. பிரான்ஸியரோடு எதிர்த்துச் செய்த போர்கள் சிலவற்றில் இவர் அதி பிரபலரானதும் அன்றி, அக்காலத்துள்ள பிரிட்டிஷ் போர்வீரருக்குள்ளெல்லாம் தலைமைபெற்ற மேஜர் லாரென்ஸ் தம்மைக் குறிப்பாய்க் கவனிக்கவும் அதிர்ஷ்டம் பெற்றனர்.

க்ளைவ் ராணுவத்தில் சேர்ந்த சில மாதங்களுக்குள்ளே பெரிய இங்கிலாந்துக்கும், பிரான்ஸுக்கும் இடையே சமாதானம் உண்டாயிற்று. ஆனதுபற்றி, டியூப்ளே

சென்னையைச் சங்கத்தாருக்குத் திரும்பக் கொடுத்துவிட்டான். க்ளைவ் என்ஸைன் உத்தியோகம் விட்டு முன்போலவே மறுபடியும் விகிதராயினர். பின்னும் சுதேச அதிபருக்கும் அங்கிலேயருக்கும் நிகழ்ந்த சில சிறுசண்டைகளில் மேஜர் லாரென்ஸுக்கு உதவிசெய்து மறுபடியும் விகிதராயினர். இவ்விதமே வர்த்தகமுயற்சியோ, ராணுவத்தொழிலோ, எது தமக்கு நிச்சயம் என்று விளங்காமல், இரண்டிற்கும் பொதுவாகத் திரியுங்காலத்தில் சம்பவித்த சில சங்கதிகளால், எதிர்காலத்தில் இவருக்கு நிச்சயமாகவேண்டிய தொழில் இன்னதென்று விளங்கிற்று. இந்திய ராஜரீகங்கள் புதுத்தோற்றங்கொண்டன. அங்கிலேய, பிரான்ஸிய அரசர் சமாதான ஏற்பாடு பண்ணிக்கொண்டது மெய். ஆனால் இத்தேசங்களில் வர்த்தகஞ்செய்துவந்த அங்கிலேய, பிரான்ஸிய சங்கங்களுக்கிடையே அபரிமிதமான உக்கிரமான யுத்தம் நிகழ்ந்தது. இதற்கு மூலகாரணம் தாமர்லேன் வம்ச உரிமையாகிய மோகல்ராஜ்யம்.

பதினாறாம் சதாப்தத்தில் பேபரால் அடிகோலப்பட்டு, அதன்பின்பு அவருடைய மொகலாயரால் ஸ்திரம்பெற்ற மோகல்ராஜ்யம் நெடுங்காலமாய் உலகத்தின் ராஜ்யங்கள் எவற்றிலும் மிகு மாட்சிமையும் பிரபலமும்பொருந்தி இருந்தது. அதன் பரப்பு மிகு விஸ்தீரணம். வேறு எந்த ராஜ்யத்திலாவது இவ்வளவு ஏராளமான பிரஜைகள் ஒரு அரசன்கீழ் அமைந்திருந்ததில்லை. வேறு எவ்வரசனாவது இத்தொகையான வரும்படியைத் தன் பொக்கசாலையில் குவித்துவைத்ததுமில்லை. இவ்விராஜ்யபதிகள் கட்டி எழுப்பிய கட்டடங்கள் மகா உன்னதம். ரோமாபுரியில் பிரமாண்ட ரூபாலங்காரம் அமைந்த ஸேன்ற் பீற்றர் ஆலயத்தைக் கண்ட பிரயாணக்காரரும் இவற்றைக் கண்டு பிரமித்தனர். பாரீஸ்நகரத்து வைபவங்களில் புகழ்பெற்ற வர்ஸேல்ஸின் விநோதத்தைக் கண்டு பழகின கண்களும், டில்லிச் சிங்காதனத்தைச் சூழநின்ற பரிவார சம்பிரமங்களைக் காணக் கூசின. மோகலாயரிடம் கம்மிஷன் பெற்று, அவற்றின் மூலமாய் அரசுபுரிந்த உப அதிபதி

கள் மேற்றேச முக்கிய சுயாதிபதிகளின் ஆளுகைக்குட்பட்ட பிரஜைகளின் தொகைக்குக் குறையாத ஜனங்களை ஆண்டு வந்தனர். உப அதிபதிகளுக்குக் கீழ்ப்பட்ட உப அதிபதிகளும், தாங்கள் ஆண்ட தேசவிசாலத்திலும், பெற்ற வரவுகளின் அளவிலும் மேற்றேச அதிபதிகளுக்குக் குறைந்தவர்கள் அல்லர்.

இப்பெரிய ராஜ்யம் பலத்து விருத்திபெற்றிருக்கிறதாய்த் தோற்றப்பட்டாலும், காரியத்தளவில் பாழாய்விட்டது. ஐரோப்பாவில் அதிக பாழான அரசுகளும் இதனளவாய்ப் பாழ் அடைந்ததில்லை. கீழ்த்தேசக் கொடுங்கோன்மைக்குரிய தீமைகளெல்லாம் இங்கேயே குடிகொண்டிருந்தன. ஒரு ஜாதி வேறொரு ஜாதியை ஆளுவதனால் உண்டாகும் கேடுகளும் இங்கே மிகுதி. அரசுரிமை விகாரத்தினால் உண்டான கலகங்களினாலும், யுத்தங்களினாலும் சம்பவித்த நஷ்டங்களும் கொஞ்சமல்ல. உபஅதிபதிகள் சுயாதிபதிகளைத் துரத்தியடித்தனர். கர்வங்கொண்ட இந்துஜாதிகள் பிற ராஜரின் சிங்காசனத்தை விலக்கற்பொருட்டுத் தாங்கள் கொடுக்கவேண்டிய கப்பங்களைக் கொடாமல் நிறுத்தி, மலையடிவாரங்களினின்று ராஜாங்கங்களைப் படையெடுத்து, வேளாண்மைப் புலங்களில் வீழ்ந்து கொள்ளையடித்தனர். இவ்வகையே ராஜீகம் பாழாகி, ராஜ்யம் முழுவதும் குழப்பத்திலாகிக் கலங்கிக்கொண்டு தத்தளித்தபோதிலும், ஐக்கியம், ஒற்றுமை, மகத்துவம் என்பவை தோற்றத்தினளவில் குறையாமலிருந்தன. ஒளரங்கசேப் அரசன் பூத செளரிய பராக்கிரமுடையனாயிருந்தாலும், அவர் காலத்திலேயே இப்பெரிய ராஜ்யத்திற்கு நாசகாலம் தொடங்கிற்று. 1707-ல் அவர் தேகவியோகமாயினர். அதன் பின்பு ராஜ்யம் விரைவில் அழிந்தது. ராஜ்யத்தினுள்ளே அரசரும் பிரஜைகளும் மாறுகொண்டு கொந்தளிக்க, வெளியே பிற அதிபதிகளும் சேனைகளும் வந்து நெருக்கினர். சில வருஷங்களுக்குள் இவ்விஸ்தீரணமான ராஜ்யம் பல சிறுபிரிவுகளாய்ப் பிரிந்து போயிற்று.

ஒளரங்கசேப் இறந்து ஏறக்குறைய நாற்பது வருஷகாலத்துக்குப்பின் மொகல்ராஜ்யத்தில் ஒருவர்பின்னொருவராய்ப் பல அதிபதிகள், அரசருக்குரிய குணவிலாக்கியங்கள் இன்றி, பேரளவில்மாத்திரம் அரசராகி, வேசையரோடு விபசரித்தும், கஞ்சாருடித்தும், கோட்சொற்குச் செவிகொடுத்தும், அரண்மனைக்கே பாரமாய் நாள்கழித்துவந்தார்கள். அநேக முரட்டுஜாதியர்கள், ஒருவர்பின்னொருவராய் மேற்றிசைகளினின்று வந்து, காப்பாற்றக் குவித்திருந்த செல்வக் குவைகளை வாரிக்கொண்டுபோனார்கள். டில்லியிலிருந்த திரவியமிகுதி கண்டவரை வியப்புறுத்தத்தக்கது. அங்குள்ள மயில் ஆசனத்தை ஐரோப்பாவின் தேர்ந்த முதற்றரத்துச் சிற்பசாஸ்திரிகள், கொல்கொண்டாதேசத்திலுள்ள உச்சித ரத்தினங்களைத் தெரிந்து, இழைத்து, ஒப்பனைசெய்திருந்தார்கள். ஒரு பெர்ஷியவீரன் இந்துநதியைக் கடந்து, சேனையுந்தானுமாய் டில்லிநகர்க்குட் சென்று, அங்குள்ள அதிசயமான திரவியக் குவைகளையும், எவர்களுக்கும் வியப்பான மயில் ஆசனத்தையும், கோலாகல சம்பிரமத்துடன் கவர்ந்துபோயினன். அங்கிருந்த "பிரபாமலை" என்னும் விலைமதித்தற்கரிய வயிர ரத்தினமும் அவன் கைவசமாயிற்று. இவ்வயிரம், மாறிமாறி அநேகர் கைபட்டுக் கொஞ்சக்காலத்திற்குமுன் ரஞ்சித்சிங் அரசனுடைய கைக்கடகத்திலிருந்து, பின்பு ஓரிசாவிலுள்ள பயங்கர ரொரூபமான விக்கிரகத்தில் பதிக்கப்பட்டு, இப்போது அங்கிலேய ராணியாகிய விக்டோரியா அவர்களுடைய மகுடத்தில் மின்னுகின்றது. பெர்ஷியனுக்குத் தப்பியிருந்தவைகளை அப்கன் வாரிக்கொண்டுபோனான். ராஜபுத்தனாவிலுள்ள போர்வினோத ஜாதியர்கள், முஸல்மன்களுடைய ஆணைத் தங்களிடத்தினின்று நீக்கிவிட்டார்கள். கூலிக்குவந்த போர்ச்சேவகர் கூட்டம் ஒன்று ரோகில்கண்டைக் கட்டிக்கொண்டது. இந்துநதியோரம் சீக்கர்களுடைய அரசாயிற்று. யமுனாநதி ஓரத்தில் ஜாத்தர் அச்சுறுத்தி நின்றனர். இவர்களிலும் அதிக பயங்கரமான மராட்டிஜாதி, இந்தியாவின் மேற்றுக்கரையையடுத்த மலைநாடுகளிலிருந்து புறப்பட்

டது. இந்த ஜாதியாரைக் கண்டாலும், இவர்களின் பெய
ரைக் கேட்டாலும் ராஜ்யங்களெல்லாம் நடுங்கும். இவ
ர்கள் அநேக யுத்தங்கள்செய்து, அநேகரைச் சங்காரம்பண்ணி,
கடைசியில் அங்கிலேயருக்கே அடங்கினார்கள். ஔரங்கசேப்
அரசனுடைய காலத்தில், இந்நாட்டுக் கொள்ளைக்காரர், தங்
கள் மலைகளிலிருந்து புறப்பட்டு, அவ்வரசன் இறக்கு
ங்காலத்துக்குள், அவனுடைய விசாலமான ராஜ்யத்
தின் எந்தப்பகுதியும் மராட்டியர் பெயர்கேட்க நடுங்கும்படி
செய்தனர். விரைவிலே செழித்த அநேகம் சிற்றராஜ்யங்
களைத் தங்கள் ஆளுகையின்கீழ் அமைத்துக்கொண்டனர். க
்க்கிரமத்தில் இவர்களுடைய ராஜ்யம், இந்தியாவின் மேற்
கடலினின்று கீழ்க்கடலளவுக்கும் பரவியது. மராட்டியத்
தலைவர்கள் பூனா, குவாலியர், கூர்ச்சரம், இந்தூராகிய நகரங்
களிலிருந்து அரசுபுரிந்தார்கள். இவர்கள் பெரிய அரசராய்
வந்தபின் பின்னும் தங்கள் கொள்ளைத்தொழிலை விட்டுவிடா
தங்கள் முன்னோர்களைப்போல இவர்களுக்கும் கொள்ளையடித்
தல் இயற்கையானதுவும், தங்கள் ஆளுகைக்குக் கீழ்ப்படாத எத்தி
சையிலுஞ்சென்று கொள்ளையடித்துவந்தனர். இவர்களுடைய
ரணபேரிகையின் தொனியைக் காதில் கேட்டமாத்திரத்தில்
நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் தன்தன் அரிசிப்பொதியைத்
தோளிற்போட்டு, தேடிவைத்திருந்த பணத்தைத் தான் உடுத்
திருந்த அணியில் முடிந்து, பெண்பிள்ளைகளையும் இட்டுக்
கொண்டு, காட்டிற்கு அல்லது மலைக்கு ஓடிவிடுவர். இவ
ர்களால் கடிபடுவதிலும், புலிகள் சோரர்கள் முதலான
வைகளால் கடிபடுவதிலே அவனுக்குத் தாவில்லை. அநேக
தேசங்களிலுள்ள பிராமணதிபதிகள் வருஷந்தோறும் இவர்களுக்
குத் திறைகொடுத்து, தங்கள் வேளாண்மைகளைக் காத்துக்
கொள்வார்கள். மாறுதலின்றி, தாங்கள் என்றும் பெயரள
மாத்திரம் தாங்கிச் சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கும் மன்ன
னும் இவ்விதமே இச்சைகொட்டி, இவர்களுக்குப் பணங்கட்
டிவருவான். ஒரு சேனைத் தலைவனுடைய பாளையத்தின்
நெருப்பு டில்லி அரமனை மதிலில் சுவாலித்தது. வேறொ

தலைவன் வருஷாவருஷம் பங்காளத்து விளைவுகளைக் கொள்ளை
யாடிவந்தான். ஐரோப்பிய வர்த்தகரும் தங்கள் பண்டசாலைக
ளைக்குறித்து அஞ்சினர். ஏறக்குறைய நூறுவருஷங்களுக்கு
முன் பீரார்ின் குதிரைவீரர், கல்குத்தாவைக் கொள்ளையடிக்கக்
கூடுமென்று பயந்து, அந்நகரத்தை அங்கிலேயர் அரணபடுத்
தக் கருதினர். மராட்டிரகிடங்கு என்னுஞ்சொல் அவர்களால்
சம்பவித்த துன்பங்களை இப்போதும் ஞாபகப்படுத்துகின்றது.
இவர்களைப்பற்றி அஞ்சாத ஜாதியாவது ஜனமாவது இல்லை.

மொகலாயரின்கீழ் அரசுபுரிந்த உபஅரசர்கள், தாங்கள்
அரசுபுரிந்த அவ்வவ்விடங்களிலே சுயாதிபதிகளாயினார்கள்.
ஆயில் அவர்கள் தாமர்லேன் வம்ச அரசனைத்தமது நாதரென்று
வெளிக்கு அறிக்கைசெய்தனர். இடைக்கிடை அவர்களுக்கு
உபகாரங்களும் செய்துவந்தனர். ஆயினும் இவ்வுப அரசரை
அவர்கள் தங்கள் பிரியத்தின்படி தள்ளிவைக்க அவர்களால்
முடியாது. முற்காலத்தில் பங்காள கருநாடகங்களை ஆண்
டுவந்து, தற்காலத்தில் கீழ்த்தரமாய், ஐதிராபாத்து முதலிய
இடங்களில் அரசுபுரிகிற முஸ்லிமன் வம்சங்கள் இவ்வ
கையே உற்பத்தியாயின.

இவ்வண்ணமே மிக விஸ்தீரணமான மொகல்ராஜ்யம்
பற்பல சிற்றரசுகளாகப் பிரிந்துபோக, அவ்வரசுகளின் அதி
பதிகளுக்கு வாதும், சண்டையும், சங்காரமும், கொள்ளையு
மே தொழிலாயிருக்கும்போது, இக்கலகங்கள் யாவும் எவ்வாறு
முற்றுப்பெறும் என்று நிச்சயித்தல் எவருக்கும் அரிது. ஒரு
வேளை மராட்டியரே தலையெடுப்பார்கள் என்று சிலர் எண்ணு
வார்கள். சிலர் இந்தியாவில் உள்ள ஜாதிகளில் வேறொன்று
ஆதிபத்தியஞ் செலுத்தும் என்று நினைப்பார்கள்; ஆயினும் பதி
னாயிரம் மைல் தூரமான சமுத்திரத்திற்கப்பால் வாசஞ்
செய்து, இந்தியாவில் வியாபாரத்தின்பொருட்டுச் சொற்ப நில
த்தைமாத்திரம் அவாதீனமாகக்கொண்ட ஓர் வர்த்தகசங்கம்,
நூறுவருஷத்துக்குள் கன்னியாகுமரிமுதல் பனிமூடும்பொரு
ந்திய இமயகிரிபரியந்தமுள்ள தேசம் அனைத்தையும் மேற்
கொண்டு, அதைத் தன் ராஜ்யமாக்கிக்கொள்ளும் என்றும்,

நூல்லையுமன்றும், மராட்டியரும் ஒருவரொருவர் கொலை செய்து சண்டைசெய்வதை ஒழித்து, இருவரும் ஒத்துத் தன் கீழ் அமைந்திருக்கப்பண்ணும் என்றும், மொகலாயரோடு எதிர்த்து யுத்தம்பண்ணி இந்தியா முழுவதும் பெயர்கேட்டாரும் கடுங்கதிசெய்த முகம்மதியர்களின் கர்வத்தை அடக்கும் என்றும், பத்துக்கோடி ஜனங்களைத் தன் கட்டளையின்கீழ் அமையப்பண்ணினதன்மேல், பிரமபுத்திரநதிக்குக் கிழக்கேயும், இந்துநதிக்கு மேற்கேயும் வெகுதூரம் சென்று வெற்றிபெற்று, அத்தேசங்கள் அனைத்தையும் இந்திய அரசோடு சேர்த்து இணைத்து, ஆயாவின் வாசலில் தன் கருத்துப்போல் சமாதானம் கூறி, கர்த்தாரின் சிங்காசனத்தில் தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட மனனதும் என்றும், எந்த மதியூகிக்கும் தோன்றினதில்லை.

மொகல்அரசு நாசமாக, அதிலிருந்து ஐரோப்பியராஜ்யம் ஒன்றை ஏற்படுத்தலாம் என்று ஆரம்பத்திலேயே அறிந்தவன் டியூப்ளே என்னும் ஓர் பிரான்சியன். பிறகு இந்திய அங்கிலேய சங்கத்தின் உத்தியோக சமஸ்தியர் யாவரும் வர்த்தக கருமங்களில்மாத்திரமே கவனம் வைத்திருக்க, கூரிய உபாய சாதுரியவானுகிய டியூப்ளேயோ, இச்சூக்ஷ்மத்தை அறிந்து, அதைப் பலிக்கப்பண்ணுதற்குச் சமயம்பார்த்துக்கொண்டிருந்து, இந்தியாவில் ஐரோப்பியராஜ்யம் ஒன்று உண்டாகுதற்கு வேண்டிய உபாயங்களைத் தெரிந்துகொண்டான். இந்துதேச மன்னர் எவ்வளவு பெருஞ்சேனையைக்கொண்டு எதிர்ப்பினும், போர்முகத்தில் ஐரோப்பிய முறையில் பயிற்றப்பட்ட ஓர் சிறுசேனைக்கும் ஆற்றார் என்பது அவனுக்கு நன்றாய் விளங்கி இருந்தது. மேலும் இந்திய சிப்பாய்களைச் சேர்த்து, ஐரோப்பிய தளகர்த்தரின்கீழ் யுத்தப்பயிற்சி செய்வித்தால், அவர்கள், வெள்ளையரும் விரும்பிப் புகழத்தக்க போர்ச்சேவகர் ஆவார்களென்பதும் அவனுக்குத் தெரியும். யாவனுமொர் மனத்துணிவுள்ள ஐரோப்பியன் மின்னுகின்ற சித்திரப் பதுமைபோல் சிங்காசனத்திற்கே பாரமாய் இருக்கிற நபாபேரை அல்லது ராஜாவைக் கட்டிக்கொண்டு, அவன் பெயராய்ப் பேசவும், செய்யவும், இயக்கவும் கூடுமெனில், அவன்

இந்துராஜ்யத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளுதல் எளிதென்பதும் அவனுக்குப் பூரணமாய்த் தெரிந்திருந்தது. அங்கிலேயருடைய ஜெயங்கள் யாவற்றிற்கும் மூலமான சூக்ஷ்மங்களையெல்லாம் அவர்களுக்கு முன்னே டியூப்ளே விளங்கச்செய்து வந்தான்.

இந்தியாவின் ராஜரீகம் இவ்வண்ணமே குழம்பிக்கொண்டிருந்ததனால், செய்யும் ஒவ்வொரு கருமத்துக்கும், முற்காலத்தில் உள்ள நீதிசாஸ்திரங்களைக்கொண்டும், இக்கால வழக்கங்களைக்கொண்டும் நியாயங்காட்டல் பிரயாசமன்று. உரிமையென்பது, இந்திய அரசரில் யாருக்கும் நிச்சயமல்ல, சுதேச மன்னருடைய வாதுகளில் சிக்கிக்கொண்ட ஐரோப்பியர், அவர்களுடைய அரசமுறைகளுக்குத் தங்கள் பிரமாணங்களைச் சேர்த்தும், தம்முடைய பியூடல் பிரமாணங்களுக்கு இவர்களுடைய சாஸ்திர சம்பந்தங்களைக் காண்பித்தும், இப்படியே குழம்பியிருந்தவைகளை இன்னும் அதிகமாய்க் குழப்பி விட்டனர். ஒரு நபாபைச் சுயாதிபதியென்று காட்டவேண்டில், அதற்கு நியாயமுண்டு; காரியத்தளவில் அவன் சுயாதிபதிதான். அதைவிட்டு அவன் டில்லியின் மொகலாயருக்கு உப அதிபதியென்று காட்டவேண்டில், அதற்கும் நியாயங் காட்டலாம்; பேராளவில் நபாபு உப அரசனே. அவனுடைய ராஜரீகம் பிதிரார்ஜித உரிமையென்றாவது, அல்லது அது அவனுக்கு மரணகாலவரைக்குமாத்திரம் உள்ள உத்தியோகமென்றாவது, அல்லது மொகலாயருடைய சுப்பிரியமுள்ள வரைக்குந்தான் இருக்கவேண்டிய தனமென்றாவது உணர்த்தவேண்டும் எனில், அதற்கெல்லாம் நியாயமும் வழக்கமும் எடுத்துக்காட்டலாம். பேயரின் உரிமையாளனுடைய கட்சியார், அவனே சரியான பாத்தியதையும் முறையும் உள்ள சுயாதிபதி என்றும், உப அரசர் யாவரும் அவனுக்கு அமைந்து சேவித்தல் அவர்கள் கடமையென்றும் சாதித்தனர். எதிர்க்கட்சியாரோ அவனுடைய ராஜ்யம் அழிந்துபோயிற்றென்றும், முன்னே இருந்து இப்போது இல்லாமற் போன மகாதிபதிகளுடைய சக்தியைச் சார்ந்தவனானதால்,

அவனைப் போற்றி வாழ்தல் முறைமையேயாயினும், அவனை இந்திய சுவாமிபதியாய் அங்கீகரித்தல் நியாயமன்றென்றும் உபதேசித்தனர்.

1748-ஆம் தக்ஷிணத்திற்கு உபஅரசனும், இந்துதேசப் புது அதிபதியில் அதி பிரபல்லியனுமாகிய அஸமன்ஷா நிசாம் இறந்தனன். உரிமை முறைப்படி அவன் குமாரன் நேசர் ஜங் அவனிடத்தில் அதிபனானன். இவ்வரசனுக்குக் கீழான தேசங்களுக்குள் தக்ஷிணமே விஸ்தீரணத்திலும் செல்வத்திலும் அதிகம் சிறந்தது. அதை ஓர் வயோதிக நபாபு அரசு புரிந்தான். அவன் பெயரை அங்கிலேயர் அனவர்டிகான் என மாற்றிக்கொண்டனர்.

நிசாமினுடைய ராஜ்யத்திற்கும் நபாபினுடைய ராஜ்யத்திற்கும் வேறிருவர் தாமே சுதந்தரரென வந்தார்கள். அஸமன்ஷா நிசாமுக்குப் பேரனாகிய மோசபாஜங், நேசர்ஜங் என்பவனுக்கு எதிரியானான். முன்னுள்ள கருநாடக நபாபுகளில் ஒருவனுடைய மருமகனாகிய சந்தசாகிப் அனவர்டிகானுக்கு விரோதியானான். இந்தியாக்கப் பிரமாணங்கள் எல்லாம் தலைகீழாந்தமாய் இருந்ததனால், மோசபாஜங், சந்தசாகிப் என்னும் இருவருக்கும், தங்கள் உரிமைகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளல் அதிக பிரயாசமாய் இருந்திலது. ஜாதிகளும் கிணைகளும் கலைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தமையால், இவர்கள் இருவரும் தம்தம் பக்ஷத்தில் சேனைகளைச் சேர்த்துக்கொள்வதும் இலேசாயிருந்தது. வெகுசீக்கிரத்துக்குள் சோழமண்டலக்கரையில் சிறந்த யுத்தவீரரான பிரான்ஸியர் அங்கிலேயரை ஜெயித்ததைப்பற்றி, அவர்களுடைய கீர்த்தி எங்கும் பிரபலமாயிற்று. ஆகையினால் மோசபாஜங், சந்தசாகிப் ஆகிய இருவரும் பிரான்ஸியரிடத்தில் உதவிகேட்டார்கள்.

இந்தியா முழுவதையும் தன்னதாக்கும்படி கருத்துக்கொண்டிருந்த கூரிய அறிவுடைய யுத்தவீரனான டியூப்பிளேயுக்கு இச் செய்தி அதிக இன்பங்கொடுக்கத்தக்கது வேறென்றும் இருக்கமாட்டாது. ஒருவனைக் கருநாடகத்துக்கு நபாபு ஆக்கி,

மற்றவனைத் தக்ஷிணத்துக்கு நிசாம் ஆக்கி, இவர்கள் பெயருக்குத் தென் இந்தியா முழுவதையும் தான் அரசபுரியவேண்டுமென்பதே அவன்கொண்ட நோக்கம். தன்னிடம் உதவிகேட்டமாத்திரத்தில், டியூப்பிளே இருநூறு பிரான்ஸிய போர்வீரரையும், ஐரோப்பியர் முறையாய்ப் பயிற்றப்பட்ட ஈராயிரம் சுதேச சிப்பாய்களையும், அவர்களுக்குத் துணைசெய்தற்பொருட்டு அனுப்பினன். அதன்பின்பு போர் ஒன்று நடந்தது; அதில் அனவர்டிகான் தோற்றுக் கொலையுண்டான். அவன் குமாரன் மகம்மது அலி சேனையோடு தப்பி, மிகுந்திருந்த கொஞ்சம் சேனையோடு திரிசிராப்பள்ளிக்குப் போயினான். அங்கிலேயர் பிற்காலத்தில் ஆற்காட்டு நபாபு என்று பேசியது இவனையே. இவன் நிலைமை இப்படியிருக்க, ஜெயமடைந்த பிரான்ஸியர் கருநாடகம் முழுவதிற்கும் அரசரானார்கள்.

இதுதான் டியூப்பிளேயின் பிரபலத்திற்கு ஆரம்பம். இவன் சில மாதங்களாய்ப் போர்செய்தும், சமாதானம் பேசியும், சூதாபன்னியும் வரவே, இவன் கைபிட்ட கருமங்கள் யாவும் அநுகூலமாயின. நேசர்ஜங் என்பவனை அவன் துணைவரே கொன்றனர். ஆகவே மோசபாஜங் தக்ஷிணத்திற்கு நிசாம் ஆயினன். பிரான்ஸியருடைய யுத்த ஜெயம் பூரணமாயிற்று. புதுச்சேரியில் எங்கேபார்த்தாலும் வேடிக்கை; எங்கேபார்த்தாலும் பெருமகிழ்ச்சி; பீரங்கிகள் வெடித்திருந்தன; கோவில்களில் கீர்த்தனைகள் பாடப்பட்டன. புது நிசாம் தன் துணைவனைக் காணும்படி அங்கே வந்தான். அவனுக்கு மகுடாபிஷேகம் அவ்விடத்திலேயே நிறைவேறிற்று. அவ்வேளையில் நடந்த கோலாகலம் அற்பமல்ல. டியூப்பிளே உயர்குலத்து முஸ்லிம் வேடந்தரித்து, நிசாம் ஏறின தண்டிகையிலேயே தானும் ஏறி, அவனோடுகூடப் பட்டணத்துக்குள்ளே போய், அங்கு நடந்த வேடிக்கைகள் எல்லாவற்றிற்கும் தானே முதல்வனாய் நின்றனன். கிருஷ்ணாநதிதொடங்கிக் கன்னியாகுமரிவரையிலுள்ள தேசம் அனைத்துக்கும் அவனே தலைவனானான். இவ்வளவு தேசமும் ஏறக்குறைய பிரான்ஸியதேசத்தளவுண்டு. இவனுடைய அதிகாரம்

சந்தாஸாகிப்பின் அதிகாரத்திற்கும் மேற்பட்டது. இவனை ஏழாயிரம் குதிரைவீரருக்குத் தலைவனாக்கினான். புதுச்சேரியிலன்றி வேறோரிடத்திலும் நாணயம்செய்யப்படலாகாதென்று தீர்மானமாயிற்று. முற்காலத்தில் தஞ்சாவூரிலிருந்த சிலாக்கள் தேடித் திரட்டிவைத்த திரவியத்தின் பெரும்பங்கு, இவனுடைய திரவியசாலைக்குள் வந்து சேர்ந்தது. அநேகம் விலைபெற்ற ரத்தினங்களைவிட்ட பணமாய்மாத்திரம் இருபதுலட்சம் ரூபாய் இவனுக்குக் கிடைத்ததென்று ஒரு கதையுண்டு. காரியத்தைப்பார்த்தால் இவனுடைய வைபவத்திற்கு எல்லையில்லை. ஏறக்குறைய அயோத்தியாபோல் மூன்றுலட்சம் பிரஜைகளை ஆண்டுவந்தான்; அவன்றுணையன்றி, யாதொரு ஊழியமும் பலனும், அரசாங்கத்தில் ஒருவனும் பெறக்கூடாது. டியூப்ளேயின் கையெழுத்துப் போடப்படாத விண்ணப்பப்பத்திரம் ஒன்றும் நிசாம் வாங்கவும் மாட்டார்.

மோசபர்ஜங் நிசாமாகிச் சில மாதங்களுக்குள் இறந்து போனான். அந்த வம்சத்திற்கேயுரிய வேறொருவன் பிரான்ஸியருடைய சகாயத்தினால் நிசாமாயினான். மோசபர்ஜங் வாக்குத்தத்தஞ்செய்த யாவற்றையும் இவன் நிறைவேற்றினான். அச்சமயத்தில் இந்த அதிபதிகளெவரிலும் டியூப்ளேயே பெரிய அதிபதி. டில்லி அரமனையிலுள்ளவர்களும் இவன் பெயர்கேட்க நடுங்குவார்கள் என அவன் தேசத்தார் அவனை வியந்து பேசிக்கொள்வார்கள்.

ஐரோப்பியன் ஒருவன் சில வருஷத்துக்குள் இந்தியாவில் இவ்வளவு தேசத்தைத் தன் ராஜ்யமாக்கிக்கொண்டதைக் குறித்து, சுதேசிகள் சகலரும் பிரமித்தார்கள். இந்தப் பெருமிதமுள்ள பிரான்ஸியன் தனக்கு இவ்வளவு அதிகாரங் கிடைத்தபோது அதைக் காத்துக்கொண்டு அடக்கமாய் இருக்கிறதைவிட்டு, தன் மகத்துவத்தைத் தன் பிரஜைகளுக்கும் எதிரிகளுக்கும் டம்பமாய்க் காட்ட முயன்றனன். இதற்காகத் தன் குதிரை ஜெயத்தினால் நாசிர்ஜங் தோல்வியாக, மோசபர்ஜங் ஜெயமடைந்த இடத்திற்குச் சமீபத்தில் ஒரு ஸ்தம்பம் எழுப்பி, அதன் நான்குபுறத்திலும் நான்கு பாஷைகளில்

தன் கீர்த்திப்பிரதாபத்தைச் சுதேச ஜாதிகளெல்லாம் அறியும்படிச் சித்திரித்து வைத்தான். இவ்வுன்னதமான ஸ்தம்ப அஸ்திபாரத்துக்குக்கீழ், தன்னுடைய ஜெயசின்னமான முத்திரைகள் பதித்த மெடல்களைப் புதைத்துவைத்தான். அதைச் சூழ ஒரு பட்டணங்கட்டி, அதற்கு டியூப்ளேயின் விஜய நகரமென்று அருத்தங்கொள்ளும் டியூப்ளே பற்றிபாத் எனப் பெயரிட்டனன்.

இதுவரையிலும் அங்கிலேயர் செயலின்றிச் சும்மாவிருந்தனர் அல்லர்; அவர்கள் மகம்மதுஅலியை ஆர்க்காட்டு நபாபு என்று அறிக்கைசெய்து, தங்கள் எதிரிகளாகிய பிரான்ஸியருடைய வெற்றியைத் தடுக்கும்படி பிரயத்தனஞ்செய்தார்கள். இந்நபாபினுடைய ராஜ்யம் இப்போது திரிசிராப்பள்ளிமாத்திரமே. இதையும், இச்சமயத்தில் சந்தாசாகிப்பும், அவனுடைய பிரான்ஸியத்துணைவரும், முற்றுகைபோட்டு நின்றனர். இம்முற்றுகையை அழிப்பது பிரயாசமாய் இருந்தது. சென்னையில் அங்கிலேயருக்குள்ள சிறிய ராணுவத்திற்குத் தலைவரில்லை. மேஜர் லாரென்ஸ் இங்கிலாந்திற்குப் போயிருந்தார். பயிற்சியுள்ள ராணுவ உத்தியோகஸ்தன் ஒருவனும் அங்கிலேயருக்கு இந்தியா முழுவதிலும் இல்லை. சுதேசிகள் தங்களைச் சீக்கிரம் ஜெயித்துத் தங்களை ஆளவிருந்த பிரிட்டிஷாரிடத்தில் வெறுப்படைந்தார்கள். பிரான்ஸியக்கொடி ஸெயின்ற் ஜார்ஜ் கோட்டையில் பறக்கிறதை அவர்கள் கண்டார்கள். சென்னையில் அங்கிலேய வர்த்தக சிரேஷ்டர்களைப் பிரான்ஸியர் சிறைபிடித்து, அவர்களைப் புதுச்சேரியின் வீதிகள் வழியே ஜெயகோலாகலத்தோடு நடத்திக்கொண்டுபோனதைப் பார்த்தார்கள். இம்மட்டோ! டியூப்ளேயின் சூழ்ச்சி யோசனைகளும் போர்களும் எங்கேபார்த்தாலும் ஜெயம்பெற்று, அதனால் அவனுக்கு மகிமைப்பிரதாபம் உண்டாக, இவர்கள் அவனுடைய விஜயங்களைத் தடுக்கும்படி செய்த பிரயத்தனங்கள் நிராகுலமாகி, இவர்களும் மானபங்கமடைந்ததை அறிந்தார்கள். ஆதலால் சுதேசிகள் அங்கிலேயரை வீரபராக்கிரமமில்லாத பெண்தன்மையுடையரென்று எண்ணிக்கொண்

டார்கள். அச்சமயத்தில், க்ளைவ் கீர்த்திப்பிரதாபர் இலேருள் ஏனி றும், அங்கிலேயருக்குள் இடைத்தது அவர்கள் அதிர்ஷ்டம்.

க்ளைவுக்கு அப்பொழுது பிராயம் இருபத்தைந்து. இவர் தொழுசக்கரவளையில் ராணுவச்சேவகம், வர்த்தக ஊழியம் என்னும் இரண்டில் ஒன்றிலாவது நிலைகொள்ளாமல், ஒன்றில் மாறி மற்றதில் ஏற்பட்டு, அடைவாய் இவ்விரண்டு தொழிலும் பொருந்த ராணுவக் கல்விகேள்வியும் கற்றுணமா சியமைம் பெற்றனர். இத்தருவாயில் இவருடைய யுக்து காய் சாமர்த்தியங்கள் யாவும் இங்கிலீஷாரை அடைவதற்கு, இவர் நம் மேலோருக்கு "எதிராய் ஒரு பலத்த முயற்சி செய்யாவிட்டால் திரிசிரபுரம் பிடிபட்டுப்போம். அப்படியானால் அனைவர்களும் வழிசாரும் நாசமாகும். இத்தேசம் முழுவதுக்கும் பிரான்ஸியரே சுவாதிபதிகள் ஆவார்கள். ஆதலால் ஏதாவது தனிகரமான போர் ஒன்று நடத்துவது அவசியம். கருநாடகத் தலைநகரும் சந்தாசாயபுக்கு வாசஸ்தானமாகிய ஆர்க்காட்டின் மேல் போய் முற்றுகைபோட, திரிசிரபுர முற்றுகை ஒழிக்கபோதல் கூடுமென்று" எனத் தெளிவாய்க் காட்டினர். டியூப்ளேயினுடைய வியூகங்களைக் கண்டு அச்சமுற்றிருந்த அங்கிலேய கவர்னர், பிரான்ஸியருக்குப் பெரிய பிரித்தானியாவுக்கும் யுத்தம் மூண்டால், பிரான்ஸியர் சென்னையைப் பிடித்து நாசமாக்குவார்களே என்று அஞ்சி, க்ளைவினுடைய யோசனையை மெச்சி, அவ்யோசனைப்படி செய்துமுடிக்க இவருக்கே கற்பித்தனர். இந்த இளம் கப்தான், உடனே புறப்பட்டார். இவரோடு கூடப்போன சேனாவீரர் மொத்தம் இருநூறு ஆங்கிலேயப் போர்ச்சேவகரும், சிப்பாயியர் முறைப்படி ஆயுதம் தரித்துப் பழகிய மூன்நூறு சுதேச சிப்பாய்களுமே. இவர் தவிர எட்டு உத்தியோகஸ்தர் இருந்தனர்; அவர்களில் இருவர்மாத்திரம் போர்முகங் கண்டவர்கள்; மற்ற அறுவர் வர்த்தகர். இவர்கள் க்ளைவினுடைய முன்மாதிரியைக் கண்டு, காலகளும் ஏறுவேறுமென்று புறப்பட்டவர்கள். இவர்களும் பிரயாணமாகப் புயலொன்று தொடங்கிற்று. ஆயினும் க்ளைவும் சேனையும், இடியையும்,

முழக்கத்தையும், மின்னலையும், மழையையும் கவனியாமல் அவைகளைத் தாண்டி ஆர்க்காட்டு நகரவாயிலில் பொருக்கெனப் போயினர். இவர்களைக் கண்டமாத்திரத்தில் அங்கிருந்த காவற்சேனை திடுக்கிட்டுக் கோட்டையை விட்டுப் பறந்து விட்டது. க்ளைவும் சேனையும் போரென்பது சிறிதும் இல்லாமல் பட்டணத்துட் பிரவேசித்தனர்.

தாம் ஜெயம் அடைந்தாலும், தாங்கள் பட்டணத்திற்குள்ளிருக்கும்வரைக்கும் சத்துருக்கள் தங்களைக் கலக்காமல் விடார்கள் என்பது க்ளைவுக்கு நன்றாய் விளங்கியிருந்தது; ஆதலால் இவர் சத்துருக்கள் பட்டணத்தை முற்றுகைபோட்டால், அதற்கு ஈடுகொடுக்கும்படி உணவுப்பொருள்களை அதிகமாய்ச் சம்பாதித்தும், மதில்களை அரண்படுத்தியும், வேறும் வேண்டிய ஆயுதங்கள் செய்துகொண்டும், காலசமயங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். இதற்குள் பட்டணத்திலிருந்து பறந்துபோன காவற்சேனைகள் பயந்தெளிந்து, தங்களோடு அயலிலுள்ள அநேகம் போர்வீரரைச் சேர்த்து, மூவாயிரம் வீரர்கொண்ட சேனையாகி, பட்டணத்திற்குச் சமீபமாய்ப் பாளையமிறங்கின. அர்த்தசாமமொன்றில் க்ளைவ் தமது சேனையோடு கோட்டையினின்று புறப்பட்டு, பகைவர் சேனை பாளையத்தில் அயர்ந்திருக்கிற சமயத்தில் அதனைத் தாக்கி, அச்சேனையில் அநேகரைக் கொன்று, மிகுந்தவர்களை சிதறி ஓடும்படி செய்து, தன் பக்கத்தில் ஒருவனுக்கும் சேதமில்லாமல் மறுபடியும் பட்டணத்திற்குள் தன்னிடமே வந்து சேர்ந்தனர்.

சந்தாசாயபு தன் பிரான்ஸிய துணைவருடன் திரிசிரபுரத்தை முற்றுகைபோட்டுக்கொண்டு இருக்குஞ்சமயத்தில், அவன் காதில் இச்செய்தி சீக்கிரம் எட்டிற்று. உடனே அவன் தன் பாளையத்திலிருந்து நாலாயிரம் போர்வீரரைப் பிரித்து, அவர்களை ஆர்க்காட்டுக்கு அனுப்பினான். இச்சேனையோடு முன் சிதறுண்டோடின சேனையில் மிகுந்தவர்களும் வந்து கலந்துகொண்டார்கள். இன்னும் இரண்டாயிரம் ராணுவவீரர் வேலூரிலிருந்து வந்தனர். புதுச்சேரியிலிருந்து டியூப்ளே நூற்

றைப்பது பிரான்ஸிய போர்ச்சேவகர்களை அனுப்பினன்; இதுவரையில் பலக்குறியாய்க்கூடிய சேனையின் மொத்தம் பதினாயிரம்பெயர். சந்தாசாகிப் மகன் ராஜாசாகிப் இச்சேனைக்குத் தளகர்த்தனானான்.

ராஜாசாகிப் ஆர்க்காட்டுக்கோட்டையை முற்றுகைபோட்டான். அக்கோட்டையோ முற்றுகைக்கு எதிர்கொடுக்கத்தக்கதாய் இருக்கவில்லை; மதில் பழையதானபடியால் உருப்புக்கொண்டு இடியத்தொடங்கிற்று. அகழ் காய்ந்து வற்றிப்போயிற்று. கொத்தளங்கள் குறுகலாய் இருந்தமையால், அவற்றில் பீரங்கிவைக்க முடியவில்லை. ஒளிப்பிடங்கள் பலவீனமானவையாயிருந்தன; போர்ச்சேவகரைக் குண்டுகளுக்கு விலக்கிக், காக்கக்கூடியவைகள் அல்ல. கோட்டைக்குள் க்ளைவ் வைத்திருந்த சிறியசேனை, சண்டைமுதலிய காரணங்களால் மொத்தமும் குறைந்துபோயிற்று. அதில் ஆக நூற்றிருபது ஐரோப்பியரும், இருநூறு சுதேசச் சிப்பாய்களுமாத்திரம் இருந்தார்கள். மட்டு உத்தியோகஸ்தரில் நாலுமாத்திரம் மிகுந்திருந்தனர்; உணவுப்பொருள்கள் குறைந்துபோயின. வெற்றிபெறுமென்று நம்பிக்கொள்ளுதற்குச் சற்றும் இடமில்லாத இச்சமயத்தில் கோட்டையைக் காத்துநின்ற தளகர்த்தன் சர்க்காரின் கணக்குவேலை பார்த்துக்கொண்டிருந்த இருபத்தைந்து பிராயமுள்ள ஓரிளைஞன்.

கோட்டை ஐம்பதுநாள்வரையில் முற்றுகைபோடப்பட்டிருந்தது. இந்த ஐம்பதுநாளும் க்ளைவ் போர்வித்தையில் கைக்கண்டபழக்கமும் தேர்ச்சியும்பொருந்திய ஐரோப்பாவின் முதற்றரத் தளகர்த்தரைப்போலக் கிரமம், கவனம், உறுதி, ஜாக்கிரதை, சமர்த்து, வீரம் இவைகளுடையவனாய் அதைக்காத்துக்கொண்டான்; ஆயினும், மதில் நாளுக்குநாள் அதிகமதிகமாய் இடிக்கப்பட்டது. போஜனபதார்த்தம் குறைவாயிற்று; பசி தாங்க அரிதாயிற்று. காரியம் இப்படியிருக்குமளவில், ஆபீசர் குறைந்த எச்சேனையும் முறையிட்டிருக்கும்; அச்சேனையில் சேர்ந்தோருடைய பிறப்பு, பாஷை, குலம், நிறம், வழக்கம், சமயம் என்பவை வேறாய் இருக்குமெனில், முறையிக்கொள்ள

னும் அதிகமாகுமே. ஆயினும் இச்சிறுசேனை தன் தலைவனிடத்தில் கொண்ட பக்தியும் கட்டும் மெத்த வியக்கப்படத்தக்கன. சுதேசச் சிப்பாய்கள் தங்கள் போஜனம் குறைந்ததைக் குறித்துக் கவலைப்படாமலும், முறுமுறுக்காமலும் ரம்மியப்பட்டு, க்ளைவிடம் போய் "சுதேசிகளிலும் ஐரோப்பியருக்கு அதிக சத்தான உணவுவேண்டும்; ஆனதால் சோற்றை அங்கிலேய போர்வீரருக்குக் கொடுத்து, வடித்தகஞ்சியை எங்களுக்குத் தந்தாற்போதும்" என்றார்களாம். பூர்வீக சரித்திரங்கள் எவற்றிலும், இதுபோல் நெஞ்சின் உரைக்கத்தக்க ராஜபக்தி சொல்லப்பட்டிருக்கக் கண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லை.

இம்முற்றுகையை அழிக்கும்படி சென்னை அதிகாரிகள் செய்த முயற்சியும் வியர்த்தமாய்ப்போயிற்று; வேறிடத்திலிருந்து துணைகிடைத்தது. முராரிராவ் என்னும் தலைவன் பாலுள்ள அரைவாசிக் கள்வரும் அரைவாசிப் போர்வீரருமாகிய ஆறுயிரம்பேர் சேர்ந்த மராட்டிய சேனையொன்று முகம்மது அலிக்குக் கூலிப்படையாக அழைக்கப்பட்டது. இச்சேனை பிரான்ஸியர் பலவான்களென்றும், சந்தசாகிப்பின் ஜெயம் நிஜமென்றும் நினைத்து, கருநாடகதேச முகப்பில் யாதொரு செயலுமின்றிச் சும்மா நின்றுவிட்டது. பிற்பாடு அங்கிலேயர் ஆர்க்காட்டைக் காத்துநின்றதைப்பற்றிய கீர்த்திப்பிரதாபம் அதன் காதுக்கு எட்டி, அதைத் தூண்டிற்று. அங்கிலேயர் போர்பண்ணச் சக்தியுள்ளவர்களென்று தான் முன்னொருபோதும் நம்பியிருந்ததில்லையென்றும், அங்கிலேயர் தங்களைத் தாங்களே காத்துக்கொள்ளச் சக்தியுள்ளவர்களென்று இப்போது அறிந்ததனால், தான் அவர்களுக்கு உதவி செய்யப்போவது தன் தீர்மானமென்றும் தன் கருத்தை முராரிராவ் வெளியிட்டான். அப்போது மராட்டிரர் க்ளைவுக்கு உதவிசெய்ய வருகிறார்களென்று ராஜாசாகிப் அறிந்தான். அவன் செய்யவேண்டியதை அவர்கள் வந்து சேருமுன் சுறுக்காய்ச் செய்வது அவசியமாயிற்று. அவன் முதலில் க்ளைவை வசமாக்கிக்கொள்ளும்படி கனதொகையான பரிதானம் பேசினான். க்ளைவ் அவனைப் பரியாசம்பண்ணி, அவனுடைய

பரித்தானத்தை வேண்டாமென்று மறுத்தனர். மறுக்கவே, ராஜாசாஹிப் தான் கோட்டையைத் தகர்த்து, அதனுட்புகுந்து அங்குள்ள யாவரையும் சங்கரிப்பேன் என்று சபதஞ்சொல்லி அனுப்பினான். அதற்கு க்ளைவ் கோபத்தோடு மறுமொழியாக: அவன் சேனை சந்தடிக்கூட்டம் என்றும், அப்படிப்பட்ட சேனையை மதிப்பிப்பதற்குள் ஒருமுறை அனுப்புமுன் இருமுறை யோசித்தல் உத்தமம் என்றும் சொல்லியனுப்பினர்.

ராஜாசாஹிப் தன் சபதத்தை நிறைவேற்றத் தீர்மானித்தனன். இதற்கு நியமித்த நாளும், குறித்த போருக்கியைந்த தினம். அது அலிகுமாரனுடைய கோவிலை ஞாபகப்படுத்தும்படி மகம்மதுமார்க்கத்தார் கொண்டாடும் திருநாள். இத்திருநாளுக்கு ஆதாரமான சங்கதியைப்போல, இஸ்லாம் சரித்திர முழுவதிலும் துக்கத்தையும் கோபத்தையும் மனதில் எழுப்பக்கூடியது வேறொன்றும் இல்லை. அந்தப் பரிதாபமான சங்கதியாவது: பற்றிமருக்குத் தலைவனான ஹோஸைன் என்று ஒரு பக்திமான் இருந்தார். அவரோடு கூடிய வீரர்கள் யாவரும் அவரைச் சூழ வெட்டுண்டு விழ, அவரோ கடைசித் தண்ணீரையும் குடித்து, கடைசிப் பிரார்த்தனையையும் சொல்லி விழுந்தனர். அவருடைய தலையை வெட்டிஞேர் அதை ஜெயத்துடனே கொண்டுபோனார்கள். அங்குள்ள கொடியன் தன் கையிலுள்ள தடியால் அவருடைய உதட்டில் அடிக்க, முன் அவ்வுதடுகளில் தேவநபி தம்முடைய உதடுகளை வைத்துக் கொஞ்சிய செய்தி, அங்கே இருந்த கிழவயோதிகருக்கு அப்போது கண்களில் கண்ணீரோடு நினைவில் வந்தது என்பதே. இந்தச் சங்கதி நடந்து இப்போது ஏறக்குறைய பதின்மூன்று சதாப்தமாயும், இத்திருநாள் வந்தால், மகம்மதுமத பக்திமான்களுடைய நெஞ்சில் கோபமும் துக்கமும் பொங்கும். கோபமும் துக்கமும் அதிகரித்து மும்மூர்ச்சையாகிறதனால், சகிக்கமாட்டாமல் சிலர் இறந்துபோவதும் உண்டு. இத்திருநாளில் யாவனொருவன் அவிசுவாசிகளுடன் போர்செய்கையில் ஆயுதம் பிடித்தபடியே விழுந்து

இறப்பானுயில், அவன் தன் மரணத்தினால் தான் இறக்கும்வரையும் செய்த பாவங்களை நிவாரணம்பண்ணி, மறுமைக்குரிய இன்பங்களை அப்போதே அநுபவிப்பான் என்பதே அவர்களுடைய கொள்கை. இத்தன்மையான நாளையே ராஜாசாஹிப் ஆர்க்காட்டுப் போர்த்தினமாக நியமித்தான். சேனையிலுள்ளோருக்கு மதவைராக்கியத்தோடு கூடிய கோபம் மேற்கொள்ளப்பண்ணும்படி கஞ்சாவும் கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே, முற்றுகைபோட்டவர்கள் மதவைராக்கியத்தினாலும் கஞ்சாவெறியினாலும் கோபமேற்கொண்டு கிளம்பிப் பட்டணத்தில் நெருங்கினர்.

க்ளைவ் இந்த யோசனைகளெல்லாவற்றையும் முன்னமே ரகசியமாய் அறிந்து, ராஜாசாஹிபும் சேனையும் வந்தால், அவர்களோடு எதிர்த்துப் பொருதற்கு வேண்டிய யத்தனங்கள் சகலமும் செய்துமுடித்து இளைப்பினால் படுத்திருந்தனர். சத்துருக்கள் நெருங்குகிற ஆரவாரம் கேட்கவும், உடனே எழுந்து தனக்கு நியமித்திருந்த இடத்திலே போய் நின்றனர். சத்துருக்கள் தங்கள் முன்னணியத்தில் யானைகளை நிறுத்தி, அவற்றின் மத்தகங்களில் இரும்புத்தகடுகள் கட்டிவைத்திருந்தனர். இப்பிராணிகள் பலத்த தேகமும் பலத்த தலையும் உள்ளவைகளானதனால், அவைகளின் இடிக்குக் கதவுகள் தொறுங்கும் என்று காத்திருந்தனர்; ஆகில் அதற்கு மாறாக, இவைகளின் மத்தகத்தில் ஆங்கிலேய போர்வீரரின் துப்பாக்கிக்குண்டுகள் படவே, அவைகள் வெருண்டு திரும்பி, அவைகளைப் பின்னிட்டுத் தூரத்திவந்த சேனைக்கூட்டங்களையும் மிதித்துக் கலக்கிக்கொண்டு ஓட்டம்பிடித்தன. அகழியில் ஒரிடத்தில் தண்ணீர் நின்றது; சத்துருக்கள் அந்தத் தண்ணீரின் மேல் மரங்கள்போட்டு, அவற்றில் ஏறிநடந்து, மதிலைக் கிட்டும்படி பார்த்தனர். அவ்விடத்தில் நின்ற தன் சேவகருக்குப் பீரங்கிவிடுவது செவ்வையாய்க் கைவரவில்லையென்று கண்டு, க்ளைவ் ஒரு பீரங்கியைத் தாமே பிரயோகித்துச் சிலநிமிஷங்களுக்குள் மரமுழுவதையும் வெளியாக்கினர். முற்றுகையிட்டுநின்ற சேனைவீரர் அகழி வற்றியிருந்த பாகங்களின்

வழியாய்த் தளிவுகொண்டு மதிலில் ஏறினார்கள்; ஆனால் பட்டணத்தாளிருந்த போர்வீரர் இவர்கள்மேல் பொழிந்த குண்டுகள் அதிகமானதனாலும், அவை சரியிலக்காய்ப்பட்டதனாலும் மதவைரிக்கெயரும் அந்தரவெறியுமுண்டான மதமும் அடக்கின. அங்கிலேயருடைய பின்னணியில் நின்றவர்கள், முன்னணியில் நின்றவர்கள் சுகிதற்குத் தப்பகத்தில் மருந்துகுண்டும் போட்டுக் கொடுத்துக்கொண்டே நின்றனர். வெடித்த குண்டுகள் ஒன்றுமேனும் நிறுகின்ற சேனைக் கூட்டத்தில் பட்டு உருவிச் செல்லாமற்போனதில்லை. முற்றுகைபோட்டவர்கள் மூன்றுமுறை முன்னிட்டு நெருங்கியும், ஆற்றாமல் பின்னிட்டுத் அகழியின்புறத்தே ஒதுங்கினர். இப்போர் ஏறக்குறைய ஒருமணிநேரம் நடந்தது.

முற்றுகைபோட்டவர்களில் நானூறுபேர் விழுந்தார்கள்; கோட்டைக்குள்ளிருந்த காவற்சேனையில் நான்குபேர்மாத்திரம் சேதம். கோட்டைக்குள்ளாய் முற்றுகையினால் அடைபட்டு இடர்ந்தவர்கள், மறுபடியும் போர்தொடுக்குமென்று இரவெல்லாம் இராமுழுவதும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர்; பொழுது விடிந்தவுடனே சத்துருவை அப்பக்கங்களில் காணவில்லை. பல பீரங்கிகளையும் சுமையான மருந்துகுண்டுகளையும் விட்டுப்போட்டு, அவர்கள் மெல்லப் போய்விட்டனர்.

இச்செய்தி சென்ற் ஜார்ஜ்கோட்டைக்கு எட்டினபோது, அங்குள்ளாரெல்லாரும் ஆச்சரியமடைந்தார்கள். கிளைவை எச்மைத்திறந்திருந்த சமர்த்தன் என்று மதித்துக் கொண்டானர். இருநூறு அங்கிலேய போர்வீரரையும், எழுநூறு சுதேசசிப்பாய்களையும் இவருக்கு அனுப்பினார்கள். இச்சேனையோடு கூடி, இவர் எதிரியுத்தர் தொட்டக்கி, ஆரம்பத்தில் திமிரிக் கோட்டையைப் பிடித்துக்கொண்டனர். பிற்பாடு முராரிராயுடைய மராட்டசேனையில் ஒரு பகுதியுடன் கலந்துகொண்டுபோய், ராஜாசாகிபைத் தாக்கும்படி சென்றனர். இவனுக்குக் கீழ் ஐயாயிரம் சேனைவீரர் உண்டு; இவர்களில் முந்நூறுபேர் பிரான்ஸியர். இவனுடன் பண்ணிய யுத்த

மொத்தக் கடுமை; கடைசியில் கிளைவே பூரண ஜெயம்பெற்றார். ராஜாசாகிப்புடைய ராணுவப்பெட்டி கிளைவுக்கு அகப்பட்டது. ராஜாசாகிப்பின் ராணுவ சேவகத்தினின்ற அறுநூறு சுதேசச் சிப்பாய்கள் கிளைவினிடம் வந்து பிரிட்டிஷ் சேவகத்தில் அமர்ந்தனர். போர்செய்யாமலே காஞ்சிபுரம் கிளைவின் கைவசமாயிற்று. ஆரணியிலுள்ள கவர்னர் சந்தாசாகிப்பைத் தள்ளி, மகம்மது அலியே சரியான உரிமைக்காரன் என்று அறிக்கைசெய்தான்.

யுத்தமுயற்சிகள் சமஸ்தமும் கிளைவின்பாடாய் விட்டுவிட்டால், அது ஒருவேளை சீக்கிரத்தில் முற்றுப்பெற்றுவிடும் கூடும். கிளைவ் முன்னிற்காத இடங்களில் அங்கிலேயர் பண்ணின போர்முயற்சிகள் யாவும் அவர்கள் பயந்து பயந்து, சமர்த்தக்கேடாய்ச் செய்துவந்தமையால், சண்டை நீடியது. கிளைவினுடைய அங்கிலேய போர்வீரர், தாங்கள் மற்றிடங்களில் கண்ட பிரிட்டிஷ் வீரருக்கு வித்தியாசமான ஜாதியாரென்று மராட்டியர் சொல்லிக்கொண்டனர். அங்கிலேயர் அமைதப்பட்டதனால், ராஜாசாகிப் கொஞ்சக்காலத்திற்குள்ளே நானூறு பிரான்ஸிய போர்வீரர் அடங்கிய பெரிய சேனையொன்று சேர்த்துக்கொண்டு, இட்டமுட்ட சென்ற் ஜார்ஜ் கோட்டையில் பீரங்கிகளுக்குச் சமீபமாக வந்து, அங்கிலேய துரைகளுடைய மண்டபங்களையும் தோட்டங்களையும் பாழ்படுத்தினான். அவ்வேளையும் கிளைவ் அவனோடெதிர்த்து, அவனைத் தோற்கடித்தனர். நூற்றுக்கதிகமான பிரான்ஸிய வீரர் கொல்லப்பட்டும் பிடிக்கப்பட்டும் போயினர். இச்சேதம் ஆயிரக்கணக்காகச் சுதேசிகளை இறக்கக்கொடுப்பதினும் மிக்க பெருநஷ்டம். ஜெயம்பெற்ற கிளைவும் சேனையும் போர்க்களத்தினின்று சென்ற் டேவிட் கோட்டைக்குப் போயினர். போகும் வழியிலே பிரான்ஸிய வெற்றியையும், டூப்பிளேயின் மகத்துவத்தையும் பிறதேச வாசிகளுக்கு ஞாபகப்படுத்தும்பொருட்டு டூப்பிளே எழுப்பிய ஜெயஸ்தம்பமும் பற்றிசுபாத் பட்டணமும் கண்ணுக்கு எதிர்ப்பட்டன. கிளைவ் ஸ்தம்பமும் பட்டணமும் நிலத்தோடே நிலமாம்படி அவற்றை

நிர்மூலமாக்கக் கட்டளையிட்டனர். கிளைவ் இக்காரியம் வன்மத்தினுல் செய்தனரென்று நினைத்தல் தகாது. இந்துதேசவாசிகள் யாவரும் அந்தத் தம்பத்தையும், அதில் வெட்டியிருக்கிறதனையான எழுத்தினையும், அந்தப் பட்டணத்தையும், அதன் விநோதமான பெயரையும் காணுந்தோறும், ஐரோப்பியர் யாவரினும் பிரான்வியரே வெற்றிவீரர்களில் தலைமைபெற்றவர்கள் என்றும், அவர்களுடைய மகத்துவத்திற்கு அங்கிலேயருடைய புகழ் எம்மாத்திரம் என்றும் எண்ணிவிடுவார்களே. இக்கெட்ட மனக்கருத்தை நிராகரிப்பதற்கே கிளைவ் இப்பிரான்வியர் ஜெயஸ்தம்பத்தைத் தகர்த்தனரன்றி வேறன்று.

இச்சம்பவங்களினுல் சென்னை ராஜதானியார் கிளைவினுடைய வீரப்பிராக்கிரமங்களைக் குறித்துத் திடச்சித்தராய்த் திரிசிரபுரக் [illegible] சொக்கும்படி கிளைவுக்கு ஒரு [illegible] அனுப்பினர். இச்சமயத்தில் மேஜர் லாரென்ஸ் இங்கிலாந்திலிருந்து மறுபடியும் வந்து முன்போலத் தளகர்த்தரானார். பள்ளிக்கூடங்களிலும், அந்தக்காலையிலும் கிளைவ் பொறுமையில்லாமல் முரட்டுக்குணம் காட்டி வந்தமையால், இவர் இவ்வளவு மகத்தான ஜெயங்களை அடைந்தபின், மேல் உத்தியோகத்தில் வைராக்கியமும் சாந்தமுமாய் இருந்து, மேல் உத்தியோகஸ்தருக்கு அடங்கி நடந்துகொள்ளவாரென்று நினைப்பதற்கு ஏதுவில்லை. மேஜர் லாரென்ஸ் இவருக்கு இளமையிலேயே தயை காட்டி இருந்தார். கிளைவ் பெருந்தன்மையுள்ள முரட்டுடைமையிருந்தாலும், நன்றியற்றவரல்ல. இப்படி இவரைக்குறித்துச் சொல்வது முகஸ்துதியன்று. இவர் தன் பழைய சேனாதிபதியின் கீழ்ச் சந்தோஷமாய் இருந்து, தான் முதலதிகாரியாயிருந்தபோது எவ்வளவு கவனம், ஜாக்கிரதை, சாமர்த்தியம் முதலியவற்றுடன் நடந்துகொண்டாரோ, அவ்வளவாய் உபஉத்தியோகஸ்தராய் இருந்தபோதும் நடந்துகொண்டார். இவருடைய குணம் எவ்வளவு மேன்மையுள்ளதென்பது லாரென்ஸ் [illegible] நினைவிலிருந்தது. கிளைவுக்கு இயற்கையாயிருந்த பெரும் சக்தித்திறமையானது, வித்தியாபிடேகமானது இல்லாதிருந்தும், இப்போது தனக்குத் தகவாகக்

கிடைத்த இவ்வீர சிகாமணியின் வல்லபங்களை, லாரென்ஸ் நன்குமதித்தனர். தாம் யுத்தவித்தையைக் கற்கவேண்டிய முறையாகக் கற்று, தன்போற் கற்ற மற்றோர்போல இடையிட்டு ராணுவ உத்தியோகத்தில் வருபவர்களை நிந்தித்து நடந்தாலும், கிளைவ் சாதாரணத்திற்கு மேற்பட்ட விவேக வல்லபுன் என்றே அறிக்கைசெய்தனர். அவர் இவரைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறதென்னவெனில்: "கெப்டின் *கிளைவைச் சிலர் அதிர்ஷ்டசாலியென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள்; ஆனால் இப்பிரபுவை நான் அறிந்தமட்டில் என்னுடைய எண்ணம் அப்படியல்ல. இவருக்கு வந்த ஜெயங்கள் யாவற்றிற்கும் இவர் பாத்திரர். அவைகள் அப்படியே சம்பவிக்கவும் வேண்டியவைகள். இவரோ தீர்க்காலோசனையும், அமைவான விவேகமும், எச்சமயத்திலும் கலங்காத் திடசித்தையும் உள்ளவர். இவர் பிறவிப்போர்வீரன்; ஏனெனில் யுத்தவித்தை சற்றும் கற்காமலும், கற்றவர்களோடு சகவாச சம்பாஷணைகள் செய்யாமலும், நெடுநாள் யுத்தப்பயிற்சியில் தேர்ந்தமைந்த ஆபீஸர் போலத் தன் சுயபுத்தியின்படியே சேனையை நடத்திச்செய்த போர்களில் வெற்றி நிச்சயமாயிற்று" என்பது.

இவ்விரு சேனையும் போன்று, இவரோடு எதிர்த்துப் போர் செய்யத்தக்க தளகர்த்தர் பிரான்வியரிடத்தில் இல்லை. டூப்ளே விவேக சூக்ஷும சாமர்த்தியங்களில் வல்லபனாயினும், தானாய் முன்னின்று ராணுவமுயற்சிகளை நடப்பிக்கும் சாமர்த்தியம் அவனிடத்தில் இல்லை. அவன் போர்வித்தை கற்றவனும் அல்லன்; போர்வீரனாய் வரப் பிரியப்பட்டவனுமல்லன். அவனைப் பயங்காளியென்று அவன் சத்துருக்கள் பேசிக்கொண்டார்கள். அதற்கு அவன்: தன் சூக்ஷும யோசனைக்கு அமைதிவேண்டுமென்றும், துப்பாக்கிச் சத்தங்கேட்டால் தன் யோசனை குழம்பிப்போம் என்றும், ஆனதுபற்றி, தான் துப்பாக்கிச் சுடுகிற இடங்களுக்குப் போகிறதில்லை என்றும் சொல்லிக்கொண்டான். இம்முகாந்தரத்தினுல் அவன் தன் பெரிய யுத்தயோசனைகளை நடத்த பிறரை ஏற்படுத்தினான். அவர்கள் அவன் கருத்திற்கிசைய நடந்துகொள்ளாதது அவனுக்குப் பெரிய விசனம். அவன் நியமித்த சேனைத்தலைவர்

யாவரும் இத்தன்மையர் அல்லர். அவர்களுக்குள் புஸி என்றொருவன் உண்டு. அவன் ஒரு மாட்சிமையுள்ள வீரன். அவன் சிறு படையுடன் வடதிசைக்குச் சென்று, அங்கே அவ்வரசனுடைய சமஸ்தானத்தில் பிரான்ஸிய அரசனுடைய காரியங்களையும் தன்னுடைய காரியங்களையும் பார்த்துவந்தான். டூப்ளேயிடத்திலுள்ள மற்ற படைத்தலைவர்களில் ஒருவனுக்கும் சாமர்த்தியமுள்ளவனல்லன். அவர்களில் அநேகர் மெத்த இளைஞர். அவர்களுடைய அறியாமையும் மடமையுங் கண்டு போர்வீரருக்கு நகைப்புக்கிடமாய் இருந்தன.

அங்கிலேயரே எங்கும் ஜெயமுடையவர் ஆயினர். திரிசிராப்பள்ளியை முற்றுகைபோட்ட அவர்களை திரும்ப முற்றுகைபோடப்பட்டுத் தம்மைத்தாமே அங்கிலேயரிடம் ஒப்புக்கொடுத்தனர். சந்தாசாகிப் மராட்டரர் கைக்குள் அகப்பட்டுக் கொலையுண்டான். இவனைச் சொல்லும்படி இவன் எதிரியாகிய மகம்மதலியே தான் ஏவிவிட்டவன். காரியங்கள் எப்படியிருந்தபோதிலும், டூப்ளேயின் முயற்சி குறையவுமில்லை, அவனுடைய ஊக்கம் தளரவுமில்லை. இதுமுதல் அவனுக்கு அவனுடைய பிரான்ஸிய தலைவரிடத்தில் உதவி ஒத்தாசை கிடைக்கவில்லை. அவன் செய்கைகள் யாவற்றையும் அவர்கள் குற்றமாய்ப் பேசினார். சேனைத்தொழிற்காகக் கப்பல்களிலாவது யாதொரு கருமத்துக்கும் உபயோகமில்லாத மனுஷரை அனுப்பினார்; ஆகிலும் டூப்ளே தன் முயற்சிகளைத் தளரவிடாமல் அதுபண்ணியும், பிரதானங்கொடுத்தும், பொய்கூறியும், தன் பணம் செலவிட்டும், டில்லியிலிருந்து புதுப்பத்திரங்கள் பெற்றும், எப்பக்கத்திலும் சென்னை அரசுக்குப் பகை எழுப்பினன். அங்கிலேய சங்கத்தலைவருக்குளும் சதிகாரரைத் தேடி அவர்களுடன் கட்டுக்கொண்டான். என்னசெய்தும் அவன் பிரயாசங்கள் பலிக்காமற்போயின. காரணம் விடாப்பிடியாய் அங்கிலேய அதிகாரம் தலையெடுக்கப் பிரான்ஸிய அதிகாரம் தலைவணங்கிற்று.

க்ளைவுக்கு இந்தியாவில் இருந்த காலமெல்லாம் சவுக்கியமே கிடையாது. இப்போது இவருடைய தேகசுக

மிகுதியும் பழுதுபட்டதால், இவர் இங்கிலாந்திற்குப் போகத் தீர்மானித்தனர். அவர் புறப்படுமுன் ஒரு பிரயாசையான கருமத்தில் ஏற்பட்டு, அதனை முன்போலவே மேன்மையாயும் சமர்த்தாயும் செய்து நிறைவேற்றினர். கோவளம், செங்கல்பட்டுச் கோட்டைகள் பிரான்ஸியருடைய அதிகாரத்தில் இருந்தன. அவற்றிற்குப் பிரான்ஸிய சேனைகள் காவல். அக்கோட்டைகளைக் கைப்பற்ற ஒரு சேனை அனுப்பும்படி அங்கிலேயர் தீர்மானித்தனர், ஆயினும் அவர்களிடத்தில் அப்போதிருந்த சேனையை நம்பி, அதைக்கொண்டு சண்டையன்றி வேறெதற்கும் போருக்குப் புறப்படத் துணியமாட்டார். அதிலுள்ளவர்கள் சமயம் சேர்த்த ஐந்நூறு சிப்பாய்களும், அச்சமயத்தில் இங்கிலாந்திலிருந்துவந்த இருநூறு அங்கிலேய போர்வீரருமே. இப்போர்வீரரோ லண்டன் நகரத்திலிருந்த சந்தைக் காரியக்காரர் அக்கிரமகாரிகளில் பொறுக்கியெடுத்த யாதொரு கருமத்துக்கும் ஆகாத கருசல் இனங்கள். க்ளைவ் இவ்விருநூற்றவரையும் சேவகம் பயிற்றி ஒரு சேனையாக்கி, இவர்களைக் கொண்டு கோவளத்துக்குப் பிரயாணமானார். அவ்விடம் போய்ச் சேர்ந்தபின் ஒருமுறை கோட்டையிலிருந்து சுடப்பட்ட குண்டொன்றினால் ஒருவன் பட்டான்; அவன் படவே, மற்றவர்கள் விழிபிதுங்க ஓடிப்போய் அங்குமிங்கும் ஓட்டம்பிடித்தனர். க்ளைவ் அவர்களை மீண்டும் கூட்டிச் சேர்த்துக்கொண்டது மெத்தப் பிரயாசம். வேறொருமுறை ஒரு பிரங்கிச்சத்தத்தைக் கேட்டு, இவர்கள் யாவரும் நடுங்கினார்கள். சிலமணிநேரத்தின் பின் ஒருவன் கிணற்றுக்குள்ளே காணப்பட்டான். க்ளைவ் தந்திரமாய் இவர்களைச் [illegible] குண்டுகளோடும் போர்களோடும் பழக்கி, அபாயமான இடங்களில் தாம் நின்று, இவ்விதமே அவர்கள் தாமும் நடந்துகொள்ளும்படி செய்தார். இவ்வண்ணமாய் ஒன்றுக்கும் உதவாத இனங்களைப் பயிற்றி, சற்றே தெம்மையான சேனையாக்கிப் போர்செய்யவே, கோவளம் கைவசமாயிற்று. பிற்பாடு, தாம் கோவளத்

தில் போட்ட முற்றுகையை நீடிக்கும்படி, செங்கல்பட்டி லிருந்து சேனையொன்று வருகிற செய்தி கேள்விப்பட்டு, கோவளம் பிடிபட்ட செய்தியை அச்சேனுவீரர் அறியவொட்டாமல் செய்து, அவர்கள் வரும் வழியில் இவரும் சேனையும் ஒளித்துப் பதிவிருந்தனர். அவர்கள் இதை அறியாது வரவே, இவர்கள் ஒருமுறை சுட்ட வெடியினுல் நூறுபேரை விழுத்தி, முந்நூறுபெயரைச் சிறைகளாகப் பிடித்தனர். தப்பி ஓடினவர்களைச் செங்கல்பட்டுக் கோட்டைவாயில்மட்டும் துரத்தி, அக்கோட்டையை உடனே முற்றுகைபோட்டனர். அந்தக் கோட்டை இந்தியாவில் மிக்க அரணுள்ளவற்றில் ஒன்று. அதில் ஒரு பகுதியை இடித்து, அதனுள் உள்ளவர்களைச் சங்காரம்பண்ணும்படி போன சமயத்தில், பிரான்ஸிய சேனுபதி கோட்டையை ஒப்புக்கொடுத்துவிட்டுச் சேனையும் தானுமாய் அப்புறம் போயினன்.

கிளைவ் சென்னைக்கு திரும்பிவந்தனர். இவருடைய தேகஸ்திதி இதுவரையில் மிகுதியும் பழுதுபட்டுப் போனமையால், இவர் அவ்விடத்தில் சிலகாலம் தாமதியாமல் சீக்கிரம் இங்கிலாந்திற்குப் போதல் அவசியமாயிற்று.

இவ்வேளையில் இவருக்கு விவாகம் நிறைவேறிற்று. மெஸ்[?]காலாய்[?] ராஜகணித சாஸ்திரியாயிருந்தவருக்குக் கூடப்பிறந்த சகோதரியாகிய மார்கெரின்[?] என்னும் பெண் இவர் மனைவியாயினர். இவர் அதிக அழகுள்ள அறிவாளியென்று[?] புகழ்பெற்றவர். கிளைவ் இவருக்கு எழுதின காகிதங்களினல் இவ்விருவரும் ஒருவருக்கொருவர் மெத்த ஐக்கியமாய் இருந்தனர் என்று விளங்குகின்றது.

விவாகம் நிறைவேறினவுடன் கிளைவ் தம் பாரியையும் அழைத்துக்கொண்டு இங்கிலாந்திற்குப் பிரயாணமானர். இங்கிலாந்தை விட்டுப் பரதேசம் போய், உழைத்து ஜீவனம்பண்ணும்படி பத்துவருஷத்திற்குமுன் போனபோது இவரிருந்த நிலைமைக்குத் திரும்பிவந்தபோது இவரிருந்த நிலைமைக்கு மெத்த வித்தியாசம். இவருக்கு இப்போது பிராயம் இருபத்தேழு. இதற்குள்ளே இவர் தேசத்தில் நெடுங்காலமாய்ப்

யுத்தவித்தையில் பயின்ற சிரேஷ்டமான போர்வீரருக்குக் கிடைக்கத்தக்க கனம் இவருக்குக் கிடைத்தது. ஐரோப்பா முழுவதிலும் அப்போது சமாதானம். இந்தியாவிலும் கருநாடகத்திலும் மாத்திரமே பிரான்ஸியரும் அங்கிலேயரும் எதிர்த்துச் சண்டைசெய்துகொண்டிருந்தனர். டூப்பிளே தென் இந்தியா முழுவதையும் பிடித்துக்கொள்ளும்படி கொண்ட பேரெண்ணத்தைப்பற்றி, லண்டன் நகரில் உள்ளோர் யாவருக்கும் பெருவியசனம் உண்டாயிற்று; ஆயினும் இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அடிதலையாக மாறினதுபோல் கிளைவினுடைய தைரிய சாமர்த்தியங்களால் அங்கிலேயர் தலையெடுக்கவும், பிரான்ஸியர் தலைவணக்கவும் வந்தது அவர்களுக்குப் பேரானந்தம். இந்திய வீட்டில், இவ்விளங்கெப்டினுக்கு ஜெனரல் என்னும் கனம்பொருந்திய நாமமிட்டுப் பேசிக்கொண்டனர். டைரெக்டர்கள் தங்கள் விருந்துகளில் அந்நாமஞ் சொல்லியே இவரை வாழ்த்திப் பிரஸ்தாபங்குடித்தனர்[?]. இங்கிலாந்திலுள்ள யாவர்களும் இவரைப் புகழ்ந்து மெச்சிக்கொண்டனர். இவர் செய்த உதவிகளுக்காகக் கிழக்கு இந்திய சங்கம் இவருக்குத் தங்கப்பிடி[?], வயிரம்பதித்த வாளொன்று இவருக்குப் பரிசாகக்கொடுத்தது; ஆனால் இவர், தன் எஜமானும் தலைவருமாகிய லாரென்ஸுக்கு இவ்வித கனஞ் செய்யாவிட்டால், தனக்கு அது வேண்டுவதில்லை என்று சொல்லினர். வேறொருவரும் இவ்வகை செய்வது அரிது.

இவர் இங்கிலாந்தில் சேருமுன்னமே இவர் சுற்றத்தார் இவரடைந்த வெற்றிகளைக் கேட்டிருந்தனராதலால், இவரை ஆச்சரியகரமாய் அங்கீகாரஞ்செய்தனர்; ஆயினும் தங்களுடைய துடுக்கான பையன் இவ்வளவு கீர்த்திப்பிரதாபனாய் வந்தது அவர்களுக்குப் பேராச்சரியம். இவர் தந்தை ஆரம்பத்தில் இதைச் சற்றும் நம்பவில்லை. இவர் ஆர்க்காட்டுக் கோட்டையைக் காத்துநின்ற செய்தி இங்கிலாந்திற்கு எட்டியபின்புதான் அவர் நம்பத்தொடங்கினர். பின்பு ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் இவருடைய ஜெயசெய்திகள் வரவர, அவர் அபரிமித சந்தோஷமாய்ப் பெருமதிப்புக்கொண்டனர்.

வளமும் பசுமையாயிருக்கும். இவ்விடத்தைப்போல் நெல் விளைவு எவ்விடத்திலும் இல்லை. வாசனைத்திரவியங்களும், சருக்கரையும், எண்ணெயும் இங்கே அபரிமிதம். ஆற்றிலுள்ள மீன்களுக்கோ எல்லையில்லை. நச்சுப்பூண்டுகளுக்கும், புலிமான்களுக்கும் உறைவிடமான காடுகளை ஓரத்திலுள்ள சிறு தீவுகளில் ஏராளமான உப்பு விளைகின்றது. இக்கங்கை, நாட்டிற்கு வரம்பில்லாத நீர்வளங்களைக் கொடுப்பதுபோலவே, வர்த்தகமுயற்சிகளுக்கும் அதியோக்கியமாய் இருக்கின்றது. அதன் கரையிலும், அதன் சாகைகளின் ஓரங்களிலும் செல்வம் நிறைந்த பண்டகசாலைகளும், அலங்காரமான நகரங்களும், சிறந்த கோவில்களும் உண்டு. இத்தேசம் நெடுங்காலமாய்க் கொடுங்கோன்மைக்கு உள்ளாயிருந்தும், அதன் சுபாவ வருவாய்கள் இன்னும் காத்துக்கொண்டே இருக்கின்றன. முஸல்மன் கொடுமைசெய்தும், மராட்டியரன் கொள்ளையடித்தும், கிழக்குத்தேசம் முழுவதிலும் பங்காளமே செல்வநாடென்றும், ஏதேன் தோட்டமென்றும் புகழ்பெற்றது; அதில் குடிவளம் மிகுதி. அதன் நிலவளம் மிகுதியானதுபற்றி, வெகு தூரத்திலுள்ள தேசங்களுக்கும் அதிலிருந்தே உணவுப்பொருள்கள் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. லண்டன் நகரம் பாரிஸ் ராஜதானி என்னும் பெரிய இடங்களிலுள்ள சிரேஷ்ட ஸ்திரீஜனங்கள், இங்கே நெய்த விலையேறப்பெற்ற உயர்ந்த ஆடைகளைச் சிங்காரமாய் அணிவார்கள்; இங்குள்ள ஜனங்களுக்கு வறுமை யில்லை. இத்தேசம் காங்கையாவது குளிர்மையாவது அதிகப்படாமல், மிதமான காற்றை உள்ளதாயும்; சண்டை சச்சரவின்றிச் சமாதானத்தொழில்களைக் குடிகளுக்கு உடையதாயும் இருக்கிறதினால், மற்றத் தேசங்களுக்குரிய ஊக்கம், வேகம், ஆண்மை, சாகசம் என்பன இங்கே இல்லை. சோம்பலற வேலைகளே பங்காளிகளின் தொழில்கள். இவர்கள் ஆண்மைக்குரிய முயற்சிகளுக்கு ஒதுங்கிக்கொள்வார்கள். வாதுகளில் சமர்த்தர், சூதுகளில் நிபுணர்; ஆயினும் போர்த்தொழிற்கு அஞ்சி விலகிக்கொள்வார்கள். இவர்களுக்குள் போர்வீரர் மிக

அருமை. கிழக்கிந்திய சங்கசேனை முழுவதிலும் நூறு அந்த பங்காளிகள் உளர் என்பது சந்தேகம். சுபாவத்திலாகிலும், பழக்கங்களிலாகிலும், இதர ராஜாங்கங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கத் தகுந்தவர்கள் வேறெங்கும் எக்காலத்திலும் இல்லை.

பெருமிய ஐரோப்பிய வர்த்தகசங்கங்கள் பங்காளத்தில் வெகுகாலமாக வர்த்தகசாலைகளை ஸ்தாபித்திருந்தன. பிரான்ஸிய சங்கம் உக்லிநதியோரத்திலுள்ள சந்தர்நகரில் இருந்தது. அதற்கு மேலான உலாந்து சங்கம் சின்சூராவைப் பிடித்துக்கொண்டது. அங்கிலேய சங்கம் கடலுக்குச் சமீபமாக வில்லியம் கோட்டையைக் கட்டி ஏற்படுத்திக்கொண்டது. இக்கோட்டையின் அயலில் ஒரு தேவாலயமும், விஸ்தீரணமான பண்டகசாலைகளும் கட்டப்பட்டன. ஆற்றங்கரையருகே அங்கிலேய சங்கத்தலைவருடைய விசேஷ வீடுகளாயிருந்தன. இவற்றை அடுத்தாற்போல் முயற்சியுள்ள சுதேசிகள் நிறைந்த விசாலித்த பட்டணமொன்று எழும்பியது. அதில் இந்திய பெருந்தனவான்களில் சிலர் வாசம்பண்ணினார். இக்காலத்தில் சௌரிங்கியின் அரமனைகள் நெருங்கியிருக்கும் இடத்தில், அக்காலத்தில் வைக்கோலால் வேய்ந்த சில ஏழைக் குடிசைகள்மாத்திரம் இருந்தன. இக்காலத்தில் ஆபத்சாலையும், அங்கிசேநத்தில் சிங்காரம்பொருந்திய வண்டிகள் நெருங்கும் விளையாட்டிடங்களையும் இருக்கிற இடம், முன்னே சீப்பறவைகளுக்கும் முதலைகளுக்கும் உறைவிடமான பச்சிலைக்காடு. அங்கிலேயர் தாங்கள் குடியேறியிருந்த இடத்துக்கு, மற்றும் கிராமாதிபதிகள் செய்யும்பிரகாரம் சுதேச அரசர்க்கு இறைகொடுத்து, அவர்கள் உத்தரப்படி தங்கள் எல்லைகளுக்குள் ஒருவாறு அதிகாரம் செலுத்திவந்தனர்.

பங்காளத்தையும், ஒரிசா, பேகார் என்பவைகளையும் அங்கிலேயர் அலிவர்திகான் என்று சொல்லும் நபாபு வெகுகாலமாக அரசாண்டிருந்தான். மொகலாயருக்குக் கீழான மற்

அது உபதாசாபோல் இருநூறும் காரியத்தனவின் அாசுபதி 1756-ல் இவர் இறந்தார். இருபது வயதுள்ள சாாஜூதவுலா என்னும் பாட்டனார் அவர் பேரன் அரசுப்பட்டத்திற்கு வந்தான். மனுஷருக்குள்ளே மிகுந்த துர்க்குணமும் கொடிய கோலமுமே அதிக கொடியவர்; சாாஜூதவுலாவோ கொடியவருக்குட் கொடியவன். இயல்பிலே அவன் புத்தி குறைவுள்ளது; குணம் சுபாவத்திலே மூர்க்கவெறியுள்ளது. அவன் கற்ற கல்வி, தெளிவில அறிவைப் பைத்தியமாக்கவும், நற்குணத்தைக் கொடியதாக்கவுந்தக்கது. அவனோடு உத்தரித்து மறுத்தப்பேச ஒருவரும் துணியாததனால், அவன் செய்வது பேசுவதெல்லாம் நீதிக்கு விரோதம். இளமையிலே குடியும் காமாதுரவர்களும் மிகுந்ததனால், அவனுடைய மனோகாயங்கள் மெலிவடைந்து, அவன் அற்ப புத்தி பைத்தியமாயிற்று. அவனுடைய பிரஜைகளுக்குள் கீழ்மையும் கபடமுமான மனுஷரே அவனுக்குத் தோழர். அவர்களிடத்தில் முகஸ்துதியும், ஈனகுணமும், துர்க்குணமே அன்றி, யோக்கியமும் ஒன்றுமில்லை. கொடுமை அவனுக்கு இன்பம். பிறருக்குள்ள வருத்தம், அபாயம், மோசம் என்பவை யாவும் அவனுக்கு இஷ்டம். இளமையில் மிருகங்கள் பறவைகளை உபத்திரவப்படுத்தல் அவனுக்கு இன்பம்; வளர்ந்தபின்பு தன் தேசத்து மனுஷப்பிராணிகளைத் துன்பப்படுத்தல் அவனுக்கு மகிழ்ச்சி.

சாாஜூதவுலா தன் பாலியப் பருவமுதல் அங்கிலேயரிடத்தில் வெறுப்புள்ளவனாயிருந்தான். அவனுடைய பிரியத்துக்கு மறுத்துச்சொல்ல ஒருவருமில்லை. அங்கிலேயரைத் தொலைத்துவிட்டால் கனதிரவியம் அகப்படுமென்று அவன் எளிய மனம் கணக்கிட்டுக்கொண்டது. அங்கிலேயர் வர்த்தகத்தினால் அவனுக்குண்டான வருமானம் மிகுதி. இவ்வர்த்தகம் இவன் செங்கோலின் கீழிருந்து பங்காளத்தையிட்டு அப்புறம் பட்டதால், இவனுக்கு சேரும் கப்பத்தொகை குறைந்தாலும் திரவியம் இவன் வசமிருந்தது. கப்பல் சாக்கிட்டதென்று இவன் புலம்பியது விளக்கமில்லை. அங்கிலேயரோடு சண்டைதொடங்க முகாந்தா

ரும் வேணப் கிடைத்துவிட்டது. பிரான்சியரோடு தங்களுக்குப் போருண்டாகும் என்று பயந்து, அங்கிலேயர் தமதிடம் உத்தரவு பெறாமலே தங்கள் வாசஸ்தானமாகிய கோட்டையை அரணாக்கப்படுத்தினார். அவன் மேல் கோபமாய்ச் செல்வமுடையவரும் சுதேச தனவான் ஒருவன் கல்கத்தாவில் வந்து ஒளிந்து குடியாயிருந்தான்; இவனை அங்கிலேயர் பிடித்துச் சாாஜூதவுலாவின் கையில் கொடாமல் விட்டுவிட்டார்கள். இவ்விரண்டையும் காரணமாகச்சொல்லி, பெரிய சேனையைக் கூட்டி, இவன் வில்லியம் கோட்டைக்கு எதிராய் வந்தான்.

சென்னையின் சக்கத்தார், உத்தியோகத்தில் ஏற்பட்டோர் யாவரும் டிரூப்பிலேயின் கொடுமைகளைக் கண்டு, அதிகாரிகளும் போர்வீரருமாயினர். பங்காளத்திலுள்ளவர்களோ சுத்த வர்த்தகர்; ஒருவருக்கும் யுத்தப்பயிற்சி சிறிதும் இல்லை; ஆதலால், வருமோசத்தை எண்ணி யாவரும் அஞ்சினர். கல்கத்தா கவர்னர் சாாஜூதவுலாவின் கொடுமைகளை முன்னே அறிந்தவரானதால், அதிகம் அஞ்சி, ஒரு வள்ளத்திலேறிப்போய்க் கிட்டஇன்ற கப்பல் ஒன்றில் புகுந்துகொண்டார். இவர் முன்மாதிரியைக் கண்ட தளபதி, தானும் அப்படிச் செய்வதே தனக்கு நயமென்றெண்ணி அவனும் அப்படியே போயினன். மிகுந்த அங்கிலேயர் சற்றே எதிர்த்துப் பின்னிடவே, கோட்டை சாாஜூதவுலாவின் வசமாயிற்று. அங்கிலேயரில் அநேகர் சிறைகளாய் அவன் கையில் அகப்பட்டார்கள். வர்த்தகசாலையின் பிரதான மண்டபம் ஒன்றில் சாாஜூதவுலா ராஜாசனமாய் உட்கார்ந்துகொண்டு, சிறைபிடிக்கப்பட்டவர்களுள் முதல்வனான ஹால்வெல் என்பவனைத் தன்முன் அழைத்துவரும்படி கட்டளை இட்டான். அவன் வந்தபின் அவனுடனே அங்கிலேயருடைய முதிர்ச்சியைக்குறித்துச் சற்றே பேசியபின், கல்கத்தாவில் தான் கண்டெடுத்த திரவியம் கொஞ்சமென்று முறுமுறுத்திருந்தும், அவர்கள் உயிருக்கு மோசமில்லையென்று வாக்குத்தத்தம்பண்ணிச் சயனித்துக்கொள்ளப் போயினன்.

அப்போது கிடைத்த சக்தி, அதன் கொடுமையைக் குறித்தும், அதற்குண்டான பயங்கரமான பழிவாங்குதலைக் குறித்தும் எக்காலத்திலும் மறந்துவிடக் கூடியதன்று. அச்சக்தி வருமாறு: சிறைகளாகப் பிடிக்கப்பட்ட ஆங்கிலேயர், காவற்காரர் வசம் ஒப்புவிக்கப்பட்டனர். காவற்காரரோ அவர்களை அன்றிரவில் இருட்டறை என்று பெயர்போன ஒரு பயங்கரமான அறைக்குள் அடைத்துவைக்கும்படி தீர்மானஞ்செய்தனர். தாங்குதற்கரிய காலமையான தேசத்தில் அவ்வறை அதேப்பிய குற்றவாளி ஒருவன் இருக்கிறதற்குத்தானும் பற்றாத அவ்வளவு ஒடுக்கமும் நெருக்கமுமானது. அதன் உள்விஸ்தீரணம் இருபது அடிச் சதுரம்; அதன் காற்றுச் செல்லும் துவாரங்கள் ஒடுக்கம். அக்காலத்தில் வெயில் மிகுந்த கடுக்கம். அப்போது பங்காளத்தில் ஆங்கிலேயர் உயர்ந்த மண்டபங்களில் வாசம்பண்ணிக்கொண்டு, பங்காக்களால் ஓயாமல் வீசினாலும் உஷ்ணத்தைத் தவிர்த்தல் பிரயாசமாயிருக்கும். சிறைகளாகப் பிடிக்கப்பட்டவர்கள் நூற்றுநாற்பத்தாறுபேயர். இத்தனைபேரையும் அவ்வறைக்குள் போகும்படி காவற்காரர் கற்பிக்க, இவர்கள் அது பரிகாசம் என்றெண்ணினர். அவர்கள் ஜீவனுக்கு மோசமில்லையென்று கபாடு சொல்லியிருந்ததனால், அவர்களுக்கு உற்சாகமுண்டாகி, காவற்காரர் சொன்னதைக்குறித்து நகைப்பண்ணிச் சிரித்தனர். தாங்கள் எண்ணியிருந்தது தப்பிதம் என்பது அவர்களுக்குச் சீக்கிரம் விளங்கிற்று. உள்ளே போகத் தாமதிக்கிறவர்களையும் வெட்டிவிடுவோம் என்று காவற்காரர் உறுக்கினர். இவர்கள் அவர்களோடு ஏவயாய்க் கூறினர்; அவர்களைக் கெஞ்சினார்கள்; யாதொன்றும் பயன்படவில்லை. கடைசியாய்க் காவற்காரர் வாளுருவியவர்களாய் அவர்களை உள்ளே தள்ளி, கட்டோடே கதவைச்சாத்திப் பூட்டினர். உபகதையில்லாது மறைவதையிலாகு உள்ள எல்லாரையும், இருட்டறையில் அகப்பட்டு உயிர்த்தப்பிப் பிழைத்தோர் தங்களைக்குறித்து எழுதிவைத்த சொல்லிய கதையைக் கேட்டால் சகிக்கக்கூடியதன்று. சிறைச்சாலையிலுள்ளோருக்கு நெருக்கத்தினாலும், வெப்ப

மிகுதியினாலும் மூச்சுவிடுதல் பிரயாசமாயிற்று. அவர்கள் வாய் வறண்டுபோயிற்று; இரங்கும்படியென்று காவலாளரைக் கெஞ்சினர்; கதவைத்திறக்கப் பிரயாசப்பட்டனர்; அத்தருணத்திலும் புத்திமழுங்காத ஹால்வெல் என்பவன் காவலாளருக்குச் சன்மானம் தருவோம் என்று சொல்லினான்; ஒன்றினாலும் பலனில்லை. இதற்கு நவாபின் கட்டளையின்றி மாற்றொன்றுஞ் செய்யப்படாதென்றும், நவாபு நித்திரையாயிருக்கிறார் என்றும், அவரை யாராவது எழுப்பினால் அவர் கோபிப்பார் என்றும் மறுமொழி கிடைத்தது. சிறைப்பட்டோருக்குப் பிழைப்போம் என்கிற நம்பிக்கையில்லாமையால், அவர்கள் பைத்தியக்காரராயினர். ஒருவரை ஒருவர் மிதித்தினர்; ஒருவரை ஒருவர் நசுக்கினர்; சாளரவாயிலடியிலே நிற்பதற்காக ஒருவரோடொருவர் சண்டைபண்ணினர்; விடாய்க்குத் தண்ணீர்கேட்கக் காவலாளர் பரிகாசம்பண்ணிக் கொஞ்சம் தண்ணீர் கொடுத்தனர்; இந்தக் கொஞ்சத்தண்ணீருக்காகச் சண்டையிட்டு அதையும் சிந்தினர்; அலட்டினர்; பிரார்த்தனைபண்ணினர்; தேவனைத் தூஷித்தனர்; தங்களைச் சுட்டுக் கொல்லும்படி காவலாளரைக் கெஞ்சினர்; இவர்கள் அவர்கள் நின்ற சாளரக்கிராதியில் குச்சிகளைப் பிடித்துச் சுட்டு, அவர்களுடைய அவஸ்தையைக் கண்டு நகைத்தார்கள். கடைசியாய் அவர்கள் போராட்டமெல்லாம் ஓய்ந்து தவிப்பும் பெருமூச்சும் உண்டாயின. மறுநாள் விடிந்தது; நவாபு தன் குடிமயக்கத்தை நித்திரைசெய்து சீக்கிர சிறைச்சாலைக் கதவைத் திறக்கும்படி உத்தரவுசெய்தான். கதவும் திறந்தாயிற்று; உள்ளிருந்து யாரும் வெளியே வரவில்லை! போய்ப்பார்த்த அளவில் அறைமுழுவதும் பிணங்களால் நிறைந்திருந்தது. படைச்சேவகர் உட்சென்று பிணங்களை ஒவ்வொன்றாய் எடுத்து அறையின் இரண்டுபக்கத்திலும் அடுக்கினார். இப்படியே வழிசெய்து பண்ணினதன்மேல் இருபத்துமூன்றுபேர் ஆவேசத்தக்கொப்பாகித் தள்ளாடிக்கொண்டு, அப்பினை அறையினின்று வெளியே வந்தனர். இச்சமயத்தில் கண்டால், பெற்றதாயும் இவர்களை இன்னார்

ன அறியமாட்டான். உடனே வழியொன்று தோன்றி அதற்குள்ளே அவ்விருபத்தைந்து பிரதானிகளையும் அக்கி ரெறிந்து மண்போட்டு மூடினர். இச்செய்கை நடந்து இப்போது நூறு வருஷத்திற்கு அதிகமாகியும், இக்கதையைக் கேட்டிலும் வாசிப்பிலும் நமக்குப் பரிதாபமாயிருக்கின்றது. ஆகிலும் இந்த சீவபுத்திரர்களைக் கண்டான நபாபின் நெஞ்சில் இரக்கமாவது துக்கமாவது கண்டதில்லை; கொன்றவர்களுக்கு அவன் யாதொரு சிட்சைசெய்ததுமில்லை; உயிர்பிழைத்துத் தப்பினவர்களுக்கு யாதொரு இரக்கங்காட்டினதும் இல்லை. இதற்கு மாறாகச் சமஸ்தங்களைப் போதும்படி உத்தரவுசெய்து, செல்வம் அவர்களிடத்தில் ஏதேனும் பறிக்கலாம் என்கிற எண்ணத்தினால் மிகக் கொடுமையாய் நடத்தினன். இவர்களுக்கு நடக்கச் சக்தியில்லாமையால், அவர்களைப் பெண்சேவகர் அதிகொடுமையோடு தூக்கிக்கொண்டு போய்விட்டனர்; அவன் அவளை வைது அச்சுறுத்தினான். ஹால்வெலும் அவனோடு கூடிய சிலரும் சமஸ்தானத்துடைய திரவியம் இருக்கிற இடம் காண்பிக்காதிருக்கும், தனக்குச் சொல்லப் பிரியமில்லாதிருக்கிறார்களென்று நபாபு ஐயமுற்றனன்; ஆதலால் இவர்களுக்கு விலங்குபோட்டு இவர்களைக் கட்டிக்கொடுப்பித்தான். இவர்களுக்கு இருட்டறையில் சம்பவித்த அவதி வருத்தமுற்றனமே, இவர்களை நிர்ப்பந்தமான துன்பங்களிற்போட்டு, இவர்களுக்குச் சற்றும் வருத்தம் வரும்படி பண்ணினான்; வாடையில் நபாபின் சுற்றத்தில் பெண்களெல்லாம் இவர்கள் விடுதலையானார்கள். முந்தின சொன்ன இரவில் ஒரு அங்கிலேய ஸ்திரீ உயிர்பிழைத்தாள்; அவளை மூர்ஷிதாபாத்திலுள்ள நபாபின் அந்தப்புரத்திற்கு அனுப்பினான்.

இதன்மேல் சுராஜுத்தவ்லா தன் எஜமானனுக்குச் சீட்டெழுதி அனுப்பி, அதனால் தான் இப்போது செய்து முடித்த ஜெயத்தைக் கொண்டாடிப் புகழ்ந்தான். வில்லியம் கோட்டையின் காவதிகளையென்று தீர்த்தி, இனிமேல் அங்கிலேயர் யுதன் நாட்டில் குடியிருத்தல் கூடாதென்று கட்டளை

யிட்டு, இதனால் கல்கத்தா அலிநகரம் என்னும் நாமம் பெற்றிருக்கக் கற்பித்தான். அலிநகரம் என்பதற்குத் தேவநகரம் என்பது பொருள்.

கல்கத்தா பிடிபட்டசெய்தி அந்த வருஷம் ஆகஸ்டுமாதம் சென்னையில் எட்டியது; அப்போது இங்குள்ள யாவருக்கும் கொடிய கோபம் பிறந்தது. பழிவாங்கவேண்டும் என்று யாவரும் உரத்துக் கூறினார். பங்காளத்துக்குப் படையொன்று அனுப்பவேண்டுமென்றும், க்ளைவ்சேனைக்குச் சேனைத் தலைவராய்ப் போகவேண்டுமென்றும், இச்செய்திவந்து இரண்டுமாதங்களுக்குள்ளே தீர்மானமாயிற்று. கடற்சேனைக்கு அட்மிரல் வாட்ஸன் அதிபதியானார். கொடிமரங்களுடைய [illegible]க்கு ஆங்கிலேயரின் தொளாயிரம் [illegible] லாட்டுகளும், ஆயிரத்தைந்நூறு சிப்பாய்களும் அனுப்பப்பட்டார்கள். இச்சேனை [illegible] மாதம் புறப்பட்டது; காற்று பக்குவமாய் இல்லாமல் இவர்கள் போய்ச் சேர டிசம்பர்மாதமட்டும் சென்றது.

இதுவரையில் நபாபு தான் இனி வெள்ளைக்காரருக்குப் பயப்பட வேண்டியதில்லையென்று எண்ணி, மூர்ஷிதாபாத்திலே சுகவாசமாய் வாழ்ந்தனன். அவனுக்குப் பாரதேசக்களின் [illegible]மை எப்படிப்பட்டதென்று சற்றும் விளங்காது. ஆசியா பாகியுள்ள ஜனம் எல்லாருங்கூடப் பத்துலக்ஷமும் காணமாட்டார்களென்று அவன் பலமுறையும் சொன்னதுண்டு. ஆதலால் இனிமேல் எப்போதாவது அங்கிலேயர் தன் சமீபத்தில் நுழையக்கூடுமென்று அவன் நினைத்திருக்கவில்லை. அவர்களுடைய ராஜ்யவிஸ்தாரத்தைப்பற்றி அவனுக்குச் சற்றும் பயமில்லாதிருந்தும், அவர்கள் கல்கத்தாவில் இல்லாதது அவனுக்குப் பெருநஷ்டமாயிற்று. அவனுடைய வரவு மிகக் குறைந்துபோயிற்று. இக்குறைவு அங்கிலேயர்கள் கல்கத்தாவில் இல்லாததினால் உண்டாயிற்று என்பது அவனுக்கு விளங்கிற்று. தன்னிடத்திலிருக்கிற போர்த்துகேசியரையும் டச்சுக்காரரையும் காட்டி லக்ஷணத்தை வருத்தி; வர்த்தகர்களையும் வர்த்

11691

தங்களையும் காத்து விருத்திபண்ணுவது அரசனுக்கு மிக லாபமாகும் என்று அவன் மந்திரிமார் அவனுக்குத் தெரிவித்தனர். இதை உறுதியாக்கிக்கொண்டு தன் தேசத்தில் ஆங்கிலேய சங்கத்தார் மறுபடியும் வர்த்தக முயற்சிகளில் ஏற்படலாம் என்று உத்தரவுபண்ணும்படி பிரியப்பட்டு இருக்கிற தருணத்தில், ஆங்கிலேய சேனையொன்று உச்சியில் வந்து நிற்கிறதென்று அவனுக்குச் செய்திவந்தது. உடனே தன் சேனைவெள்ளம் முர்ஷிதாபாத்தில் கூடவரும்படி கட்டளையிட்டு, அவர்களையும் தன்னுடன்கொண்டு கல்கத்தாவிற்குப் பயணமானான்.

கிளைவ் தன் வழக்கப்படி தன் முயற்சிகளை உற்சாகமாய்த் தொடங்கினார். அவர் பட்டணத்தைப் பிடித்து, வில்லியம் கோட்டையிலிருந்த காவற்சேனையைத் தூரத்தில் கல்குத்தாவை விட்டோடச் செய்து, உக்கிரப்பட்டணத்தை இடித்துக் குறையாடினார். ஆங்கிலேயருக்குத் தலைவனாகிய பிரதிநிதியாயிருந்த நவாபு, ஆங்கிலேயருடைய விரோதிகளுக்கு அறிவுறுத்தியிருந்த இச்செய்கைகளால் அவர்களுடைய சத்துருவாயிருந்தான். ஆதலால் இப்போது யுத்தசன்னத்தராய் வந்திருக்கிற சேனைத்தலைவருக்குத் தான் வர்த்தகசாலையைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவேன் என்றும், தான் பறித்தெடுத்ததற்குப் பதில்கொடுப்பேன் என்றும் சொல்லியனுப்பினான்.

கிளைவுக்கு யுத்தமே தொழிலாதலால், இவர் தங்கள் சரக்குகளுடன் இணங்கிப்போனது பெருமைக்குறைவென்று நினைத்தனர்; ஆயினும் இருவருடைய அதிகாரம் சகலமும் கல்குத்தாவிலே சங்கத்தின் காரியங்கள் யாவும் பார்த்துவந்தது ஒரு கமிட்டி. இக்கமிட்டியில் முன் கல்குத்தாவை விட்டோடின சங்க உத்தியோகஸ்தரே பிரதானமானவர். மனுஷர் இவர்களுக்குத் தாங்கள் முன்போலவே தங்கள் தங்கள் உத்தியோகங்களுக்கு வருகையிலும், தங்கள் நஷ்டங்களுக்குப் பதில் வாங்குவதும் பிரியமாயிருந்தது. மேலும் சென்னை கவர்னர் ஐரோப்பாவில் யுத்தம் தொடங்கிவிட்டதென்று

அறிந்து, பிரான்சியர் வந்து தங்களில் நுழைந்து கூடுமென்று பயந்து, தங்கள் சேனை சென்னைக்குச் சீக்கிரம் திரும்பிவர வேண்டுமென்று விரும்பினர். நவாபு செய்த வாக்குத்தத்தம் பெரிது; யுத்தஞ்செய்தால் அதைப்பற்றி சரமுண்டாகும் என்பதும் சந்தேகம்; ஆதலால் கிளைவ் சமாதானத்திற்கு உடன்பட்டனர். உடன்பட்டபோதிலும் தாம் எண்ணின பிரகாரம் பெருமைக்குக் குறைவின்றி, இக்காரியத்தை முடித்துக்கொள்ளக் கூடாதது தனக்குப் பெருந்துக்கம் என்பதை வெளியிட்டனர்.

ஆங்கிலேயருக்கும் நவாபுக்கும் நடந்த இணக்கத்தைச் சங்கத்தின் உத்தியோகஸ்தருமிய வாற்ஸ் என்பவரும், பங்காளிகளில் ஒருவனாகிய ஓமிச்சந்தும் ஆகிய இரண்டு காரியக்காரரும் நடத்தினர். இந்த ஓமிச்சந்து கல்குத்தாவிலுள்ள மிகுந்த ஐசுவரியமுள்ள வர்த்தகத் தலைவர்களுள் ஒருவன். கல்குத்தா வந்து நவாபு படையெடுத்தவர்களால் அவனுக்குப் பெரும் பணநஷ்டம் சம்பவித்தது. அவன் வர்த்தகமுயற்சி பண்ணும்போதே ஆங்கிலேயரை அறிந்திருந்தபடியால், அவர்களுக்கும் நவாபுக்குமிடையே, இணக்கம் நடத்துதற்கு அவன் தகுந்த சமர்த்தனாய் இருந்தான்; தன் ஜாதியாருக்குள்ளே அவன் செல்வாக்கு அதிகம்; புகழ், விவேகம், சமர்த்து, வியாபாரமுயற்சி என்பவற்றில் அவன் மகா வல்லபன்; பாவி, சதியோசனை, கழுவுத்தனம் முதலிய கெட்டகுணங்களும் அவனில் அதிகம்.

நவாபிடத்தில் இந்த அதிபருக்குரிய நம்பிக்கைத் துரோகம் மெத்த அதிகம். புத்திக்குறைவுள்ள ஒரு சிறுவனிடத்தில் அளவிற்கு மிஞ்சின அதிகாரமும், மட்டிற்கு மிஞ்சின தனவிருப்பமும் உண்டானால், அவன் கடைசியிலே, அதுவே நவாபினுடைய குணம்; கலகம் என்பது சற்றும் இல்லை. ஆதலால் ஒருக்கால் வாக்குத்தத்தம்பண்ணுவான்; மறுகால் அதை அழிப்பான். சிறைசேர்த்துத் தாமதிப்பான், தழுவுவான். சத்துருக்களுக்கிணங்கியே இதெல்லாம் செய்வான். ஒருமுறை தன் சேனையுடன்கொண்டு கல்குத்தாவை அக்க

அறிவித்தான். அங்கிலேயர் அக்கிரமமாக நின்று உற்சா-
கிளைவைக் கண்டவுடன் பின்னிட்டு, அவர்கள் சொன்னபடி-
யான சமாதான உடன்படிக்கைக்கு இசைந்தான். உடன்ப-
டிக்கை எழுதிக் கையெழுத்தும் செய்து முடிந்தவுடனே,
அவர்களுக்கு விரோதமாக வேறு யோசனை பண்ணினான்.
சந்தர்நகரிலுள்ள பிரான்ஸிய அதிகாரிகளுடன் சதியோசனை
செய்தான். தக்ஷிணத்திலிருந்து உதவிக்கு வந்து, அவ-
ன அங்கிலேயரைத் தாக்கும்படி பலவிதமாய் அழைத்தான்.
இதெல்லாம் கிளைவுக்கும் வாட்ஸனுக்கும் ஒன்றாய்த் தெரிந்-
திருந்தன. ஆதலால் சமாதானமிருந்தாலும், பிரான்ஸி-
யரிலிருந்தாலும் அபாயம் வருமென்று கண்டு, சக்-
திகளின் ஒத்தியானமான போர் பண்ணும்படி இவர்கள் தீர்-
மானித்தார்கள். வாட்ஸன் ஆற்றுவழியாயும் கிளைவ் கரை-
வழியாயும் சேனையை நடத்திப்போயினர். இப்படி இரு
பகுதியாயப் போய்ச் சண்டையிட்டு யுத்தத்தில் ஜயமடைவும்
உண்டாயிற்று. சந்தர்நகர்க் கோட்டையும், பாக்டரியை-
யும், பிரான்ஸியரும், [illegible] வங்கும் அதிகா-
ரிகள் கைகளையும் சிறையாக்கி விட்டதால் அங்கிலேயருக்கு
நாட்டுக்குள் அக்கிரமமாய் எழும்பப் போராக்கிலேயே [illegible].

அங்கிலேயரோடு அவர்கள் எதிரிகளாகிய பிரான்ஸியர்
அழிக்கப்பட்டதைக் கண்டும், நவாபு அங்கிலேயருக்குப் பய-
ந்து அவர்களோடு [illegible]. பிரான்ஸியர் தோல்வி-
யடைந்த இக்குறைவுக்கு, முன்னிருந்த அதிகாரம் அங்கி-
லேயருக்குப் போய்ச் சேர்ந்த அவமானப் பகைத்தான். அவனு-
டைய அற்பமனம் தடுமாறிக்கொண்டேயிருந்தது. ஒருநாள்
[illegible] கிளைவிடத்தில் [illegible] அனுப்பினான்.
ஒருநாள் தான் அங்கிலேயருக்குச் செய்த கொடுமைகளுக்-
காக அவர்களுக்குச் சேதத்தொகை [illegible]
இது ஒருபங்கென்று சொல்லிப் பெருந்தொகையான பணம்
அனுப்பினான்; அனுப்பினவுடன் மறுநாள் கிளைவைப் பல-
வித இழிவான மொழிகளால் திட்டி, "நீ சீக்கிரம்
எனது [illegible] விட்டுக் காத்துக்-

நாவேண்டும்" என்று எழுதி, "எல்லாக் கேடும் அவனுக்கு
வருவதாக" என்று முடித்து அவனுக்கு அனுப்பினான். அங்கி-
லேயரோடு போர்செய்யத் தன்சேனை போகவேண்டுமென்று
ஒருபோது கட்டளைபண்ணினான்; அடுத்தாற்போல் போக
வேண்டாமென்று மறுகட்டளை அனுப்பினான். ஒருநாள் உ-
வாட்டை "எனக்குமுன் நில்லாதே, அப்புறம்போ; போகா-
திருந்தால் உன்னைக் கழுவேற்றுவேன்" என்று உறுக்கினான்;
அடுத்தாற்போல் அவனை அழைத்து, அவனைத் தான் நிந்தித்த-
தை மன்னித்துக்கொள்ளும்படி பொறுமைகேட்டான்.

இதற்கிடையில் அவனுடைய கொடுங்கோன்மையும், மட-
மையும், கெட்ட பழக்கங்களும், அவன் சிறுமக்களிடம் கொ-
ண்ட நட்பும், அவன் பிரஜைகள் யாவருக்கும் வெறுப்பா-
யின. அவனுடைய போர்வீரரும், வர்த்தகரும், சிவில்
உத்தியோகஸ்தரும் நாட்டுக்கார முதலாளிகளும் அடக்க-
மும், பயமும், இனிய மனமும் உள்ள இந்துக்களும் ஆகிய
அனைவரும் அவனைப் பகைத்தனர்; ஆதலால் அவனைக்
குறித்து ஒரு பயங்கரமான சதியோசனை தொடக்கப்பெற்-
றது. அவனுடைய வருமான விசாரணைக்காரனாகிய ராய்துர்-
லப்பும், பிரதான தளகர்த்தனாகிய மீர்ஜாபரும், இந்தியா
முழுவதிற்கும் பெருந்தனவானான ஜகத்செட்டும் இந்தச்
யோசனையில் ஏற்பட்ட பிரதான மனுஷர். இத்தொடக்கம்
அங்கிலேய காரியக்காரருக்கும் அறிவிக்கப்பட்டது. பிற்-
பாடு மூர்ஷிதாபாத்திலுள்ள நவாபின் பகைவருக்கும், கல்கத்-
தாவிலுள்ள கம்பெனிக்கும் இடையே கடிதப்போக்குவரவு
நடந்துகொண்டிருந்தது.

கம்பெனியில் அநேகர் இந்த யோசனைக்குப் பின்னிட்ட-
னர்; அதில் கிளைவ் சதியோசனைக்குச் சார்பாய்ப் பேசி, தம்-
முடைய உறுதியினாலும் தைரியத்தினாலும் ஒருவரும் அதற்கு
விரோதங்கூறாமல் அடக்கி, யாவரும் சம்மதிக்கும்படி
பண்ணிக்கொண்டனர். கடைசியாய்ச் சாதுர்யமானவர்
தன்னி, மீர்ஜாபரைப் பங்காள நவாபு ஆக்குவதற்கு அங்கி-
லேயர் உதவிசெய்யவேண்டுமென்று தீர்மானமாயிற்று. இவ்

வரவுக்குப் பதிற்பணமாகத் தான் அங்கிலேய சங்கத்துக்கும், அதன் உத்தியோகஸ்தருக்கும் பெருந்தொகையான பணங் கொடுப்பேனென்றும், இதனினும் தனியே தரைச்சேனைக்கும் கடற்சேனைக்கும் கமிட்டிக்கும் பெரிய உபகாரங்கள் பண்ணுவேனென்றும் மீர்ஜுவ்வியர் உடன்பாடு பண்ணிக் கொண்டான். சுராஜுதவுலா செய்யும் அருவருப்பான கொடுமைகளையும், அவனால் அங்கிலேயருக்கு வந்த பெருங்கஷ்டங்களையும், அவன் இன்னும் அரசாட்சிசெய்வானாகில் அங்கிலேய வர்த்தகத்துக்கு நேரிடக்கூடிய அபாயத்தையும் சிந்தித்துப்பார்க்கையில், அவனைத் தள்ளும்படி பண்ணின தீர்மானம் சரியென்றே யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அப்படியிருப்பினும் க்ளைவ் செய்யச் சம்மதித்த தந்திரம் எந்த நியாயத்தினாலும் சரியென்று தீர்மானிக்க ஒண்ணாது. இவர் சுராஜுதவுலாவுக்கு அனுப்பின கடிதங்கள் எல்லாவற்றிலும் அவனுக்கு மிகு அன்புகாட்டி எழுதினார். அதனால் அப்பேதை பயப்படாது, அப்போது தனக்கு யாதொரு அபாயமும் நேரிடமாட்டாதென்று நம்பியிருந்தான். இச்சந்தோஷகரமான கடிதத்தை நபாபுக்குக் கொண்டுபோனவனிடத்திலேயே, வேறும் ஒரு கடிதம் உவாட்ஸுக்கு அனுப்பினார். அதில் எழுதியிருந்ததென்னவென்றால்: "ஒன்றுக்கும் பயப்படவேண்டாமென்று மீர்ஜுவ்வியருக்குச் சொல்லும். ஒருகாலும் புறங்காட்டாத ஐயாயிரம் வீரரோடே நான் வந்து அவனைச் சேருவேன். அவனுக்கு உதவிசெய்யும்படி நான் இவ்வம்பகளும் நடந்தாலும், என் பக்கத்தில் சாகாமல் ஒரு மனுஷனுமிருந்தாலும், உயிரோடு இருக்கிறவரைக்கும் அவனோடு நிற்பேன். இது நிஜம்" என்பது.

இத்தனைப் பொய்புனைவாகப் பின்னித்த இச்சதியோசனை பிறர் கொஞ்சமும் அறியாமல் நெடுநாளைக்கு மறைந்திருக்கமாட்டாது. நபாபு சமுகத்துக்குச் சேதி அவன் காதில் எட்டிவிட்டது; ஆயினும் ஒமிச்சந்து அவன் சமீபத்தில் இருந்துகொண்டு, அவன் கேட்ட விஷயங்களுக்கெல்லாம் இசைவாகக் கதைகள் கட்டித் தந்திரமாய்ப் பொருத்தி, அவன்

சந்தேகங்களைத் தணியப்பண்ணினான். காரியங்களெல்லாம் செவ்வையாய் நிறைவேறிச் சதியோசனை முற்றுப்பெறும் சமயத்தில், ஒமிச்சந்து சம்பளமாகாது, அவன் மோசம்பண்ணக் கூடுமென்று க்ளைவ் அறிந்தனர். இத்தந்திரமுள்ள பங்காளிக்குக் கல்குத்தாவில் சம்பவித்த நஷ்டம் எல்லாவற்றுக்கும் பதிலாகக் கனபொருள் கொடுக்கிறதாக வாக்குத்தத்தம் பண்ணியும், அவனுக்குத் திருப்தியில்லை. அவனுடைய உதவி அதிகம். சதியோசனை முழுவதுக்கும் அவனே பொறுப்பாளி. சுராஜுதவுலாவின் காதில் அவன் ஒரு வார்த்தை சொல்வானாகில், இவ்வளவு காலமாய் இவ்வளவு பிரயாசப்பட்டு இத்தனைபேர் கூடிச்செய்த சதிமுழுதும் அழிந்துபோம். மீர்ஜுவ்வியர், ருய்டுல்லப், ஜகத்ஸெட், உவாட்ஸ் முதலிய சதிகாரராகிய யாவருடைய ஜீவன்களும் அவன் கைவசமாயிருந்தமையால், அவன் தான் நற்பலனையடைவதற்குச் சமயமிதுவென்று யோசித்து, தான் பிரியப்பட்ட தொகையான பணம் வாங்கவேண்டும் என்று கருத்துக்கொண்டனன். தான் இந்தச் சதியோசனையை நபாபுக்கு வெளியாக்காதிருப்பதற்காகவும், தன்னுடைய உதவிக்காகவும் முப்பதுலட்சம் ரூபாய் தனக்குத் தரவேண்டுமென்று ஒமிச்சந்து கேட்டான். கமிட்டிமார் பிரமித்தனர். இவனுடைய சதியைக் கண்டு கோபித்தனர். தங்களுக்கு நேரிடக்கூடிய அபாயத்தை நினைத்துக் கிலேசித்தனர். இதற்குச் செய்வது இன்னதென்று தெரியாததினால் திகைத்திருக்கலாயினர். க்ளைவ் தந்திரத்தில் ஒமிச்சந்திலும் வல்லவர். இவர் "ஒமிச்சந்து மோசக்காரன்; இவனுடைய தந்திரத்தை அடக்க என்னதந்திரஞ்செய்தாலும் குற்றமில்லை. இவன் கேட்டபடி தருவோமென்று சொல்வதே உத்தமம். ஒமிச்சந்து சீக்கிரம் எங்கள் கையில் சிக்குவான்; சிக்கும்போது, அவன் இப்போது கேட்கிறதொன்றும் பரிதானமாத்திரமல்ல, கல்குத்தாவில் நஷ்டம் அடைந்ததற்குக் கொடுப்பதாக வாக்குத்தத்தஞ்செய்த பதிற்பொருளில் இவன் பங்கும் கொடாதபடி விட்டுப்போடலாம்" என்று சொன்னார்.

க்ளைவுடைய யோசனையை யாவரும் ஏற்றுக்கொண்டனர்; ஆகில் ஓமிச்சந்தை ஏய்க்கக்கூடியதெப்படி, அவன் தந்திரத்திற்குக் குறுக்கேசெய்து, ஆங்கிலேயருக்கும் மீர்ஜாப்பியருக்கும் இடையே ஏற்பட்ட உடன்படிக்கை எழுதிய பத்திரத்திலேயே தன்னுரிமையையும் எழுதிவைக்கவேண்டுமென்றும், தன் கண்ணினால் தான் அப்பத்திரத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்றும் அவன் கேட்டுக்கொண்டான். இதற்கு க்ளைவ் ஒரு உபாயஞ்செய்தார். ஒன்று வெள்ளைக் காகிதத்திலும், மற்றது சிவப்புக்காகிதத்திலுமாக இரண்டு உடன்படிக்கை எழுதப்பட்டன. முதலாவது உண்மை; பிந்தினது பொய். முதலினதில் ஓமிச்சந்தின் பெயர் பதியவில்லை; பிந்தினதில் அவன் பெயரும் பதிந்து, அவனுடன் பண்ணிய உடன்படிக்கையும் எழுதி அவனுக்குக் காட்டப்பட்டது.

இவ்வளவில் வேறொரு தடை உண்டாயிற்று. அட்மிரல் உவாட்சன் சிவப்புப்பத்திரத்தில் எழுதின பொய்யுடன்படிக்கைக்குக் கையெழுத்து வைக்க மனங்கூசி, மாட்டேனென்று சொல்லினார். ஓமிச்சந்து தீர்ந்த தந்திர உபாயியாதலால், அவ்வளவு மகத்துவங்கொண்டவரான உவாட்சனுடைய பெயர் அப்பத்திரத்தில் இல்லாதிருந்தால், அவன் சந்தேகங்கொள்ள இடமாகும். க்ளைவ் எக்காரியத்தையாயினும் பக்குவமாய்க் காலமறிந்துபண்ணிச் செய்வல்லவர். உவாட்சனுடைய கையெழுத்தைக் கள்ளமாய்த் தாமே போட்டனர்.

இப்போது சதிக்குரிய யாவும் பூரணமாயின. உவாட்சன் மூர்ஷிதாபாத்தினின்று ஒருவருமறியாமல் ஒளித்தோடி வந்துவிட்டனர். க்ளைவ் தமது சேனையைப் போர்ப்பிரயாணப் படுத்திவைத்துவிட்டு, சுராஜுத்தவுலாவுக்கு இவர் முன்னெழுதிய கடிதங்களெவற்றிலும் வித்தியாசப்பட இப்போது ஒரு கடிதமெழுதி அனுப்பினார். அதில் பிரிட்டிஷார் அவனிடத்தில் காலத்துக்குக்காலம் இதுவரைக்கும் பட்ட கொடுமைகளையெல்லாம் காட்டி, இக்காரியங்கள் யாவற்றிற்கும் மீர்ஜாப்பியரிடஞ்சொல்லி, அவரிடம் புத்தியைக் கேட்கவேண்டு

மென்று சொல்லி, கடைசியாய் மழைகாலங் கிட்டியிருக்கிறபடியால், இதற்கு மறுமொழி பெறும்படி நானும் என் மனுஷரும் தங்களிடம் வருகிறோம் என்று முடித்தனர்.

சுராஜுத்தவுலா தன் சேனைமுழுவதையும் உடனே கூட்டிக்கொண்டு, ஆங்கிலேயரோடு எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்யப் புறப்பட்டனன். சுபாவின் சேனையிலிருந்த தன் சேனையைப் பிரித்து க்ளைவிடம் கொண்டுவருவேனென்று மீர்ஜாப்பியர் முன்னமே உடன்படிக்கைபண்ணியிருந்தான்; ஆயினும் இச்சமயத்தில் அவன் பயம் அதிகரித்ததனால், தன் உடன்படிக்கையின்பிரகாரம் செய்தல் அவனால் கூடாமற்போயிற்று. க்ளைவ் கொஸ்ஸிம்பசாரில் வந்து சேர்ந்தார். அதற்குச் சில மைல் தூரத்திலேயுள்ள பலாசியில் சுபாவு வந்து சேர்ந்து பாளயமிறங்கினான். மீர்ஜாப்பியர் இன்னும் தன் பேச்சை நிறைவேற்றாமல் பின்னின்றான். க்ளைவ் மேலும்மேலும் கேட்டனுப்பியும், உறுதியில்லாத மறுமொழியே சொல்லியனுப்பினான். க்ளைவினுடைய நிலைமை மிகவும் அபாயமாயிற்று. தம்முடைய துணைவனாகிய மீர்ஜாப்பியரிடத்தில் யதார்த்தமுமில்லை தைரியமுமில்லை. தம்முடைய யுத்தசாமர்த்தியத்திலும் தம் சேனையின் போர்த்திறமையிலும் எவ்வளவு நம்பிக்கையிருந்தபோதிலும், தம் சேனைகளை இருபதுபங்கு சேனையோடு எதிர்ப்பது லேசானதல்ல. இவருக்கு எதிரில் நதியொன்றிருந்தது, அதைத் தாண்டிப்போவது எளிதுதான்; ஆயினும், போர் பிரதிகூலமானால் தன் சிறுசேனையிலுள்ள ஒருவனாவது உயிர்தப்பித் திரும்பிவர முடியாது. இவர் ஜீவகாலம் முழுவதிலும் இச்சமயமொன்றிலேதான் இவருடைய அஞ்சாநெஞ்சு [illegible] யாதுசெய்யலாம் என்று ஒரு தீர்மானமும் அறியாமல் சற்றே கலங்கினது. அப்போது யுத்த ஆலோசனைச் சங்கமொன்று வைத்தார். இதுவே அவருடைய முதற்சங்கமும் கடைச்சங்கமுமாம். சங்கத்தவரில் பெரும்பாலோர் போர்வேண்டாம் என்றனர். க்ளைவும் அதற்குடன்பட்டனர். சங்கங்கலையவே, இவர் தாமே தாமானார். இவருக்குத் தைரியம் பிறந்துவிட்டது.

இவர் தனியே ஒரு மரநிழலின் கீழ்ப் போயிருந்து, ஒரு மணிக்காலமாக யோசித்தபின், வந்தது வரட்டுமென்று போரே துணிவாய்த் திரும்பினர். மறுநாள் யாவரும் ஆறுகடக்க ஆயத்தமாய் இருக்கவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டனர்.

மறுநாள் ஆற்றைக் கடந்து, வெகு பிரயாசையாய்ப் பகல் முழுதும் பிரயாணப்பண்ணிப் பொழுதுபட்டு வெகுநேரஞ் சென்றபின்பு, ப்ளாஸிக்குக் கிட்ட ஒரு மாமரத் தோப்பில் சேனையும் தாமுமாய்ப் போய்த் தங்கினர். இவருக்கு இரா முழுவதும் நித்திரைவரவேயில்லை. நபாபின் விஸ்தீரணமான பாளயத்திலிருந்து இராமுழுவதும் ரணபேரிகைகளும், கைத்தாளங்களும் சத்தித்த ஒலி இவருக்குக் கேட்டது. தான் மறுநாள் என்னவகையான போர், என்ன பரிசு பெறுவதற்குச் செய்யப்போகிறதாயிருக்கும் என்று நினைக்குந்தோறும், இவருடைய வைரநெஞ்சம் இடைக்கிடையே ஏங்கினது புதுமையன்று.

சுராஜதவுலாவின் சயனமும் சுகமுள்ளதல்ல. பயங்கரமான எண்ணங்கள் அவன் நெஞ்சில் குடிகொண்டன. பயங்கரமான யுத்தம் தொடங்கிவிட்டது. தளகர்த்தரை நம்பக்கூடவில்லை. தனக்கருகில் யாரிருந்தாலும் பயம், தனியாயிருக்கவும் பயம். இவ்வண்ணமே தனி இருட்டறையில் தான்செய்த கொடுமைகளையும் மற்றும் தன் பாதகங்களையும் நினைத்து வாடி, அழுவானைப்போல் உட்கார்ந்தபடியே இருந்துவிட்டான்.

பொழுதுவிடிந்தது, அந்த நாளே இந்தியாவின் ராஜீக நிலைமை இனிமேல் இன்னதாகுமெனத் தீர்மானமாகவேண்டிய நாள். நபாபின் சேனை அவர்கள் இருந்த பாளயத்தின் பல வாசல்களாலும், அங்கிலேயர் நின்ற மாந்தோப்புக்கு நேரே கொடிவிட்டுச் சரிந்தது. நாற்பதினாயிரம் காலாள் வீரர், துப்பாக்கிகள், ஈட்டிகள், வாள்கள், வில்லம்புகளாகிய ஆயுதபாணிகளாய் அவ்வெளியில், வெள்ளிடமில்லையென்னும்படி மூடிநின்றனர். அவர்களிடத்தில் ஐம்பது பெரும்பீரங்கிகள் இருந்தன. அவைகளில் ஒவ்வொன்றையும்

முன்னே ஓர் நீண்ட கோவை வெள்ளை எருதுகள் இழுத்துவர, பின்னாக யானைநின்று தள்ளிக்கொண்டுவந்தது. அவர்களிடத்தில் சில சிறுபீரங்கிகளும் உண்டு. இவைகளைச் சில பிரான்ஸிய உதவியாளர் இயற்றியதினால், முந்தியவற்றில் இவைகள் அதிக பயங்கரத்தை உண்டாக்கின. நபாபின் குதிரைவீரர் பதினையாயிரம்பேர். இவர்கள் சௌரியமில்லாத பங்காளிகளல்லர். இந்தியாவின் வடபாரிசத்திலுள்ள வீரத்தன்மையுள்ள ஜாதிகளுக்குள் ஆய்ந்து பொறுக்கி எடுக்கப்பட்டவர்கள். க்ளைவ் கண்ணால் பார்த்தமாத்திரத்திலே மதிப்பிட வல்லவராகையால், இக்குதிரைவீரர்களும், இவர்கள் குதிரைகளும் கருநாடகத்திலுள்ளவர்களிலும் பலவான்களெனத் தெளிந்துகொண்டனர். இப்பெரிய சேனைக்கெதிரே க்ளைவ் கொண்டுவந்த சேனையில் மூவாயிரம்பேர்மாத்திரம் உண்டு; இவர்களிலும் ஆயிரம்பேர்மாத்திரமே அங்கிலேய போர்வீரர். இவர்கள் யாவரும் அங்கிலேய முறையாய்ப் போர்வித்தை பழகி, அங்கிலேய ஆபீஸரின் கீழாய் வந்திருந்தனர். இச்சிறுசேனையில் முப்பத்தொன்பதாம் ரிஜிமென்ற் வீரர் மெத்தத் தோற்றமானவர்கள். அவர்களுடைய கொடியில் ப்ளாஸி என்னும் பெயரும், "Primus in Indis" என்னும் வாசகமும் இன்னும் துலங்குகின்றன.

போர் ஆரம்பிக்கவே பீரங்கிகள் குண்டுமாரி பொழிந்தன. நபாபின் பீரங்கிகளில் இருந்து புறப்பட்ட குண்டுகளினால் உண்டான சங்காரம் மெத்தச் சொற்பம். அங்கிலேயருடைய பீரங்கிகளோ சிலவாயினும், அவைகள் செய்த சங்காரம் மெத்த அதிகம். நபாபின் சேனையிலுள்ள முதற்றரமான தளகர்த்தர்களில் பலர் விழுந்தார்கள். அவன் சேனையின் அணிகுலைந்து அதனிலை கலங்கியது. அவனுக்கும் வரவரப் பயம் அதிகரித்து மேலிட்டுவிட்டது. சதிகாரரில் ஒருவன் தாம் திரும்பிப்போய்விடுவதே தகுதியென்றனன். சுராஜதவுலா தனக்குள்ளே பயந்து ஏங்கியிருந்ததனால், இப்புத்தியை உத்தமமென்று சொல்லி ஏற்றுக்கொண்டான். இவ்வேளையில் தன் சேனையைத் திரும்பும்படி கட்டளைசெய்தான்.

சேனை திரும்ப, கிலைவ் இதுவே சமயமென்றெண்ணித் தன் சேனையை முன்னேறும்படி கட்டளையிட்டனர். குழப்படியான தைரியங்கெட்ட நபாபின் சேனை ஒழுங்காய்ப் பயிற்றப்பட்ட கிலைவின் சேனைக்கு முன்னே புறங்காட்டிற்று. எக்காலத்திலாவது முறியடிக்கப்பட்ட சேனைகளுக்குள் இந் நபாபின் சேனைபோல் பூரணமாய் முறியடிக்கப்பட்ட சேனை எதுவுமில்லை. அங்கிலேயரோடு கொஞ்சப் பிரான்ஸியர் எதிர்த்து நின்றார்கள். அவர்களை துணிவுற்ற சுதேசவீரர் தம்முன்னே தள்ளிக்கொண்டுபோயினர். சுராஜதவுலாவின் இப்பெரிய சேனை ஒருமணிக்காலத்தில் மறுபடி ஒருக்காலும் வந்து கூடாதபிரகாரமாய்ச் சிதறிப்போயிற்று. தோற்றவர்களில் ஐந்நூறுபேர்மாத்திரமே கொலையுண்டார்கள்; ஆனால் அவர்களுடைய பாளயமும், பீரங்கிகளும், சாமான்களும், யானைகளும், எண்ணிறந்த பண்டங்களும், எண்ணிறந்த மாடுகளும், ஜெயசீலர் கைகளிலகப்பட்டன. கிலைவ் பட்சத்தில் இருபத்திரண்டுபேர் கொலையுண்டனர்; ஐம்பதுபேர் காயப்பட்டனர். இச்சொற்ப சேதத்தோடு, இவர் ஏறக்குறைய அறுபதினாயிரம் போர்வீரரடங்கிய பெரிய சேனையைச் சிதறடித்து, பெரிய பிரித்தானியாவிலும் அதிக விஸ்தாரமும், அநேக பிரஜைகளும் பொருந்திய ஒரு பெரிய ராஜ்யத்தைக் கைப்பற்றினர். இதற்கு வெகுகாலத்திற்குப்பின் இவர் சொன்ன கதை ஒன்றுண்டு, அதென்னவெனில்: "நான் என் காலத்திலே கட்டின யுத்தஆலோசனைச்சங்கம் ஒன்றேயொன்று; அவ்வொரு சமயத்தின் யோசனைப்படி நான் செய்திருந்தால், ஒருபோதும் பங்காளம் அங்கிலேய ராஜ்யமாய் வருதல் கூடாது!" என்பதே.

இப்போரில் மீர்ஜாப்பியர் அங்கிலேயருக்கு யாதொரு உதவியும் செய்யவில்லை. போர் முடிந்ததை அவன் கண்டவுடனே தன் பகுதிச்சேனையைப் பிரித்து, தன் தோழனாகிய கிலைவுக்கு வாழ்த்துதல் சொல்லியனுப்பினான். மறுநாள் தன்னை சவுக்யமாய் ஏற்றுக்கொள்வாரோவென்று அஞ்சி அஞ்சி கிலைவ் இருக்குமிடத்துக்கு வந்தான். அவனை

அவனுடைய அந்தஸ்துக்குத்தகுந்த வரிசையோடு அழைத்துப்போம்படி எதிர்கொண்டுவந்த சேனையைக் கண்டு மெத்தப் பயந்தான். கிலைவ் தாமே முன்வந்து அவனைச் சந்தித்து, அவனைத் தழுவி, பங்காளம், பாகார், ஒரிசா என்னும் மூன்று பெருந்தேசங்களுக்கும் அவனே நபாபு என்று அவனை வாழ்த்தி, அவனுடைய காரியங்களையெல்லாம் தயையுடன் கேட்டுத் தாமதமின்றிச் சேனையோடு மூர்ஷிதாபாத்துக்குப் போம்படி புத்திசொல்லவே, அவன் பயமெல்லாம் தீர்ந்து ஆசுவசித்தனாயினன்.

சுராஜதவுலா ரணகளத்திலிருந்து விலாங்தோட்டக்கூடிய ஒட்டகமொன்றில் ஏறிக்கொண்டு, கூடியஅளவு விரைவாய் இருபத்துநாலு மணிநேரத்தில் மூர்ஷிதாபாத்துக்கு வந்துசேர்ந்தான். அங்கே தன் ஆலோசனைக்காரரை அழைத்து, அவர்களிடம் ஆலோசனைகேட்டான். அவர்களில் அதிக புத்திமான்கள், "அங்கிலேயர் உம்மை ராஜ்யத்திலிருந்து தள்ளிச் சிறையில் வைக்கிறதேயன்றி, வேறொன்றும் செய்யார்களாதலால், அவர்களிடத்தில் நீர் அடைக்கலம் புகுவதே நற்புத்தி" என்றனர். அவன் அவர்களை நம்பாமல் அவர்கள் சதிகாரரென்றெண்ணினன். வேறுசிலர்: இன்னும் ஒருமுறை போர்பண்ணுதல் உத்தமமென்றனர். அவன் அதை நற்புத்தியென்று அங்கீகாரஞ்செய்து, அப்படியே சேனைகளுக்கும் கட்டளை அனுப்பினான். ஆண்மையான நிர்ணயம் பண்ணி அதன்படி ஒருமுறையாவது செய்ய அவனில் தைரியமில்லை. இதற்கிடையில் மீர்ஜாப்பியர் வந்துவிட்டான் என்கிற செய்தி அறிந்தான். அதோடே அவன் பயம் சகிக்கக்கூடாததாய்ப் பெருகிற்று. ஒரு எளியவன்போல் வேடம் பூண்டு ஒரு செப்புநிறைந்த இரத்தினம் கையிற்கொண்டு, இரவில் தன்னரமனையின் சாளரவாயில் வழியாய் இறங்கி, தன்னுடன் இரண்டு துணைவர்மாத்திரம் கூட்டிக்கொண்டு, ஆற்றின்வழியாய்ப் பாட்னாவுக்குப் போயினன்.

சிலநாட்களுக்குப்பின் கிலைவ் இருநூறு அங்கிலேய போர்வீரரும் ஐந்நூறு சுதேச சிப்பாய்களும் கூடவர, தாமே மூர்

வீதாபாத்தில் வந்துசேர்ந்தனர். இவர் வாசம்பண்ணும்படி இவருக்கு ஒரு அரமனை கொடுக்கப்பட்டது. அந்த அரமனையைச் சூழவிருந்த விசாலமான தோட்டத்தில் போதுமான இடம் இருந்ததனால், இவருடைய சேனை முழுவதும் அங்கே வசதியாய்த் தங்கிற்று. மீர்ஜாப்பியரை நபாபாக்கின சடங்கு உடனே செய்யப்பட்டது. கிளைவ் புது நபாபைக் கையிற் பிடித்துக் கூட்டிக்கொண்டுபோய்ச் சிங்காதனத்தில் இருத்தி, கீர்த்தைச பூர்வமுழக்கப்படி அவனுக்குக் கைக்கணிகமாய் அன்றுபொன் அள்ளிக்கொடுத்து, பின்பு அங்கு நின்ற சுதேசிகள் சபையைப்பார்த்து: "உங்கள் கொடுங்கோலரசன் உங்களைவிட்டு நீங்கியது உங்களுக்குப் பெரிய அதிர்ஷ்டம்" என்றுசொல்லி அவர்களை வாழ்த்தினர். இத்தருணத்தில் அவர் துபயபாஷி மூலமாய்ப் பேசினர். இவர் நெடுங்காலம் இந்தியாவில் இருந்தும், இந்துக்களுடைய ஆசாரங்கள், நடை, வட்டணங்களை நன்றாய் அறிந்தும், இந்திய சிப்பாய்கள் அவரைப் பூசித்துவந்தும், இந்தியபாஷை ஒன்றையாவது தட்டறப்பேசக் கற்றிலர்; இது அதிசயம்.

இவ்வளவில் தன் துணைவராகிய அட்மிரல்வாட்சனோடு பண்ணிக்கொண்ட உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றும்படி மீர்ஜாப்பியரைக் கேட்டனர். இதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகள் பண்ணும்படி பெருந்தனவானாகிய ஜகட்ஸேட் வீட்டில் கூடினர். ஓமிச்சந்தும் கிளைவினுடைய எண்ணத்தில் தான் முக்கியமான மனுஷனென்று எண்ணிக்கொண்டு அங்கே வந்தான். கிளைவ் பங்காள மரீசனைப்பார்க்கிலும் மரீசனும் இதுவரைக்கும் அவனை மிகு கருணையாய் நடத்திவந்தனர். வெள்ளை உடன்படிக்கைபத்திரம் எடுத்து வாசிக்கப்பட்டது. கிளைவ் சங்க உத்தியோகஸ்தரில் ஒருவனான ஸ்க்ராவ்டன் என்பவனைப்பார்த்து: "இனி நாம் ஓமிச்சந்துக்கு உண்மைசொல்லக் காலமாயிற்று" என்றனர். ஸ்க்ராவ்டன் ஓமிச்சந்தைப்பார்த்து: இந்துஸ்தானிபாஷையிலே: "ஓமிச்சந்தே சிவப்பு உடன்படிக்கைபத்திரம் கள்ளம்; உனக்கு ஒன்றும் கிடையாது" என்றான். ஓமிச்சந்து அதிர்ந்து மயங்கி

விழ, அங்கு கூடிநின்றோர் அவனை எடுத்துக் கிடத்தினர். கிளைவ் இந்தியவிஷயங்களில் மனக்கூச்சமற்று நடந்துவந்தாலும், மனுஷசுபாவம் உள்ளவரானபடியால், இவனுடைய நிலைமையைக் கண்டு உருகினர். இதற்குச் சில நாட்களின் பின் இவர் ஓமிச்சந்தைப் போய்க்கண்டு, அவனுடன் தயவாய்ப் பேசி, பரதேசம்போனால் அவனுக்குச் சுகம்வரும் என்கிற நம்பிக்கையால், இந்தியாவிலுள்ள பெரிய தெய்வஸ்தலங்களுள் ஒன்றுக்கு யாத்திரைசெய்யும்படி புத்திசொல்லி, போனதெல்லாம் போகட்டும் என்று எண்ணி, அவனைக் கவர்ன்மென்டின் உத்தியோகம் ஒன்றில் மறுபடியும் அமர்த்திக்கொள்ள இஷ்டமாயினர். அறிவழிந்த அன்று தொடங்கி படிப்படியாய்ப் புத்தி குறைந்துவந்து, கடைசியாய்ப் பைத்தியக்காரனானான். முன் தெளிந்த புத்திமானும் டம்பவிரோதியுமாயிருந்த இவன், இப்போது தன்னிடம் மீந்திருந்த திரவியத்தைக் குழந்தைகள்போல் விலையுயர்ந்த ஆபரணங்களை வாங்கி அணிந்தும், கோலாகலமாய்ச் சரிகைகளினால் செய்து இரத்தினங்கள் இழைத்த ஆடைகளை வாங்கி உடுத்தும், இன்னும் இப்படிப்பட்ட பல வழிகளால் அழித்துச் சில மாதமளவும் உழன்று பின்பு இறந்துபோயினன்.

மேற்கூறியபடி ஓமிச்சந்தை ஏய்க்கும்படி கிளைவ் கள்ளக் கையெழுத்து வைத்த செய்கை பெரிய குற்றம். ஓமிச்சந்து பொய், சூது, தந்திரம் என்பவற்றில் பிரபலவான்; ஆகில் அவனுடைய தந்திரத்திற்குப் பதிலாக கிளைவ் தந்திரஞ்செய்தல் தகாது.

இக்குழப்பத்தில் அபாயப்பட்டவன் ஓமிச்சந்துமாத்திரமல்லன்; சுராஜுதவுலா ஒளித்தோடிச் சில மாதங்களின் பின் பிடிபட்டு, மீர்ஜாப்பியர்முன் கொண்டுவரப்பட்டான். அங்கே அவன் பயந்து நடுங்கி, நிலத்தில் விழுந்து, கண்ணீர் சொரக் கதறி, தான் பிறருக்கு இரக்கங்காட்டாதவனாயினும், தன் பேரில் இரங்கவேண்டுமென்று கெஞ்சினன். மீர்ஜாப்பியர் என்னசெய்வேனென்று மனங்கலங்கினான். பதினேழுபிரா

யருமன அவன் மகனுகிய மீரன் சற்றும் இளகவில்லை. சராஜிதவுலாவை ஒரு இரகசியமான அறையில் கொண்டுபோய் வைத்தார்கள். சற்றுச் செல்லக் கொலையாளிகள் அவ்வறைக்குட்சென்று அவனைக் கொலைசெய்தனர். இக்கொலைக்கு அங்கிலேயர் சற்றுஞ் சார்பாய் இருந்தனரல்லர். அவர்களுடைய தன்மையை மீர்ஜாப்பியர் அறிந்திருந்தபடியால், இக்கொலையைக்குறித்துத் தன்னிடத்தில் அவர்கள் அதிருப்தி கொள்வார்களென்று அஞ்சி, சராஜிதவுலா அவர்களுடைய கொடிய சத்துருவாயிருந்தபோதிலும், அவன்மேல் பழிவாங்கினதற்காக அவர்களுக்குச் சாட்சியங்கள் சொல்லினன்.

இப்போது, சங்கத்தாருக்கும் அவர்களுடைய உத்தியோகஸ்தருக்கும் செல்வம் பெருக்கெடுத்தது. வெள்ளி நாணயமாய் ஐம்பதுலட்சம் ரூபாய் (ஆற்றுமார்க்கமாய்) மூர்ஷிதாபாத்திலிருந்து வில்லியம் கோட்டைக்கு வந்துசேர்ந்தது. இத்திரவியத்தை நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தோணிகள் ஜெயத்தோடு ஏற்றிக்கொண்டு வந்தன. இவைகள் வரும்போது இவற்றிலிருந்து கொடிகள் பறந்தன, வாத்தியங்கள் சப்தித்தன. சிலமாதங்களுக்குமுன் பாழடைந்து கிடந்த கல்குத்தாவும், எல்லாவிதும் இல்லாத செல்வச்செழிப்பை இப்போது அடைந்தது; வர்த்தகமும் புது உயிர்பெற்றது; ஒவ்வொரு வீட்டிலும் செல்வம் தேங்கிற்று. க்ளைவினுடைய தனத்திற்கு இவருடைய லோபமேயன்றி, வேறெல்லையில்லை. பங்காளப் பொக்கிஷசாலையை அவருக்குத் திறந்துவைத்துவிட்டனர். பொக்கிஷசாலையில், இந்திய அரசர் செய்கிறபிரகாரமாய், தாசெல்வம் குவியல்களாய்க் குவித்திருந்தது. க்ளைவ் மாணிக்கங்களும் வைரங்களும் இழுக்க முடியனிந்து, இடையோன் வெள்ளிக் குவியல்களினிடையே உலாவி வந்தனர். இத்திரவியத்தில் தன்னிஷ்டப்படி எடுத்துக்கொள்ளக்கூடியதாயிருந்தும், இவர் தனக்கென்று இருபது முப்பது லட்சம் ரூபாய்மாத்திரம் எடுத்துக் கொண்டனர்.

க்ளைவுக்கும் மீர்ஜாப்பியருக்கும் நடந்த பணக்கொடுக்கல் வாங்கல்களை இங்கிலாந்திலுள்ள பெரியோரும் பார்லிமென்றரும் குற்றம் என்று தீர்மானம்பண்ணினர். அதைக்குறித்த விருத்தாந்தங்களை இச்சிறுபுத்தகத்தில் எழுதப் புகுந்தால் விரியும்; ஆதலால் அது எழுதாமல் நிறுத்தப்பட்டது.

மீர்ஜாப்பியரைச் சிங்காதனத்தில் ஏற்றின க்ளைவே, இன்னும் அவன் விழாதபடி தாங்கவும் வேண்டியிருந்தது. அவன் ஒரு சிறுவனுமல்லன், பிறப்பால் ராஜனுமல்லன். அவன் தனக்குமுன் சிங்காதனத்திலிருந்த சராஜதவுலாவைப்போல் ஆண்மையில்லாத கொடியவனும் அல்லன். ஆயினும் அவனிடத்தில் அரசாளுதற்குவேண்டிய சாமர்த்தியமும் சற்குணமும் இல்லை. அவனுக்கு மகனும் உரிமைக்காரனுமாகிய மீரன் வேறொரு சராஜதவுலா என்று சொல்லப்படத்தக்கவன். நடந்த கலகமோ அநேகர் மனதைக் குழப்பிற்று. அநேக பிரதானிகள் புதுநபாபோடு எதிர்த்து வெளிப்படையாய்க் கலகஞ்செய்ய எழுந்தனர். செல்வச்செழிப்பும் பலமுமுள்ள அயோத்திநபாபு, மொகலாயருடைய மற்றும் உப அரசர்போல் ஒரு சுயாதிபதி. இவன் பங்காளத்தில் வந்து மீர்ஜாப்பியரோடு சண்டைசெய்ய எத்தனித்தான். இச்சமயத்தில் விழுந்துபோக ஏதுவாயிருந்த பங்காளராஜ்யத்தைக் க்ளைவினுடைய பலமும் சாமர்த்தியமுமேயன்றி, வேறொன்றும் தாங்கமுடியாது. பங்காளக்காரியங்கள் இத்தன்மையாய் இருக்கும்போது, ப்லாஸியில் நடந்த போர்ச்செய்தி லண்டமாநகரத்தில் சேருமுன், அங்குள்ள இந்தியவீட்டில் எழுதப்பட்ட அவசரப்பத்திரங்களை ஒரு கப்பல் கொண்டுவந்தது. அப்பத்திரங்களினால், யாதொரு நீதியொழுங்குமின்றி டைரெக்டர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி ஒரு கவர்ன்மெண்ற் ஏற்படுத்தி அதன்கீழ் பங்காளக்குடிகளை வைத்தார்கள். அக்கவர்ன்மெண்டில் க்ளைவுக்கென இடம் விட்டிருக்கவில்லை. இப்புதுக் கவர்ன்மெண்றுக்கு உத்தியோகஸ்தராகத் தெரிந்து நியமிக்கப்பட்டவர்கள் தங்களுக்கு இடப்பட்ட கட்டளையைத் தாங்களே மீறி, க்ளைவைத் தங்கள் தலைவராய் இருக்கும்படி கேட்

க்கொண்டனர்; இவரும் சம்மதித்துக்கொண்டார். இடையிலே கிளைவினுடைய ஜெயச்செய்திகள் எட்டினவுடன், டைரெக்டர்கள், பங்காளத்தில் தங்களுக்குள்ள தேசமெல்லாவற்றிற்கும் கிளைவையே கவர்னராக நியமித்து, அவருக்கு நன்றிசெலுத்தி, அவனைக் கனம்பண்ணினர். இப்போது இவருடைய தத்துவத்திற்கு அளவில்லை. தென் இந்தியாவில் டூப்ளேக்குக் கிடைத்த கௌரவத்தில், பங்காளத்தில் இவருக்குக் கிடைத்த கௌரவம் மிகுதியும் சிறந்தது. மீர்ஜாப்பியர் இவரைத் தன் எஜமானன்போல் எண்ணி இவருக்குப் பயந்து நடந்தான். ஐரோப்பியரும் சுதேசிகளும் சரியாகவே அவரைக் கனம்பண்ணினர். ஆங்கிலேயர், கிளைவ் மாத்திரமே, மீர்ஜாப்பியர் பண்ணின பொருத்தங்களை அவன் நிறைவேற்றும்படி பண்ணக்கூடியவரென்று நினைத்தனர். மீர்ஜாப்பியர், கிளைவ்மாத்திரமே கலகஞ்செய்யுமுள்ள தன் பிரஜைகளுக்கும், எல்லைகட்டுகிற அயல் அரசருக்கும், தன் புஜவசத்தைக் காத்துவைக்கக்கூடியவர் என்றெண்ணினன்.

கிளைவ் தம் அதிகாரத்தைத் தம்முடைய தேசநயத்திற்காகவே பாவித்தவரென்பது நிச்சயம். கருநாடகத்திற்கு வடக்கே ஒரு துண்டு தேசம் இருந்தது. அதில் பிரான்ஸியர் இதுவரையில் அதிகாரஞ்செலுத்திவந்தனர். அவர்களை அவ்விடத்தினின்று அகற்றுவது அவசியமாயிற்று. அக்காலத்தில் போர்டு என்றொரு ஆபீஸர் கிளைவிடம் இருந்தான். அவனை வேறொருவரும் கவனித்து அறியாதிருந்தாலும், கவர்னருடைய கூரிய கண் அவனிடத்தில் மேன்மையான போர்ச்சமர்த்திருக்கிறதைத் தெரிந்துகொண்டது. இப்போது ஒரு சேனை இவன் கீழாய் இத்துண்டு தேசத்துக்கு அனுப்ப, அச்சேனை பூரண வெற்றிபெற்று மீண்டது.

பங்காளச்சேனையின் பெரும்பகுதியானது இவ்வண்ணமே தூரத்தில் போர்முயற்சியாய் இருக்கையில், பங்காளம் எல்லை முகப்பில் ஓர் பயங்கரமான நூதன அபாயம் நேரிடுகிறதற்கு ஏதுவாயிருந்தது. டெல்லி மொகலாய அரசன் குலவியில் தன் பிரஜைகளில் ஒருவன் கையில் சிறைப்பட்

டான். இவனுடைய மூத்தமகனான ஷா ஆலம், பிதாவின் அரமனையை விட்டோடினன். சில மேம்பாடுள்ள அரசர்களும், பிரதானமாய் அயோத்திநபாபும், இவனுக்குத் துணைசெய்யச் சித்தமாய் இருந்தார்கள். அக்காலத்தில் கூலிக்குப் போர்தேடி அநேக யுத்தவீரர் இந்தியாவில் வந்து குவிந்திருந்தனர். இவர்களைக் கூட்டி, ஒரு சேனையாக்கிக்கொள்ளுதல், ஷா ஆலமுக்கு எளிதாயிருந்தது. பற்பல ஜாதியாரும் பற்பல மார்க்கத்தவருமான மராட்டியர், ரோஹிலர், ஜாத்தர், ஆப்கனர் ஆகிய நாற்பதினாயிரம் ஜனங்கள் அவனைச் சேர்ந்து கூடினார்கள். ஆங்கிலேயர் பங்காளச் சிங்காதனத்தில் ஏற்றிவைத்த அற்பனாகிய மீர்ஜாப்பியனைத் தள்ளி, பங்காளம், பிஹார், ஒரிசா ஆகிய மூன்று தேசங்களையும் தன்னதாக்குவதே இவன் நோக்கம். இதைக் கேட்கவே மீர்ஜாப்பியருக்கு உண்டான பயத்திற்கும் ஏக்கத்திற்கும் அளவில்லை. ஷா ஆலமுக்குப் பெருந்தொகையான பணம் பரிதானமாகக் கொடுத்து அவனை இணக்கிச் சமாதானப்படுத்தி அனுப்பிவைக்கவேண்டுமென்பதே மீர்ஜாப்பியருக்குத் தோன்றிய புத்தி. விளைவுச்செழிப்பு அதிகமாயிருந்தும் காக்கிறதற்கு வீரவான்களில்லாத கங்கையாற்றங்கரை முகத்துவாரமாயுள்ள தேசங்களை, இவனுக்கு முன் ஆண்ட அரசரும் இவ்வண்ணமே செய்துவந்தனர். கிளைவ் அதிக யுக்திமானும் அஞ்சா நெஞ்சனும் ஆனதால், இந்த யோசனையைப் பரிகாசஞ்செய்தனர். "நீர் இப்படிச் செய்தால், மராட்டியரும், அயோத்திநபாபும், வேறும் அநேகரும் உம்முடைய தேசஎல்லைகளைக் கடந்துவந்து, உம்முடைய திரவியசாலையிலிருக்கிற பணத்தையெல்லாம் கொஞ்சமும் மிஞ்சியிருக்கவிடாமல் உம்மிடத்தினின்றும் பறித்துக்கொண்டு போய்விடுவார்கள். ஆனபடியால் வேறு யோசனைகள் சகலத்தையும் விட்டு, ஆங்கிலேயரும், உம்மை அண்டியிருக்கிற சேனையும் ஆகிய இவர்களிடத்தில் வைத்திருக்கும் யதார்த்தத்தைமாத்திரம் நம்பியிருக்கும்படி உம்மை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்" என்று அவனுக்கு எழுதினர். இவர் நன்கு மதித்துவந்த ஓர் சுதேச படைவீரனாகிய பாட்னாவின் கவர்ன

ருக்கும் இப்படியே எழுதினர். "நீர் ஒருபோதும் இளைக்கவே வேண்டாம் [illegible] உம்முடைய பட்டணத்தைக் காத்தளிப்போம். ஆங்கிலேயர் உற்றதுணைவர் என்றும், தொடங்கின கருமத்தைத் தளரவிடுகிறவர்களல்லர் என்றும் நம்பும்" என்று இவனுக்கு எழுதினர்.

இவர் தம்முடைய பேச்சை உண்மைப்படுத்தினர். ஷா ஆலம் பாட்னாவை முற்றுகைபோட்டான். பின்பு ஒரு நாள் அவன் அரசகத்தைத் தகர்க்க முயன்ற தருணத்தில் கிளைவ் விரைந்துவருகிறார் என்று கேள்விப்பட்டான். கிளைவிடோடு போன சேனையில் நானூற்றைம்பது ஐரோப்பியரும், இரண்டாயிரத்தைந்நூறு சிப்பாய்களுமாத்திரமிருந்தார்கள். கீழ்த்தேசங்களில் உள்ளவர்கள் யாவரும் கிளைவையும் சேனையையும் கண்டாலும் கலங்குவார்கள். இவருடைய கொடிப்படையைக் கண்டே, முற்றுகைபோட்ட நாற்பதினாயிரம் வீரரும், ஷா ஆலமும் பறந்துவிட்டனர். முர்ஷிதாபாத் சுபாவுக்கு இவ்வளவு அச்சத்தைக் கொடுத்த இப்பெரிய சேனை, பிரிட்டிஷ்காரர் பெயரைக் கேட்டமாத்திரத்திலே பயந்து சிதறிப்போயிற்று.

கிளைவ் [illegible] இவ்வியம் கோட்டைக்குத் திரும்பின[illegible] [illegible] முன் மீர்ஜாப்பருடைய பயம் [illegible] இருந்தது; அவ்வளவாயிற்று. [illegible] இந்த [illegible] காரியத்தைச் செய்த மீர்ஜாப்பியர் [illegible] ஒரு [illegible] வெகுமான[illegible] [illegible] தெற்கே [illegible] இந்திய [illegible] [illegible] [illegible] ஆனால் மீர்ஜாப்பியருக்குத் [illegible] [illegible] கொடுத்தார்கள். மீர்ஜாப்பியர் [illegible] கிளைவுக்கு இவருடைய [illegible] [illegible] இவருக்கேவென்று [illegible] கொடுத்துவிட்டனர்.

[illegible] [illegible] [illegible] இதன் [illegible] [illegible] [illegible] கொட்டுகிறது.

உண்மையைப்பார்க்கிற சங்கத்தவரே இப்பணத்திற்குப் பொறுப்பாளிகள். அவர்கள் மீர்ஜாப்பியர் கொடுத்த வெகுமதிக்குச் சம்மதித்ததினுல், அது தங்களுக்குத் திருப்தியென்று தெரிவித்தனர்.

மீர்ஜாப்பியருடைய நன்றியறிதலானது வெகுநாளைவரையில் நீடித்து நிற்கவில்லை. தன்னைச் சிங்காசனத்தில் ஏற்றிய பலங்கொண்ட துணைவன், அதினின்று தன்னை இறக்கவுங்கூடும் என்று அவன் மனதிற்பட்டது. ஆதலால் தன்னை இதுவரைக்கும் தாங்கிவந்த பலத்தினின்று தன்னை விலக்கிக் காக்கக்கூடிய துணைவன் வேறுண்டோ என்று தேடிப்பார்த்தான். இந்திய சுதேச அரசிடத்தில், கர்னல் கிளைவினுடைய சிறு சேனையோடெதிர்க்கக்கூடிய யாதொரு சேனையையும் தேடிப்பிடித்தல் கூடாதென்பது அவனுக்குத் தெரியும். பங்காளத்தில் பிரான்ஸிய அதிகாரம் ஒழிந்துபோயிற்று. உலாந்தர் கீழ்நாடுகளில் முற்காலத்தில் அதிக ஜெயம்பெற்றவர்களென்று கீர்த்தியடைந்திருந்தார்கள். ஆனால், இக்காலத்தில் ஐரோப்பாவில் அவர்களுடைய நிலைமை முற்றும் குறைந்துபோயிற்றென்பது இந்தியாவிலுள்ளவர்களுக்கு இன்னும் தெளிவாய் விளங்கினதில்லை. ஆகவே முர்ஷிதாபாத்துச் சமஸ்தானத்திற்கும் சின்சுராவிலுள்ள உலாந்தா வர்த்தகசாலைக்கும் இடையே, இரகசியக் கடிதப் போக்குவரவு ஆரம்பமாயிற்று. பத்தாவியாவிலுள்ள உலாந்தா அரசுக்குச் சின்சுராவிலிருந்து அவசரக் காகிதங்கள் அனுப்பப்பட்டு, அதன் வழியாய்ப் பங்காளத்திலுள்ள ஆங்கிலேய அதிகாரத்தை நாசம்பண்ணக்கூடிய ஒரு சேனை எத்தனப்படுத்தும்படி கேட்கப்பட்டது. பத்தாவியாவில் அதிகாரிகள் தங்கள் தேச அதிகாரம் விசாலிக்கவேண்டுமென்னும் ஆவலோடும் கொஞ்சகாலத்திற்குள் அநேக ஆங்கிலேயரைப் பெருந்தனவான்களாகச் செய்த செல்வத்தில் தாங்களும் பங்குபற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்னும் கருத்தோடும் பலங்கொண்ட சேனையொன்று ஆயத்தம்பண்ணினர். பத்தாவியினின்று ஏழு பிரசித்த கப்பல்கள் ஆங்கிலேயர் சற்றும் முன் எண்ணியிராத வேளையில்,

உலாந்தருக்கு வந்த செய்தியைக் கேட்டனர். அங்கிருந்து வந்து சேனை யின் ஆயத்தங்களைக் கண்டபோது [illegible] பட்டணத்திலுள்ள [illegible] வரும் அஞ்சினர். [illegible] சமயத்தில் [illegible] [illegible] பெருமையுடைய சேனையின் [illegible] [illegible] போரிட்டனர். [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இவர்களுக் [illegible] [illegible] ஆங்கிலேயரோடு [illegible] இருக்க [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அப்போது [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஆங்கிலேய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஆங்கிலேய [illegible] சேனையும் [illegible] [illegible] பெரிய சேனையுடன் [illegible] [illegible] ஆங்கிலேய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பிரதான [illegible] [illegible] [illegible] பிரதான பகுதி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] முன்

செல்ல முயன்றனர். ஆங்கிலேயர் ஆற்றிலும் கரையிலும் அவர்களை எதிர்த்துப் பொருதினர். இருதிறத்திலும் உலாந்த சேனையின் தொகை அதிகம். இருதிறத்திலும் அவர்களே முழுமையும் முறியடிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய கப்பல்கள் யாவும் பிடிக்கப்பட்டன. உலாந்த சேனையில் பிரதான பாகமான ஐரோப்பியரில் கொல்லுண்டவர்கள் போக, எஞ்சினோர் யாவரும் சிறையாக்கப்பட்டனர். அந்த நாட்போல் கிளைவும் அவருடைய சேனையும், சின்சுராவிற்கு முன்போய்ச் சேர்ந்தனர். அங்குள்ள உலாந்தர் யாவரும் மிகப்பணிவுடையராய்க் கிளைவ் கற்பித்த முறையாய்ச் சமாதானம்பண்ணிக்கொண்டனர். இச்சமாதானத்தில் தாங்கள் இனிமேல் அரண்கள் கட்டுவதில்லையென்றும், வர்த்தகசாலைக் காவலுக்கு அவசியமான தொகைக்கு மேற்படச் சேனை வைப்பதில்லையென்றும் உடன்பாடுபண்ணி, கடைசியில் மேற்சொல்லப்பட்ட உடன்படிக்கையைக் கிஞ்சித்தேனும் மீறினால், உடனே பங்காளத்தினின்று துரத்தப்படுவோமாக வென்றுந் தெளிவாய் எழுதிக்கொண்டனர்.

இப்பெரிய ஜெயம் முடிந்து ஒன்றரைமாதத்துக்குள்ளாக கிளைவ் இங்கிலாந்திற்குப் பிரயாணமாயினர். தன் சுயதேசத்தில் அவருக்கு மிகுந்த கனமுந் தயவும் கிடைத்தது; இவருடைய பொறாமையிலே அவருக்குச் சங்கடங்களும் வந்தது.

இவ்வாறு அவர் சுகங்களை அனுபவித்துவருகையில், பங்காளக்காரியங்கள் யாவும் இடமொன்று முன்னிருந்ததற்கு முழுதும் மாறான தன்மைகொண்டன. அங்கிருந்து இங்கிலாந்திற்குப் போன கப்பல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் பயங்கரமான செய்திகள் வந்தன. அத்தேசத்தின் உள்ளாட்சி முழுவதும் பாழாயிற்று. பங்காளத்திலிருந்து இங்கிலாந்திலுள்ள டைரெக்டருக்குக் கடிதம் அனுப்பினால், அதற்கு மறுமொழிபெற ஒன்றரை வருஷத்திற்கு மேலும் செல்லும். டைரெக்டர்கள் சிற்றறிவும் சஞ்சலமும் உள்ள மனுஷர். இவர்கள் வசதியத்தில் ஏற்பட்ட உத்தியோகஸ்தர் இவர்களுக்

குமாத்திரமே உத்தரவாதிகள். இவ்வுத்தியோகஸ்தர் இந்தியாவிலுள்ள யாவரும் எதிர்க்கக்கூடாத அதிகார பலங்கள் உள்ளவர்களாய், காத்திரங்கொண்ட சோதனைகளின் நடுவே வாசம்பண்ணினர். க்ளைவ் பங்காளத்திலிருந்து இங்கிலாந்திற்குப் பிரயாணமானபின், ஐந்துவருஷக்காலமாக பங்காளத்திலுள்ள அங்கிலேயரின் கொடுமை அத்தேசக்குடிகளை அடியோடே நாசப்படுத்தக்கூடிய அளவு கடுமையாயிற்று. அவர்கள் தாம் சீக்கிரத்தில் பெருந்தனவான்களாகவேண்டுமென்கிற பேராவலினால் செய்த கேட்டிலும் பெரியகேடு கொடுங்கோன்மையினாலும் உண்டாகமாட்டாது. தாங்கள் சிங்காதனத்தில் ஏற்றிவைத்த மீர்ஜாபியரை இறக்கி, அவனுடைய இடத்தில் மீர்காஸிம் என்னும் வேறொருவனை ஸ்தாபித்தனர். இவனிடத்தில் சமர்த்தும் திடனும் இருந்தது. தன் பிரஜைகளைத் தான் ஒடுக்குவது இவனுக்கு இன்பமாயினும், தனக்கு ஒரு பலனுமில்லாமல் அவர்களைப் பிறர் ஒடுக்குவது அவனுக்குத் தாங்கக்கூடியதன்று. இதைப்பற்றி மீர்காஸிமை இறக்கிப்போட்டு, மறுபடியும் மீர்ஜாபியரை ஏற்றினர். இதற்காக மீர்காஸிம் இருட்டறையில் நடந்த சங்காரமும், கொடுமையளவில் இதற்கு அற்பமென்று சொல்லத்தக்க வேறொரு சங்காரஞ்செய்து பழிவாங்கிக்கொண்டு, அயோத்திநபாபின் ராஜ்யத்திற்கு ஓடிப்போனான்.

பங்காளத்திலுள்ள அங்கிலேய அதிபர்களை அயல்ராஜ்யங்கள் யாவும் பகைத்தன; ஆகில் இந்தியாவிலுள்ள மேட்டிமையான சகல அரசர்முன்னும் இவர்கள் தைரியமாய் நின்றனர். எங்கேபார்த்தாலும் அங்கிலேயர் சேனைத் தொகையளவில் குறைவானாலும், ஜெயம் அவர்களுடையதாயிருந்தது. க்ளைவின் ராணுவக்கலாசாலையில் கற்ற சேனைபதிகள், ஒருவர்பின்னொருவராய் அங்கிலேய ராணுவக்கீர்த்தியைக் காத்துவந்தனர்.

இவ்வண்ணமே ராஜரீகம் முழுவதிலும் வியாபகமான கேடுகள் ராணுவத்திலும் பிரவேசித்து இடம்பெறாமல் நெடுநாள்வரையில் இருத்தல் கூடாது. கொள்ளையும், கோலாகலமும், முரட்டுக்குணமும் ஸிவில் உத்தியோகஸ்தரிடத்திலிருந்து ராணுவ அதிபருள்ளும் இவர்களிலிருந்து சேனைக்குள்ளும் பரவியது. இந்தப்படியே வரவர ஒவ்வொரு போஜனமண்டபமும், சயனமாளிகையும், விளையாட்டுக்களரிகளும் சண்டைக்கும், வசைக்கும், சதியோசனைகளுக்கும் இடமாயின.

சிப்பாய்களின் மூர்க்கமும் கொடுமையும் கதித்ததனால் அவர்களைத் தொகைதொகையாய்க் கொன்று அடக்கவேண்டிவந்தது.

கடைசியாய் பங்காளச்சீர் இங்கிலாந்திலுள்ளவர்களுக்கும் மனவருத்தமுண்டாக்கிற்று. நபாபுகள் திரும்பத்திரும்ப மாற்றப்பட்டனர். ராஜ்யம் பாழாயிற்று. சுதேசிகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டனர். ஆயினும் சங்கவருமானம் கதிப்பதற்குப் பதிலாய்க் குறைந்துபோயிற்று. பங்காளத்திலின்று இங்கிலாந்திற்குப்போய்ச் சேரும் ஒவ்வொரு கப்பலிலும் பெருந்தனவந்தர் போய் இறங்கி, விஸ்தாரமான நிலங்களைக்கொண்டு, அவற்றில் சிங்கார விசித்திரமமைந்த வீடுகள் கட்டிச் சம்பிரமமாய் வாழ்ந்திருந்தனர். இவர்கள் ஏறிப்போன கப்பல்களிலேயே, ராஜ்ய வரவைக்குறித்துப் பயங்கரமான செய்திகள் போய்ச் சேர்ந்தன. பங்காள ராஜ்ய எல்லையில் போர் மிகுதி. சேனையில் கலகம் அதிகம். சங்க உத்தியோகஸ்தரின் நிஷ்டூரத்தினால் தேசம் பாழாயிற்று, அங்கிலேயரின் கனம் குறைந்துபோயிற்று. இத்தன்மையான செய்திகளைக் கேட்கவே, இந்திய விருத்தாந்தங்களோடொடியவர்களுக்கு அச்சமும் நாணமும் உண்டாயின. க்ளைவ்மாத்திரமே தாம் அஸ்திபாரம் போட்ட ராஜ்யத்தைத் தாங்கவும் வல்லவரென்று யாவரும் சொல்லினர்.

சங்கச் சொந்தக்காரர் யாவரும் வந்து சமூகமாய்க் கூடின சமயத்திலேயே, இவ்வெண்ணம் பகிரங்கமாயிற்று. இவர்களுக்குள்ளே சகல கட்சியாரும் தங்கள் தங்களுக்குரிய வாதுகளை மறந்து, தங்கள் தங்கள் பணமுதல்களைக்குறித்து நடுங்கி, யாவரும் ஏகோபித்து அச்சமயத்திற்குத் தகுந்த மனுஷன் க்ளைவ் என்றும், அவருடைய ஆதீனத்தைப்பற்றிச் செய்த கோரமான தீர்மானம் நிறுத்தப்படவேண்டுமென்றும், பங்காளத்திற்கு மறுபடியும் போகும்படி அவரை வேண்டிக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் தீர்மானம்பண்ணினர்.

ஆதலால் க்ளைவ் இப்பொழுது பங்காளத்திலுள்ள பிரிட்டிஷ் ராஜ்யத்திற்குக் கவர்னரும், பிரதான சேனபதியுமாக நியமிக்கப்பட்டு, மூன்றாம் முறையாகிய கடைசிமுறை இங்கிலாந்திலிருந்து கப்பலேறி, ௧௭௬௫-ரு மேய் கல்குத்தாவில் சேர்ந்தபோது, பங்காள அரசு, தான் முன் எண்ணியிருந்ததற்கும் அதிக பயங்கரமாகப் பாழ்பட்டிருக்கக் கண்டனர். மீர்ஜாப்பியருடைய மகன் இறந்து கொஞ்சக் காலத்தில், க்ளைவ் இந்தியாவுக்கு வரும்போதே மீர்ஜாப்பியரும் வழியில் காலஞ்சென்றனன். கல்குத்தாவிலுள்ள அங்கி

லேய உத்தியோகஸ்தர் சுதேச அரசரிடம் வெகுமானம் பெறக்கூடாதென்று கடினமான கட்டளைகள் இங்கிலாந்திலின்று அவர்களுக்கு வந்தன. உத்தியோகஸ்தரோ தங்களைப் பொருளாசை மேற்கொண்டதனாலும், தூரத்திலுள்ள சிற்றறிவினரான கவலையற்ற எஜமானருடைய கட்டளைகளை மதித்து நடக்கத் தாங்கள் பழகியிராததனாலும், அக்கட்டளைகளைத் தூரத் தள்ளிவைத்துவிட்டு, பங்காளச் சிங்காதனத்தைப் பின்னும் ஒருமுறை ஏலம்போட்டுக் கூறினர். இதனால் பதினாறுலட்சம் ரூபாய் கிடைத்தது. இப்பணத்தைச் சங்க உத்தியோகஸ்தருள் அதிக அதிகாரமுள்ள ஒன்பதுபேர் தங்களுக்குள்ளே பகிர்ந்துகொண்டனர். இப்பரிதானத்தினிமித்தம் இறந்துபோன நபாபின் கைக்குழந்தைப் புத்திரனொருவனைச் சிங்காதனத்தில் ஏற்றினர். க்ளைவ் வந்து சேர்ந்தவுடன் இம்மானக்கேடான செய்கையை அறிந்தார்.

க்ளைவ் வந்து சேர்ந்தபின் சீக்கிரத்தில் பங்காளத்திலே ஆலோசனைச் சங்கம் கூடிற்று. சங்கத்தவருக்கு இவர் தாம் ராஜ்யகாரியத்தில் முழுத்திருத்தம்பண்ண திருவுளம்பற்றிக்கொண்டோமென்றும், அதற்கென்று தமக்குக் கிடைத்த ஸிவில் ராணுவ அதிகாரங்களைச் செலுத்துவோமென்றும் சொல்லினர். அங்கேயிருந்த யாவரும் முகம்வாடிப்போயினர். இவர் சொன்னவற்றிற்கு விரோதவார்த்தை சொல்ல ஒருவனும் துணிந்திலன்.

க்ளைவ் இந்தியாவில் ஏறக்குறைய ஒன்றரைவருஷமாயிருந்து, ராஜாதிக்கம் பெற்றோரில் வேறெவரும் செய்தல் கூடாத அதிக பலனும் பிரபலமுமான அருந்திருத்தங்களைத் தம் பேச்சின்படியே செய்துமுடித்தனர். தமது வாழ்நாளின் இப்பகுதியைப் பிற்காலங்களில் இவர் நினைக்குந்தோறும் இவருக்குப் பெருமிதந்தோன்றிக்கொண்டேயிருந்தது. இதற்கு மாறாய்த் தேசத்தை அழிவுசெய்யும் கிலேசங்களை நீக்கித் திருத்தத்தொடங்கவே, அங்குள்ள அங்கிலேயக் கொடியர் யாவரும் தங்கள் ஆதாயம் கெட்டுப்போவதினால், ஆயுதபாணிகளாய்த் தன்னோடு சத்துருத்தனம்பண்ணுவார்கள் என்று இவருக்கு விளங்கிற்று. ஆயினும் இவர் "நன்மை கடைப்பிடி" என்பதற்கொத்து, ப்லாஸியில் நடந்த போரினும் அரிய திருத்தமான போரைச் செய்துமுடித்தற்கு விடாமுயற்சியோடு ஆரம்பித்தனர். "செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்" தொடக்கத்தில் அதுகூடவும் அரிதுபோல் தோற்றிற்று; ஆகில் கொஞ்சகாலக்குள் இவருடைய இரும்புபோன்ற

துணிவையும் உறுதியையும் காணவே, விரோதங்கள் தடைகள் யாவும் அற்றுப்போயின. சங்க உத்தியோகஸ்தர் தங்கள் நயத்திற்காகச் செய்த வர்த்தகத்தை நிறுத்தினர்.

அவர்கள் யாவரும் ஒருவன்போல் ஒத்து, ஒரே மனமாகி, இதற்கு விரோதங்காட்டினர்; ஆகில் இவர் தமக்குத் துணை செய்யக் கல்குத்தாவிலுள்ள வில்லியம் கோட்டையில் ஒருவரும் கிடையாமற்போனால், தாம் வேறு இடங்களில் உதவிபெற்றுக்கொள்ள வல்லமென்று சொல்லி, சென்னையினின்று சில ஸிவில் உத்தியோகஸ்தரை அழைத்தனர். தம் எதிரிகளில் அதிக கலகக்காரரை உத்தியோகத்தினின்று தள்ளிவிட்டனர். தவிர்க்கக்கூடாததற்கு *எதிர்த்தாவதென்னவென்றெண்ணி, மிச்சமானவர்கள் அடங்கினர். கொஞ்சகாலக்குள் இவர் கட்டளைக்கு எதிர்ப்பார் ஒருவரும் இலர்.

இப்போது ஸிவில் உத்தியோக விரோதம் அடங்கிற்று; ஆகில் ராணுவ விரோதம் இதனினும் மகா கொடிது. க்ளைவ் ராணுவத்தலைவரின் சிலாக்கியங்களிற் சிலவற்றைக் குறைத்துவிட்டனர். இது அவர்களுக்குப் பெரிய மனக்கொதிப்பை உண்டாக்கிற்று. இதைப்பற்றி ஒரு பெரிய கலகமும் உண்டாயிற்று. இருநூறு அங்கிலேய ஆபிஸர்கள் பங்காளக் கவர்ன்மென்றுக்கு விரோதமாகச் சதிசெய்ய மூண்டு, யாவரும் ஒரே தினத்திலே தங்கள் உத்தியோகபட்டங்களை எறிந்துவிட்டுத் தாங்களும் உத்தியோகம்விடத் தீர்மானித்தனர். தமக்குக் கீழுள்ள பிரிட்டிஷ் இந்திய ராஜ்யம் முழுவதற்கும் ஆதாரமான சேனைக்குத் தலைவரில்லாமலிருப்பதைக் க்ளைவ் கண்டால், தாங்கள் கேட்பதெல்லாம் இவர் தங்களுக்குக் கொடுப்பாரென்று இவர்கள் எண்ணினர். ஆகில் இவரோ இளகாத வன்னெஞ்சர். இவர் முதலிலேதானே தாம் முற்றும் நம்பக்கூடிய சில ஆபிஸர்களைத் தமக்குத் துணையாக வைத்துக்கொண்டனர். பிற்பாடு தமக்குத் துணைநிற்கக்கூடிய வர்த்தக காரியக்காரருக்குக் கம்மிஷன்கள் கொடுத்து, அவர்களையும் ஆபிஸர்களாக நியமனம்பண்ணினர். ஸென்ற் ஜார்ஜ்கோட்டையிலிருந்தும் புதிதாய்ச் சில ஆபிஸர்களை அழைத்தனர். இப்படியே புது ஆபிஸர்களை வைத்துக்கொண்டு, உத்தியோகபட்டங்களை எறிந்துவிட்டுப்போன ஆபிஸர்களைக் கல்குத்தாவிற்குப் பிடித்துவரும்படி கட்டளையனுப்பினர். சதிகாரர் நாம் சதிமோசம்போனோம் என்று அப்போது எண்ணினர். க்ளைவோ இளகவில்லை. சேனை மாறுகொள்ளாமல் இவர்பக்ஷத்தில் உறுதியாய் நின்றுவிட்டது.

இவருடைய சௌரிய சயதையைகளை அநுபவத்தினுல் அறிந்த சிப்பாய்கள் தளம்பாமல் இவரோடு நின்றனர். சதிக்குத் தலைவராய் நின்றவர்களைப் பிடிப்பித்து, அவர்கள் செய்கைகளைக்குறித்து விசாரணைசெய்து, அவர்களை உத்தியோகங்களினின்று தள்ளிவிட்டனர். எஞ்சினோர் கர்வம் அடங்கிப் படிந்து, தாங்கள் தள்ளிவிட்ட உத்தியோகப் பட்டங்களை மறுபடியும் தமக்குக் கொடுக்கும்படி கெஞ்சினர். அநேகர் இவ்வேளையில் கண்ணீர்விட்டனர். சதிகாரரில் இளைஞருக்குச் சற்றே தயைகாட்டினுலும், தலைவருக்குக் கடுமையாய் நடந்துகொண்டனர். இக்கடுமையில் வன்மம் கிஞ்சித்தும் இல்லை. இதினிமித்தம் தமக்குண்டான நிந்தைகளையும் தீங்குகளையும் மாட்சிமையுடன் சகித்துக்கொண்டனர். சதிகாரரில் ஒருவன் ஒளித்திருந்து, இவரைக் கொல்லவிருக்கிறனென்று வேறொருவன் இவருக்குச் சொன்னபோது, க்ளைவ் அதை லட்சியம்பண்ணுமல் "ஆபிஸர்கள் ஒளித்துக்கொல்லுகிறவர்கள் அல்லர். அவர்கள் அங்கிலேயர்" என்றனர்.

ஸிவில் ராஜ்யபாரம் திருந்திச் சேனையின் மும்மாறும் அடங்கவே, அதைக்கண்ட அயல் ராஜ்யங்களும் தங்களிலே அடங்கிவிட்டன. இவர் பங்காளக்கரையில் இறங்கினதே சமாதானத்திற்குக் குறியாயிற்று. அக்காலத்தில் அயோத்தி நபாபு ஓர் பலத்த சேனையோடு பாகார் எல்லையின் முற்புறத்தில் வந்து நின்றனன். அவனோடு அநேக அப்கானரும் மராட்டியரும் வந்து கூடினர். அங்கிலேயருக்கெதிரே சுதேச அரசர் யாவரும் திரண்டு வருதலும் கூடியதாய் இருந்தது. ஆனால் க்ளைவ் வந்தனர் என்னுஞ் செய்தி பிறக்கவே, சகல பகைகளும் விரோதங்களும் சாந்தியாயின. சத்துருக்கள் மிகவும் பணிவாய் வேண்டிக்கொள்ளப் புதுக்கவர்னராகிய க்ளைவ் தமது இஷ்டப்பிரகாரம் அவர்களுக்குச் சமாதானம் அருளினர்.

க்ளைவினுடைய திருத்தங்கள் இவ்வளவில் நின்றுவிடவில்லை. பங்காள அரசையும் திருத்தினர். பங்காளத்தில் அங்கிலேய அரசுக்கு எல்லைகுறித்திருக்கவில்லை. அது பூர்வீக ஒழுங்குகளுக்குள் அடங்கவில்லை. அதைக்குறித்து அயல் அரசரோடு உடன்படிக்கைபண்ணிக்கொண்டதும் இல்லை. க்ளைவும் தமக்கு உண்மையாயுள்ள அதிகாரத்தை நிலைபெறச் செய்யும்பொருட்டு டில்லியிலுள்ள மொகலாயருக்கு விண்ணப்பம்பண்ணினர். மொகலாயரோ பலமற்றவர். அவர் ஆரம்பத்தில் பிரியமில்லாமல் மொறுமொறுத்தாலும், நிற்

பாடு தமக்கு யாதொரு செலவுமில்லாத சில பெர்ஷிய எழுத்துக்களுக்கு அங்கிலேயர் வெகுமதியாகக் கனதொகையான ரூபாய்களை மனஞ்சம்மதித்துக் கொடுக்கக்கூடுமென்றும், அந்த ரூபாய்களைத் தாம் அவர்களிடத்தில் எந்தக்காலத்திலும் பறித்தெடுக்கக்கூடியதன்றென்றுங் கருதி, விண்ணப்பத்திற்குச் சம்மதித்தனர். விரைவில் உடன்படிக்கை ஒன்றெழுதிப் பேரளவில்மாத்திரம் இந்தியாவிற்கு அதிபதியாகிய மொகலாயர், பங்காளம், பாகார், ஒரிசா என்னும் தேசங்களை அரசுசெய்யவும், அவற்றிலுள்ள வரும்படிகளை எடுத்துக்கொள்ளவும் அங்கிலேய சங்கத்திற்கு அதிகாரங் கொடுத்தனர்.

இன்னும் க்ளைவ் தமக்குக் கீழ்ப்படுத்தாத நபாபு ஒருவனிருந்தான். இவன் யாதொரு கருமத்திற்கும் கூடாத மன்னன். இவனை முதலில், ஒரேமுறையிலே தள்ளிப்போடும்படி கருதினர்; ஆகில் மற்றும் ஐரோப்பிய ஜாதிகளோடு பண்ணும் கொடுக்கல் வாங்கல் முதலிய கருமங்களில் நபாபின் பெயரைப் பாவித்துக்கொள்ளுதல் நலமென்றும், பிரான்ஸியரும், உலாந்தரும், டானியரும் தங்கள் வழக்கப்படி, தங்கள் எதிரிகளாகிய அங்கிலேயரிலும் சுதேச அரசனைக் கனஞ்செய்வார்களென்றும், இவருக்குப்பின் யோசனை பிறந்தது. அக்காலத்தில் இந்த யோசனை வாய்ப்பாயிருந்தது. ஆகில் காலக்கிரமத்தில் இச்சாட்டு வாய்க்காதது கண்டு, அதனை விட்டுவிட்டனர்.

க்ளைவ் இரண்டாம்முறை பங்காளத்திற்குக் கவர்னராய் இருந்தபோது, இவருக்குப் பிரியமிருந்தால் ஐரோப்பாவிலுள்ள பெருந்தனப் பிரஜைகள் எவரிலும் அதிக பெருந்தனவந்தனாய் வருதல் பிரயாசமன்று. ஒரு பெருந்தொகையான பணத்தை, இவர் வெகுமானமாக ஏற்றுக்கொண்டது மெய்யே. பணமாகவும், நகையாகவும் ஆறுலட்சம் ரூபாயை மீர்ஜாப்பியர் இவருக்கு வெகுமானமாக மரணசாதனம் பண்ணிவைத்தனன். கொஞ்சகாலத்திற்குமுன் உண்டாக்கின பிரமாணங்கள் உயிரோடிருக்கிறவர்கள் கொடுக்கும் வெகுமானங்களையேயன்றி, இறந்தவர்கள் கொடுக்கும் உபகாரங்களைச் சுட்டி நிற்கவில்லை. ஆதலால் இந்த வெகுமானத்தை அவர் ஏற்று, அதைத் தானும் தமக்கென்று வைத்துக்கொள்ளாமல், அது முழுவதையும் சங்க ஊழியத்தில் இளைத்துத்தொய்ந்த படைவீரருக்கும், ஆபிஸர்களுக்குமென்று சங்கத்தாரிடத்திலேயே நம்பிக்கைப் பொருளாக கொடுத்துவைத்தனர். இந்நாள்வரையில் க்ளைவி

னுடைய பண்டு என்று இவருடைய நாமத்தைத் தாங்கிநிற்கும் பெருந்தொகைப்பணம் இவ்விராஜ வெகுமதியே.

இம்முறை பங்காளத்திலே பதினெட்டுமாதவரையாய் இருந்து, மேலே கூறப்பட்ட திருத்தங்கள் யாவும் செய்து முடித்ததன்மேல், இவர் சௌக்கியந்தாழ்வினால் ஐரோப்பாவிற்குத் திரும்பவேண்டியது அவசியமாயிற்று. ஆகலால் கடைசியாய் ௧௭௬௭-ஆ ஜனுவரிமாதம் முடிவில், தம்முடைய பலத்த ஜெயதனை கீர்த்திப்பிரதாபங்களுக்கு இடமாயிருந்த இந்துதேசத்தை விட்டு, தமது சுயதேசத்திற்குப் பிரயாணமாயினர். முந்தினமுறை இவர் தமது தேசத்திற்குத் திரும்பிப்போனபோது; அங்குள்ள பெரியோரும் சிறியோரும் ஆனந்த பரவசத்தராய்க் கொண்டாடினார்கள். இந்த முறையோ அவர்கள் இவருக்கு அந்தப்பிரகாரம் செய்யவில்லை. அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் செய்த அநியாய நிஷ்டூரங்கள் அவருடைய ஆயுசில் இன்னும் மீதியிருக்கும் நாட்களைக் கசப்பாக்கி, காலம் வருமுன் அவருடைய மரணத்தைத் தீவிரிக்கச்செய்தன. இந்தியவீட்டிலுள்ள அவருடைய பழைய சத்துருக்கள் இன்னும் பலத்தவர்களாயும், தளராமுயற்சியுள்ளவர்களாயும் இருந்தனர். அவர்களோடு பின்பு சேர்ந்த அநேகர் அவர்களினுங் கொடியர். சங்கப்பிரஜைகளை வருத்திக் கொள்ளையடித்ததினிமித்தம், இவர் பங்காளத்தினின்று அகற்றின தீயர், தங்கள் கீழ்மைக்கேற்க வைரம்வைத்து இவர்பேரில் சலஞ்சாதித்தனர். அவர்களில் அநேகர் தங்கள் கொள்ளைச்செய்கைகளைத் தடுத்ததற்காக இவர்மேற் பழிவாங்கும்படி, தங்களுக்கு அதிகாரம் உண்டாக்கும் நோக்கமாய்த் தங்கள் பணங்களை இந்திய ஸ்டாக் என்னும் சங்கப்பணமுதலில் போட்டுவைத்தனர். இவரை ஏகமுகாந்தரமாகப் புரளிப்பத்திரிகைகளை ஏற்படுத்தினர்.

இங்கிலாந்தில் காரியங்கள் இப்படி நடக்க, பங்காளராஜரீகத்தில் கிளைவ் பண்ணிய திருத்தங்கள் வரவரக் குறைந்து போயின. இவர் செய்த ஒழுங்குகள் தள்ளுண்டன. இவர் தடுத்துவைத்த கொடுமைகள் திரும்பத் தலையெடுத்தன. கொடுங்கோன்மைப் பலனாகிய தீங்குகள், நிஷ்டூரங்கள், கொடுமைகள் யாவும் அபரிமிதமாயின. இதன்பின் வந்த பயங்கரமான பஞ்சம், கண்டோர் கேட்டோர் யாவரையும் நடுங்கச்செய்தது. ௧௭௭௦-ஆ கோடைகாலத்தில் பங்காளம் முழுவதிலும் மழையில்லாமற்போயிற்று. ஆகலால் குளங்கள் வற்றின. பூமி வறண்டது. ஆறுகள் சுவறிப்போயின. ஜனங்

களுடைய ஆகாரத்திற்கு ஆதாரமாகிய விளைவு நாசமாயிற்று. பங்காளத்தில் எங்கும் வறுமையும் மரணமுங் குடிகொண்டன. தங்கள் முகங்களைப் பிறர் ஒருபோதுங் காணுதற்கரியபெண்கள், தங்கள் உள்மண்டபங்களை விட்டுத் தெருவீதியில் வந்து, போக்குவரவு செய்கிறவர்களுடைய பாதங்களிற் புழுதிமேல் விழுந்து குழறி அழுது, தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு ஒருபிடி அரிசி கொடுக்கவென்று அவர்களை இரந்து கெஞ்சினர். கொடுமைசெய்த அங்கிலேயருடைய சாலைகளுக்கும் சோலைகளுக்கும் சமீபமாக, ஆயிரக்கணக்கான பிணங்களை நாடோறும் உக்ளீநதி உருட்டிச்சென்றது. கல்குத்தா நகரவீதிகள் பிரேதக்குன்றுகளால் அடைபட்டன. எலும்பும் தோலுமாகக் காய்ந்து பலங்கெட்ட மனுஷர் தங்கள் சுற்றத்தவரின் பிணங்களைச் சுடுகாட்டிற்கு அல்லது கங்கைக்கரைக்குச் சுமந்தாவது இழுத்தாவது கொண்டுபோகச் சக்தியற்றிருந்ததனால், அப்பிணங்களைப் பட்டப்பகலில் நாய்நரிகள் தம்மிஷ்டப்படி இழுத்துப் பிய்ப்பிடுங்கிப் பக்ஷணஞ்செய்தன. இவைகளை வெருட்டிக் கலைக்கத்தானும் ஜீவனுள்ளோரிற் பலமில்லை. இப்பஞ்சத்தில் இறந்தவர்களைக் கணக்கிடுதலரிது. ஆகில் அறிந்தோர் நியுதக்கணக்கென்று கூறினர்.

பார்லிமென்ற் சங்கத்தார் இதுவரைக்கும் வேறு வகைகளிற் கருத்துச் செலுத்தியிருந்தமையால், இந்திய கருமங்களை இன்னுங் கவனிக்கவில்லை. கடைசியாய் ௧௭௭௨-ஆ இக்கருமங்களை ஆராயத் தொடங்கினர். வெகுகாலமாய் ஒவ்வொன்றாக மனுஷர் நம்பிப்பேசிய குற்றங்கள் யாவும் இப்பொழுது ஒரேமுறையில் கிளைவின்மேல் ஏற்றப்பட்டன.

இக்காலத்தில் இவர் சீர் பரிதாபத்துக்குப் பாத்திரமாயிற்று. இவரை இங்கிலாந்திலுள்ள யாவரும் வெறுத்தார்கள். இந்தியவீட்டோர் பகைத்தார்கள். யாவர்க்கும் மேலாய்த் தாங்கள் செய்தகொள்ளை கொடுமைகளினிமித்தம் பங்காளத்தினின்று இவரால் துரத்துண்ட துன் சத்துவ சங்க உத்தியோகஸ்தர் இவரைப் பகைத்தார்கள். அங்கிலேய ராஜ்யபரிபாலனத்தைச் சார்ந்த அதிகாரிகள் யாவரும் தங்களுக்குள்ளேயே விகாதமுள்ளவர்களாய் இருந்தமையால், அவர்கள் யாவரிடத்திலும் இவர் உதவிபெறல் கூடாமற்போயிற்று.

கிளைவினுடைய பார்லிமென்ற் சாமர்த்தியங்கள் இவருடைய ராணுவ சமர்த்துகளுக்கு ஒத்திருந்தன. அநேக சத்துருக்கள் தம்மைச் சூழ்ந்துநின்றார்கள்; தமக்கு உள்ளவைகள்

யாவும் யோசனையிலிருந்தன; உற்றதுணை ஒருவருமில்லை; இப்படியிருந்தும் சற்றும் பின்வாங்காமல் முன்னேறியே சென்றனர். பார்லிமெண்டில் இந்தியக்கரும விசாரணைத் தொடக்கத்தில் இவர் எழுந்து, சொல்வன்மையுள்ள நெடும் பிரபந்தமொன்று பண்ணி, அதன்வழியாய்த் தமக்கு விரோதமாய் ஏற்படுத்திய குற்றச்சாட்டுகள் மிகுதியான பங்கை அழித்துப்பேசினர். இப்பிரபந்தம் கேட்டோர் மனதில் உறுத்தியதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

கடைசியாய் இவரைப்பற்றிய குற்றச்சாட்டுகள் பிரஜைகளின் சங்கத்தில் ஒழுங்கானவிதமாய்க் கொண்டுவரப்பட்டன. விவேகம், கனம், வைபவம், சாகசஞ் சாமர்த்தியங்களில் மேம்பட்ட பர்கோயின் என்னும் பிரபு பிரியாது நடத்தினர். சங்கத்தார் இரண்டுகட்சியாய்ப் பிரிந்து வியாஜ்யஞ் செய்தனர். இவ்வேளையில் க்லைவ் சபையில் எழுந்து, தம்மைக்குறித்து அதிகம் பேசாமல், சுருக்கத்தில் வேகமாய்த்தன் பெருஞ்செய்கைகளையும் சிறுகுற்றங்களையும் எடுத்துக்காட்டி, தம் பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற சங்கத்தார் தம்முடைய கனத்தைமாத்திரமல்ல, தங்களுடைய கனத்தையும் நினைக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டு வெளியே போயினர்.

ராஜ்யச் சேவையினால் அடையும் லாபங்கள் ராஜ்யத்திற்கே உரியனவென்றும், ராஜ்ய உத்தியோகஸ்தர் அவ்விலாபங்களைத் தங்களுக்காக்கிக்கொள்ளுதல் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு விரோதமென்றும், சங்கத்தார் முதலாவது நிர்ணயம் பண்ணினர். பின்பு பங்காளத்திலிருந்து அங்கிலேய உத்தியோகஸ்தர் இச்செவ்வையான பிரமாணத்தை மீறினதாய்த் தோன்றுகின்றது என்று இரண்டாவது நிர்ணயஞ்செய்தனர். வேறொரு தினத்தில் அவர்கள் இன்னும் சற்றுத்தூரம்போய், க்லைவ் இந்தியாவிலுள்ள பிரிட்டிஷ் ராஜ்யத்திற்குப் பிரதான சேனாபதியாகப் பெற்றிருந்த அதிகாரத்தைக்கொண்டு, மீர்ஜாப்பியரிடம் பெருந்தொகையான பணங்கள் இனாமாகப் பெற்றனர் என்னும் மூன்றாம் நிர்ணயத்தையும் பண்ணினர். இப்படியே குற்றச்சாட்டிற்குரிய மூன்று நிர்ணயங்களும் செய்து, இவற்றால் அவசியம் நடக்கவேண்டிய தீர்ப்பைச் சொல்லக்கூசி, அவ்வளவில் காரியத்தை விட்டுவிட்டனர். கடைசியாய் இராமுழுவதும் இக்காரியத்தையே சிந்தித்து, மறுநாள் விடிந்து நெடுநேரத்திற்குப்பின்பு, க்லைவ் தமது தேசத்திற்குப் பெரிய மாட்சிமையான உதவிசெய்தனரென்று சொல்லி, இவரைக் குற்றத்தினின்று விலக்கினர்.

இத்தீர்ப்புக்கு ஒருவரும் விரோதம் சொன்னதில்லை. யாவரும் இதை அங்கீகரித்தனர்.

இவ்வளவில் க்லைவினுடைய அச்சங்கள் கவலைகள் யாவும் விமோசனமாயின. இவருடைய கனமும் தனமும் இவருக்கு நிலைபேறாயின. சத்துருக்கள் யாவரும் முறிந்துபோயினர். உற்ற சிநேகிதரும் சுற்றத்தாரும் இவரைச் சூழ்ந்துகொண்டனர். விருத்தாப்பியத்திற்குரிய மனோகாயத் தளர்ச்சிகள் இன்னும் இவரில் பற்றவில்லை. இவருக்குள்ள சகல காரியங்களும் ஆனந்த சுகானுபவங்களுக்கு அநுகூலமாயிருந்தன. ஆயினும் இவரில் ஒரு மனோக்கேடு பற்றிக்கொண்டது. இவர் தன்னுடைய வாலிபப் பருவந்தொட்டுத் தற்கொலைப்பிரியராய் இருந்தனர். சென்னையில் விதிதாய் இருந்தபோது, இரண்டுமுறை தற்கொலை செய்ய முயன்றனர். அதன்பின் ராஜ்ய ராஜரீகத்தொழில் முயற்சிகளும் செல்வமாட்சியும் அக்குணத்தைச் சற்றே ஆற்றிவைத்தன. இந்தியாவில் இவர் பெருங் கருமங்களில் முயன்றிருந்தபோதும், இங்கிலாந்தில் கனமும் தனமும் இவருக்குப் புதிதாய் இருந்தபோதும் தன்னைக் கொல்லுங்கருத்து இவரிலில்லை. இப்போது இவருக்குச் செய்யவும் ஒன்றுமில்லை, விரும்பவும் ஒன்றுமில்லை. இவருடைய தரினம் இதனால் வாடித் தூங்கித் தோம்பிற்று. இவருடைய சத்துருக்களினது வன்மமும், சம்பிரதிமார் செய்த கலவினையும், சங்கத்தார் இவைக்காரமாக அவரிற் சொல்லிய குற்றமும், தம் தேசத்தவர்களில் அநேகர் தம்மைக் கொடியனென்றும், நம்பிக்கைத் துரோகியென்றும் பேசின அவதூறும் ஆகிய, இவை யாவும் சேர்ந்து, இவர் மனதை அரித்து விசனத்தை உண்டாக்கின. இதனோடு இவருக்குத் தேகவருத்தங்களும் இருந்தன. உஷ்ணதேசத்தில் நெடுங்காலம் இவர் இருந்ததனால் இவருக்கு வருத்தமான நோய்கள் உண்டாயின. இவைகளைப்பற்றியே முன்னிரண்டுமுறை சுயதேசத்துக்குப் போயினர். இந்நோய்களின் வேதனையை ஆற்றும்பொருட்டு அபின்தின்னலாயினர். இதுவும் இவருக்குப் பழக்கமாகி இவரை மேற்கொண்டுவிட்டது. பெரும்பாலும் மனோக்கேடாயிருந்தாலும், இடைக்கிடை சற்றுச் சற்றுத் தெளிவும் உண்டாகும். பல வேளைகளில் இவர் நெடுநேரம் வரையில் யாதொரு சேட்டையும் செயலற்றிருந்து, பின் திடீரெனத்தெளிந்து விவேகத்தோடு ஏதாவது பெருங்கருமங்களை உத்தேசித்து, தம்முடைய ராஜ்யவத்துவம் மந்திரித்துவங்

களை வெளிப்படுத்தி, மறுபடியும் யாதொரு செயலுமற்றி ருப்பார்.

இக்காலத்தில் ஆங்கிலேயருக்கும் அமெரிக்கருக்கும் இடையே கிளர்ந்த வாது முற்றி, இருதிறத்தவரும் யுத்தத்திற் கெதிர்க்கவேண்டியது அவசியமாயிற்று. சேனையைத் தளகர்த்தராய்ச் சேனைவீரருடைய ஆங்கிலேய அதிகாரிகள் பிரியப்பட்டனர். பாட்டை நகர முற்றுகையை அழித்தபோதும், [illegible] மூலையில் உடைந்த கட்டைகளை [illegible] கரைசேர்த்ததையும் [illegible] போதும், இவரிலிருந்த வீரவேக சாமர்த்தியங்களை இப்போதும் இவரிடத்தில் இருந்தால், இன்னமுமாய் அமெரிக்கருடைய வீரோத்தமை அடக்கி, இன்னும் சிலகாலத்துக்கு அவர்கள் ஆங்கிலேய அரசாட்சியை விட்டுப் பிரியாமல், அடிப் பற்றியிருக்கப் பண்ணுதல் ஒருவேளை கூடாமையன்று; ஆனால் அக்காலம் போயிற்று. அவருடைய ஊக்கம் அநேகவித வருத்தங்களினால் சோர்ந்துபோயிற்று. அவருடைய விவேகம் போய் அவருக்குப் [illegible] சபைக்குப் [illegible] தன் மைவிருப்பமாயிருந்த இறந்தனர். அப்போது இவருக்கு வயது எழுபத்தொன்பது.

க்ளைவ் இவ்வளவு கனம், தனம், விவேகம், வீரம் உள்ளவரிருந்தும்; இப்படியே பயங்கரமாய் இறந்ததனால், கீழ்த்தர மனுஷர் தாங்களே இவனைக்குறித்து முன்னே எண்ணியிருந்தபடியே, இவருக்குச் சம்பவித்ததென்று நினைத்தனர். உண்மையான பக்தியும் பொதுவுமுள்ள மனோர்களும் கவனமாயு பிரமாணங்களை மறந்து, தெய்வம் இவரைப் பழிக்குப்பழி கண்டித்ததென்றும், மனச்சாக்ஷியின் குறையே இவர் மரணத்திற்குக் காரணமென்றும் பேசிக்கொண்டனர். ஆயினும் அவைக் குறைவு முதலியவற்றினால் உண்டான மனவியாகுலத்தினாலும், சரீரத்தை வருத்திய தீராத வியாதிகளாலும், மனஸ்தாபத்திற்குரிய கெட்ட நோய்களினாலும், அவற்றினால் கேடான மருந்தினாலும் இவர் இறந்தாரென்பதுவே நீதி.

முற்றிற்று.

S. P. C. K. Press, Vepery, 1895.

சென்னைப் பாடசாலைப் புத்தகச் சங்கத்தாரால் வெளியிடப்படும்

புத்தகங்களின் பட்டி.

இந்துதேசத்துச் சிறிய சரித்திர [illegible] 1
நீராவியும், மின்சார இயந்திரமும் 1
ஜார்ஜ் ஸ்டீவின்சன் என்னும் இருப்புப்[பாதை ...] ஜீவ சரித்திர சங்கிரகம் ....
கொலம்பஸ் சரித்திரம் 1
லீயர் மகாராஜன் கதை 1
ஒதெல்லோ டெஸ்டிமோனா இவர்களுடைய கதை 1
அதேனிய நகரத்து தைமன் சரித்திரம் 1
இளமையிற் கல் அல்லது அருண[...] கதை 2
பாலவியாபாரிகள் கதை 2
பூகம்பம், எரிமலை இவைகளின் வரலாறு 3
புத்தி கதை 4
பௌதிக பூகோளம்—தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு படங்களுடன் ....
பூமிசாஸ்திரப் படங்கள்—10 அடங்கிய புத்தகம் ....

ஷேக்ஸ்பியர் நாடகக் கதைகள்.

மக்பெத் 1
ஹாம்லெத் 1
வெனிஸ் வர்த்தகன் 1

காளிதாசன் முதலிய மஹாகவிகள் செய்த ஸம்ஸ்கிருத நாடகக் கதைகள்.

மாளவிகாக்கினிமித்திரம் 1
விக்கிரமோர்வசி 1
உத்தர ராமசரித்திரம் 1
ரத்னாவளி 1
சாகுந்தலம் 2

அறிவிப்பு

ஜகவிநோதினி

[illegible]

[illegible]

மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

விலை அணா 2.

வருஷசந்தா தபால் செலவுட்பட ரூபாய் 1½.

[illegible] (...) [illegible] ரூ. 1-11-0 [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]